Görög Júlia rajza

például. Vagy elolvasni egy könyvet, és elbeszélgetni róla. Esetleg tényleg elmehetnétek az Operába, de előtte megbeszélnétek a történetet, meghallgatnátok egy-egy részletét, így rögtön mást mondana...

— Á, ezek olyan hétköznapi dolgok. Járunk együtt kirándulni. Az iskolában is naponta beszélgetünk. Az Opera meg unalmas. A buli egészen más!

— Miért más?

— Mert az buli. Mert ott zene van.

— Ugyanaz a zene, amit egyébként is reggeltől estig hallgattok.

— Ezt nem tetszik érteni. Anyuék se értik.

— Próbáltad már megértetni velük?

— Minek? Ők csak a maguk véleményét szajkózzák. Voltunk mi már együtt nálunk is. Apukám beült közénk, és szórakoztatott bennünket. És nem fogta föl, hogy bennünket az nem érdekel.

— Ebben igazad lehet. De a szülőket is meg kell érteni. Féltenek benneteket.

— Jó, ezt tudjuk, de mitől? Mi rossz van abban, hogy összejön néhány barát?

— Abban semmi. Éppen ezért megtarthatnátok a bulit bármelyikőtök lakásán.

— Nem lehet. Megkérdeztük a szüleinket. Csak úgy engedik, ha ők is otthon vannak. Az meg úgy nem is buli.

— Ezért gondoltatok rám.

— Először nem. Megnéztük, menynyiért lehetne bérelni egy éttermet, vagy egy szobát valahol. De mind nagyon drága volt. Persze, úgy kilenszáz forintot azért tudnánk fizetni.

— Honnan lenne pénzetek?

— Pénze mindenkinek van. A szülőktől.

— Nem sportszerűtlen dolog elfogadni a pénzt, és kijátszani őket?

— Nem olyan nagy kijátszás ez.

Beszélgetésünk egy ideje már önmaga körül forgott. Mindketten hajtogattuk a magunkét, végül én ajánlottam egyezséget. Megtartható nálam a buli, ha együtt bejelentjük a szülőknek. S ha a buli egy részében együtt beszéljük meg: hol rendez ma egy csapat tizenéves „bulit".

A lány bizonytalanul fogadta el az egyezséget. Amikor kilépett az ajtón, éreztem: nem jön vissza. Néhány nap múltán találkoztunk. Vidám volt, gondtalan. Ha nem kérdezem, talán nem is köti az orromra a dolgot. Találtak egy helyet, árulta el végül, az egyik nagyszülőnél, titokban.

Némi rosszkedvvel és hiányérzettel váltam el tőle. A leginkább azt sajnáltam, hogy a „banda" nem vállalta a beszélgetést. Hogy nem tehettem föl kérdéseimet: tényleg, tizenévesen hol bulizik az ember? Tartozik-e őszinteséggel szüleinek, és persze a szülők mennyire engedjék szabadjára hetedikes-nyolcadikos gyerekeiket? Hogyan szórakozik ma egy tizenéves? Mi az a közösségi együttlét, ami igazán fontos számára? Mit jelent a kijátszás, és hol kezdődik a hazugság?

Gyötört az is: helyesen cselekedtem-e? S vajon jól döntöttek-e a vállalkozó nagyszülők? És a legnagyobb kérdés: tizenhárom évesen tényleg nem gyerek már az ember?

S mert nem kaptam feleletet, tőletek várom a választ.

Címünk: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397. A borítékra írjátok rá: Házibuli.

Major Árvácska

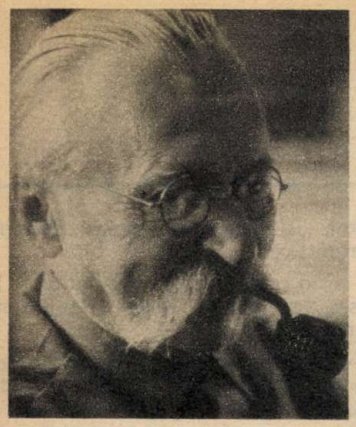

Búcsú a főparancsnoktól

Hunya Istvánt országos vezetőként is mindenki csak Pista bácsinak szólította. Életének századik esztendeje felé közeledve is eljárt a gyerekek közé, érdekelte sorsuk. Talán azért, mert neki nem volt gyermekkora. 1894-ben, Endrődön született, s már nyolcévesen cseléd lett. Az iskolából mindössze négy osztályt járhatott ki, de olyan akaratereje, szorgalma volt, hogy önmagát képezve akár egyetemi tanár is lehetett volna. Sok-sok forradalmi harccal a háta mögött, később újságot szerkesztett, könyveket írt, előbb a Szovjetunióban, majd a felszabadult Magyarországon.

A földművesek mozgalmát irányította, a Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Országos Szövetségének elnökévé választották. De bekapcsolódott az úttörők munkájába is. Évtizedeken át tevékenykedett szövetségünk irányító testületében. Főparancsnoka lett az 1958 októberében meghirdetett „A forradalom nyomolvasói" mozgalomnak, amelyben a kék és vörös nyakkendősök serege arra vállalkozott, hogy a Tanácsköztársaság 40. évfordulójának tiszteletére összegyűjti a fellelhető dokumentumokat, felkutatja az egykori szemtanúkat, harcosokat és megírja a Hősök Könyvét.

Pista bácsi meghalt. De szívünkben tovább él. Remélhetően, néhány csapat úgy is emléket állít majd neki, hogy névadóul választja.

EZ NEM ÁLOM!

De nem ám! Igazi utasként, igazi repülésre indulhattak a MALÉV egyik TU—154B-2 típusú gépén a légi rajzpályázat nyertesei.

SULI-SPURI

A 280 versenyzőt háromezer szurkoló biztatta. Ám erre igazából nem is volt szükség, mert a pécsi játékos sportvetélkedő nyolc legjobb csapata ugyancsak élvezte feladatát. A jutalom pedig maga a műsor volt, melyben fellépett a 100 Folk Celsius, Eszményi Viktória és a Dioptrio. A rendkívül nagy siker után a rendezők úgy döntöttek, hogy jövőre is meghirdetik a Suli-Spurit, de nemcsak a pécsi, hanem az összes baranyai iskola számára.

CSEPELI SPORT-KARNEVÁL

MÁJUS 23—24.

Nagyszabású sportkarnevált rendez május 23-án és 24-én a Csepel SC fennállásának 75. évfordulója alkalmából. A csepeli sportpályán szombaton többek között hőlégballon-bemutató lesz, bemutatkoznak a Csepel Sport Club sportiskolásai, sor kerül motoros rendőrök, mini crossmotorok bemutatójára, illetve tűzoltóversenyekre. Délután ejtőernyős ugrásban gyönyörködhetnek a nézők, majd részt vehetnek aszfaltrajzversenyen, kispályás labdarúgó-bajnokságon, célbadobó versenyen, kötélhúzó-bajnokságon, zsákbanfutásban, szögbeverő versenyen.

18 órától a Csepel SC sportcsarnokában a Petőfi Csarnok „Csillagfény diszkó" című teljes műsorára kerül sor.

Vasárnap sakkszimultánt rendeznek, majd Levente Péter „Ki kopog?" című műsora látható, illetve a 100 Folk Celsius együttes Paff, a bűvös sárkány című lemezének élő bemutatójára kerül sor.

TERMÉNY-BÁBOK

Kukoricacsuhéból, tökhéjból, tobozból, rafiából, lopótökből és különböző terményekből készültek ezek az érdekes bábok. Megalkotójuk Szabó Gyuláné kaposvári bábtervező, aki Zalaegerszegen a Megyei Művelődési és Ifjúsági Központban mutatta be remekbe szabott figuráit.

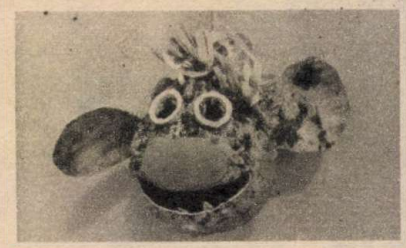

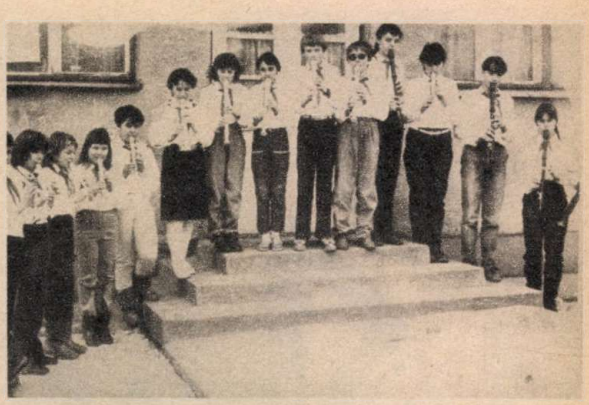

MUSICA HUMANA – DÖGÉN

Zarándy Zoltán tanár irányításával citerazenekarból lett furulyás a dögei Musica Humana együttes. Ma már negyvenen vesznek részt a megalakulásának 5. évfordulójára készülő csoport munkájában. Szabolcs-Szatmár dallamkincseit éppúgy megszólaltatják, mint a régi korok és a külföldi szerzők muzsikáját. A megyei népzenei fesztivál rendszeres szereplői. Zenekari és népzenei kategóriában is arany oklevelük van.

FŐZŐCSKE

A sütés-főzés nem szerepel ugyan a tantervben, de a Fehérgyarmati 1-es számú Általános Iskola nyolcadikos úttörői hétről hétre újabb és újabb ételek elkészítését tanulják meg. S mert büszkék néphagyományaikra, előszeretettel tanulmányozzák és próbálgatják a szatmári recepteket is. Most éppen fasírozottat készítenek.

ZSIBONGÓ

„Ki az, ki a víz szörnyekint
A förgetegre föltekint
S meg habba öltözik?
Ki vagy te, aki jársz alatt
S ijeszted a futó halat,
Mely mélyeken lakik?"

Vörösmarty Mihály állított e sorokkal emléket egy hős vitéznek A búvár Kund című versében. Ki ne ismerné a történetet? III. Henrik német császár 1052-ben haddal támadt Magyarországra, rövid időn belül másodszor. Mivel egy évvel korábban már megfutamították, fűtötte a visszavágás vágya, s nagy elszántsággal indult Pozsony ostromára. A kéthónapos várháború már-már kifulladással fenyegette a védőket, amikor egy ügyes „vízi ember" — rendkívüli bátorságról téve tanúbizonyságot — az éj leple alatt a Dunán lehorgonyzott német hajókhoz úszott, és sorra elsüllyesz-

GYERÜNK A VÍZ ALÁ!

tette azokat. Henrik császár szégyenszemre újra megfutamodott, s így tulajdonképpen egyetlen katona döntötte el a háború sorsát. A hőst a krónikák Zotmund néven emlegetik, a nép emlékezete azonban búvár Kundként őrizte meg a nevét.

És most ugorjunk a történelemben majd' ezer évet, s ismerkedjünk meg napjaink búvár Kundjaival. A Magyar Néphadsereg műszaki alakulatainak búvárairól van szó, akiknek a hadi dicsőségből — szerencsére — ma kevesebb jut, mint hírneves elődjüknek, ám cseppet sem könnyebb megfelelniük nehéz hivatásuknak. Csak akkor fordul feléjük a figyelem, ha valamilyen rendkívüli esemény kapcsán szó esik róluk a tévében, a rádióban. Ha vízbe zuhant járművet kell kiemelniük, ha a múltból visszamaradt veszélyes robbanótesteket kell eltávolítaniuk valahonnan. Hétköznapjaikról, a felkészülés kemény munkájáról keveset tudunk. Pillantsunk hát a kulisszák mögé, ismerkedjünk meg a Magyar Néphadsereg búvárkiképző bázisának életével.

Hogyan lehet valakiből a seregben búvár? A válasz viszonylag egyszerű: a sorozáskor búvárnak kell jelentkeznie. Valójában azonban kissé bonyolultabb a dolog. Mert igaz ugyan, hogy a sorozáskor csak néhány alapkövetelménynek kell a jelentkezőnek megfelelnie — például tudjon úszni, lehetőleg hajós vagy vasas szakmával rendelkezzék —, a későbbiekben azonban már szigorúbb alkalmassági vizsgálatok következnek. A háromlépcsős orvosi vizsgán sokan „elvéreznek", tíz búvárjelöltet általában 150 jelentkező közül választanak ki. Az igazi megpróbáltatások azonban még csak ezután kezdődnek.

A bevonulást követően minden leendő búvár — a többi katonához hasonlóan — részt vesz az egyhónapos alapkiképzésen. Ezután kerülnek az újoncok a búvárkiképző bázisra. (A műszaki alakulatok búvárjain kívül itt képezik a felderítők és a flottilla búvárjait is.) Az oktatás elméleti és gyakorlati foglalkozások sokaságából áll. A fiúknak meg kell ismerkedniük a technikai eszközökkel és azok működési elvével, a biztonsági rendszabályokkal, az egészségügyi tudnivalókkal. A kötéljelzések ábécéje külön érdekesség. Igaz ugyan, hogy ma már modern rádióösszeköttetés van a vízben lévő búvár és a parton tartózkodó segítői között, ám a technika is csődöt mondhat. Ezért aztán az alámerülők derekáról soha nem hiányozhat a kötél, amely növeli biztonságérzetüket. Ha baj van, kötéljelzésekkel is értesíthetik a felszínen lévőket.

A gyakorlati felkészülés első lépcsőjeként szárazon gyakorolják a felszereléssel való mozgást, aztán a bázis medencéje következik, majd állóvízben próbálkoznak meg először a munkavégzéssel, végül a legnehezebb, folyóvízi munka következik. Meg kell tanulni a víz alatt fűrészelni, hegeszteni, bombát hatástalanítani. És mindezt többnyire sötétben vagy csak nagyon gyenge világítás mellett. Ottjártunkkor a búvár-katonák elmondták, hogy például a sokunk számára oly kedves Balaton nem éppen ideális terep egy búvárnak. Mert miközben a felszíne tükörsima, a mélyben erősen hullámzik a vize, s az alja rendkívül iszapos. A szőke Tisza mélyén pedig vaksötét uralkodik, éppen a „szőkeségét" adó hordalék miatt.

Fotó: Márkus András

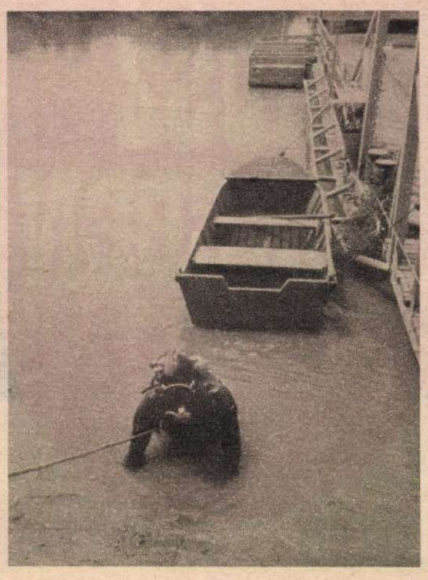

A kiképző bázis parancsnoka, Szanyi János főhadnagy szerint a fizikai megterhelésnél még nehezebb legyűrni a pszichikai akadályokat a kiképzés során.

— Nehéz megszokni a vízben a bezártság érzését — mondja a főhadnagy. — Volt olyan katonám, aki egészen az első merülésig vagány módon viselte az összes megpróbáltatást, de amikor a merülés előtt már csak a sisak hiányzott a fejéről, elkezdett sírni. Beöltöztem, megfogtam a kezét, úgy merültünk együtt a víz alá. Kiváló búvár lett aztán belőle.

Szanyi főhadnagy neve fogalom a búvárberkekben. Ha valahol nehéz munka vár a búvárokra, őt hívják a katonáival. Ők távolították el a Lánchíd pillérei mellől a második világháborúból visszamaradt robbanótesteket. De őrzi a kezük nyomát például a paksi atomerőmű néhány létesítménye is, olyan árvíz pedig nemigen volt az utóbbi években, ahonnan Szanyi főhadnagy hiányzott volna. Katonái között nagy a tekintélye.

— Nagyon oda kell figyelni arra, amit a főnök mond — állítja Szabados Tamás tizedes. — Minden gyakorlat előtt az eligazításon elmondja, mit kell magunkkal vinnünk. Ha valami kimarad, amire a helyszínen szükségünk lenne, abból nagy baj származhat. Mi nem tévedhetünk, és sokkal jobban egymásra vagyunk utalva, mint más közösségek. Ebben különben nincs is hiba, jó társaság van itt együtt. Talán az a legfontosabb, hogy ne féljünk. Aki fél, az nem maradhat meg közöttünk. Persze, ez nem azt jelenti, hogy nagy vagányok lennénk, de talpraesettebbeknek kell lennünk az átlagosnál.

A sorkatonák a kiképzés napjai után búcsút vesznek a bázistól, s a néphadsereg műszaki alakulatainál hasznosítják a tanultakat. Többségük leszerelés után sem szakadt el a búvárkodástól, hídépítéseknél, csatornázásoknál, vízügyi építkezéseken vállalnak munkát. Sokan közülük egy életre elkötelezik magukat egy olyan hivatásnak, amelyben — szentül vallják — nincs két egyforma helyzet, nincs két egyforma feladat.

Freész Károly

EGY RAJ AZ IGAZÁT KERESI

20 HÁNY PERC VAN HÚSZ PERCBEN?

A karcagi 772-es számú Ady Endre Úttörőcsapat Kodály Zoltán rajának 30 tagja panaszos levelet írt szerkesztőségünknek: „Minden évben megrendezzük a kulturális seregszemlét. Rajunk az idén Bánlaky Margit: Íme az emberke! című jelenetének rövidített változatát adta elő. Műsorunk mindenkinek tetszett, a zsűri értékelése szerint is elsők lettünk volna, de ők becsületesen tartották magukat az előíráshoz, s mivel néhány perccel túlléptük a megengedett 20 percet, helyettünk két másik csoportot küldtek a városi versenyre. Nagy nehezen ugyan, de belenyugodtunk ebbe. Csakhogy osztályunkból néhányan nézőként részt vettek a városi döntőn is, és azt tapasztalták, hogy mások jóval hosszabb jelenetekkel szerepeltek, mint mi, de őket még díjazták is. Elkeseredésünkben azt a következtetést vontuk le, hogy kár becsületesnek lenni, mert ha becsületesek vagyunk, akkor csak ráfizethetünk. Azt szeretnénk tudni, hogy ilyen esetben mit lehet tenni?"

Karcagon az Arany János úti iskolában elsőnek Mándoky Imréné igazgatónőt kerestem fel, aki a csapatverseny zsűrijének elnöke volt.

— Valóban sikeresen szerepeltek a raj tagjai. De hát nekünk az órát is néznünk kellett. Szívesen rábeszéltük volna a csoportot a rövidítésre, de már így is meghúzták a szöveget, és a további tömörítés az előadás rovására ment volna. Új műsor betanulására pedig már nem volt idő — mondta az igazgatónő.

— A hozzánk küldött levélből tudom, hogy három percről volt szó csupán. A városi döntőn meg 20—30 perces időtúllépések is előfordultak.

— Erről nem mi tehetünk. Minket is bántott, hogy a jobbak helyett — akik esetleg a városin is nyerhettek volna —, két gyengébb műsorral szereplő csoportunkat kellett továbbengednünk. Szigorúak voltunk, mert nem akartuk kitenni a gyerekeket annak a lelki tortúrának, ami egy műsormegszakítással jár. A szervező bizottság ugyanis azt ígérte, hogy szigorúan betartják mindenütt az előírt időt, hogy véget vessenek annak az áldatlan állapotnak, ami évek óta tapasztalható a túllépéssel kapcsolatban. Sajnos, úgy folytatódott minden, ahogy régen, és ezt a mi gyerekeink bánják. Persze, én is jobbnak tartottam volna, és ezt meg is mondtam a 8/zéseknek, hogy még mielőtt bárhová írtak, hozzám vagy a csapatvezetőhöz fordulhattak volna. De hát nálunk, ahol az iskola- és az úttörővezetést is joga van bírálni egy gyereknek, nem kell ahhoz engedély, hogy bárki bárhová leve-

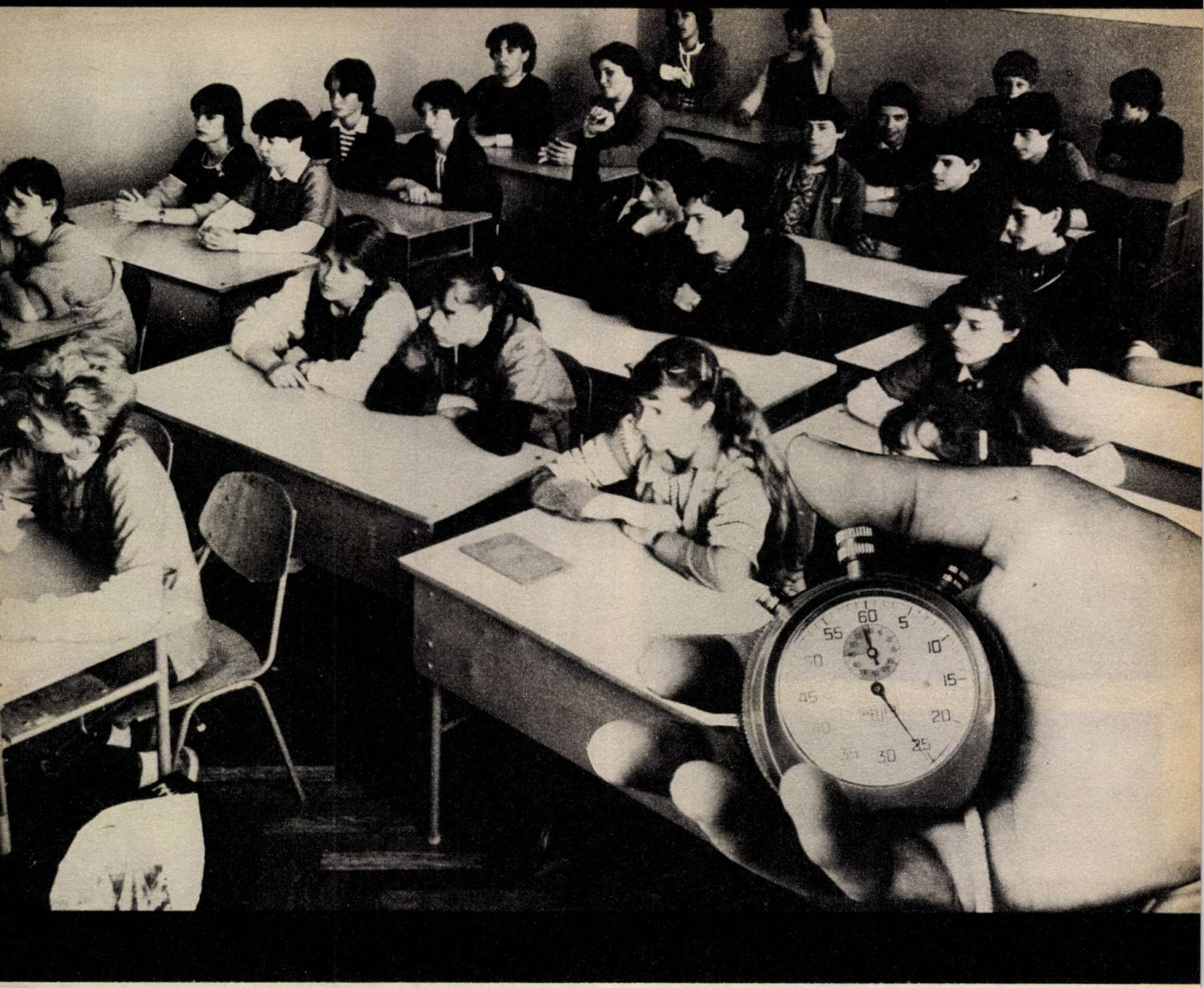

let küldjön, ha bántja valami. A zések, igazukat keresve, a megyei úttörőelnökséghez és a Pajtáshoz fordultak.

— Az elnökségtől kaptak választ?

— Örültünk, hogy semmitmondó levél helyett a városi úttörőelnök kíséretében a megyei elnök személyesen jött el iskolánkba, hogy meghallgassa a gyerekeket.

— És?

— Nem voltam itthon akkor. Csak a raj tagjaitól tudom, hogy miről volt szó. Kérdezze meg őket.

A beszélgetést az osztályteremben folytattuk.

— Nekünk ez az utolsó évünk ebben az iskolában. Szerettünk volna szépen búcsúzni. És osztályfőnökünknek, Kovács Éva néninek is örömet akartunk szerezni, aki betanította a műsort — mondta Mándi Mónika.

Tóth Tünde vette át tőle a szót:

— Két hónapon át akkor is összejöttünk nap mint nap próbálni, amikor Éva néni kórházban feküdt, csakhogy minden jól menjen. És akkor . . .

— Remélem, hogy elmondtátok ezt vendégeiteknek is.

— Mukkanni sem mertünk — válaszolta Győri Ildikó.

— Mukkanni se? Ti? Amikor el sem lehetne hallgattatni benneteket? A legilletékesebbek előtt önthettétek volna ki, ami a szíveteket nyomja.

— Úgy éreztük, hogy a felnőttek félreértettek bennünket. Arra gondoltak, hogy a hátuk mögött árulkodunk. Mondtunk mi itthon is mindent, de hát nem történt semmi. Kezünkbe került az elnökség és a Pajtás címe, ezért írtunk oda. Az is elkeserített bennünket, hogy meghívtak ugyan a megyei szemlére, de csak nézőnek — magyarázta Pethő Éva.

A városi úttörőelnökségre is elmentem. De az elnök éppen Budapestre utazott. Szalai Erika, az úttörőház politikai munkatársa azonban ismerte az Arany János útiak sérelmét. A városi döntőn tagja volt a zsűrinek.

— Abban nincs igazuk a gyerekeknek, hogy azt hiszik, ha bejutnak a városi versenyre, akkor győztesek lehetnek.

— És miben van igazuk?

— A döntőn valóban engedékenyek voltunk az időtúllépéssel kapcsolatban, de nem akartuk, hogy a gyerekek, a legtehetségesebb csoportok tagjai tíz-húsz perc miatt bűnhődjenek, mert néhány csapatnál megfeledkeztek a verseny szabályairól.

Az Arany János úti raj tagjai csupán 3 perc miatt bűnhődtek. Gyógyír lehet számukra, hogy a megyei nyári táborban előadhatják majd műsorukat. De ők arra várnak egyenes választ, hogy a 20 perc az másnak miért nem 20 perc?

Faragó György
Fotó: Wagner Margit

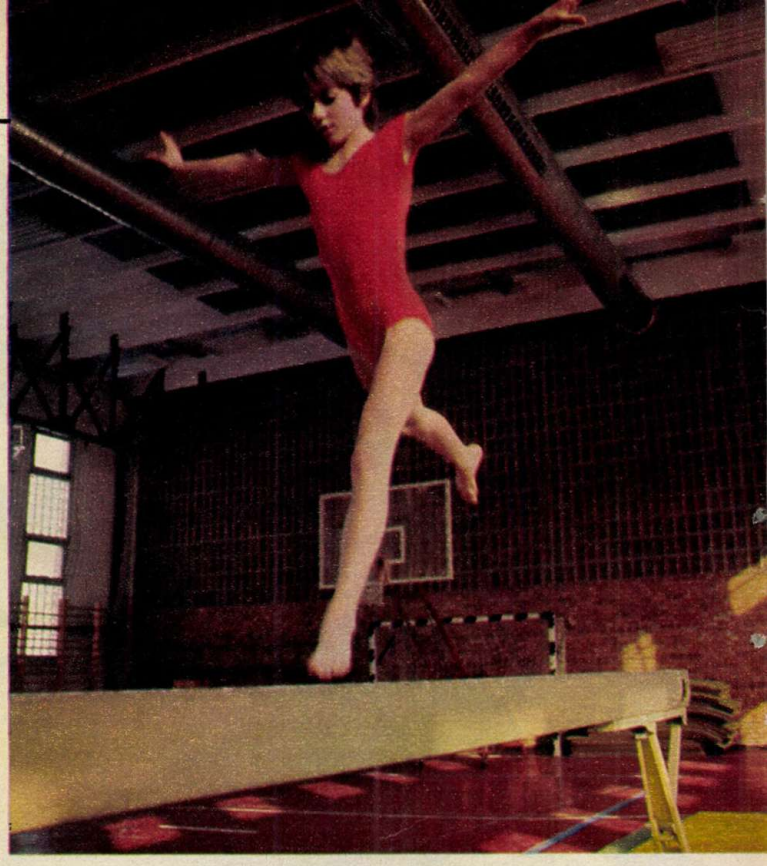

SZTEPPTÁNCB

ÓL-KAMERA

Karate, angol, számítástechnika, torna és a népszerű szteppтánc — több mint kétszáz diák szórakoztatására. S mindez még pénzt is hoz

Valószínűleg több iskola van Szegeden, a Tarján városrészben, de némi szívélyes útbaigazítás után megtaláltam az „igazit", a 4-es számú Általános Iskolát. Hogy számomra miért ez az igazi, az kiderül egy rövid beszélgetésből, amelyet dr. Pleskó Andrásné igazgatóhelyettessel folytattunk.

— Korszerű szaktantermünk és egy szép nagy tornatermünk is van — mondja az igazgatóhelyettes. — Ez az az alap, amelynek segítségével az iskola vezetése, a tanári kar támogatásával megpróbált minél több lehetőséget adni a gyerekek tanuláson kívüli hasznos foglalkoztatására. Hogy úgy mondjam, szinte kapóra jött a művelődésügyi miniszter 1984-es rendelete, amely szerint az iskolák bizonyos összeghatárig (havi 300 Ft) úgynevezett önköltséges szakköröket indíthatnak. Mi éltünk ezzel a lehetőséggel, csak azt kellett eldöntenünk, hogy milyen szakköröket indítsunk. Az előzetes felmérésekből kiderült, hogy a szülők nagy része támogatja a kezdeményezésünket. Így jött létre a karate, a torna, a szteppтánc, a két számítástechnikai és az angol szakkör, több mint kétszáz tanuló részvételével. Az év folyamán összegyűlt bevételből, a különböző költségek, tiszteletdíjak levonása után fennmaradó részből számítógépeket, videokamerát és számos olyan felszerelést vettünk, amelyet más iskolák csak nagyon nehezen tudnak beszerezni. Megyénkben elsőként nálunk alakult meg a diáksportkör is. Diákturisztika, sakk, sport-játékok és olimpiai ötpróba csoportokkal. A DSK-ban mintegy 300 tanuló vesz részt, és programjait a szülők is aktívan támogatják.

A rövid ismertető után mi is szétnézhetünk néhány szakkör házatáján.

A számítógépesekhez közeledve űrhajóbázisra emlékeztető hangfoszlányok jelezték, hogy itt komoly munka folyik. A teremben sok számítógép, még több gyerek és egy kiváló szakember, Botos István fogadott. A hatodikosok gyakorolták a programkészítés fortélyait.

A szteppтánc népszerűsége minden bizonnyal sokat emelkedett azáltal, hogy oktatója a szegedi Nemzeti Színház nyugdíjas művésze, Mezey Károly. Széles, táncos mozdulatai, a zene ritmusa, a mozgás, örömmel átitatott bűvöletben tartja a kis táncosokat.

A tornászlányok kecses mozdulatai, utánozhatatlan bája az órákig tartó, monoton edzések eredménye. Persze, azért nem olyan komoly ez a dolog. Van itt sok pajkosság meg nevetés is.

Egy biztos: az iskolában jól éltek az adódó lehetőségekkel és ráadásul gazdaságos is.

És a szülők? Talán közöttük is vannak olyanok, akiknek a párszáz forint is hiányzik a családi kasszából, de úgy gondolják, a gyerek jövője feltétlenül megéri ezt az áldozatot.

Kép és szöveg:
Bánhidai Károly

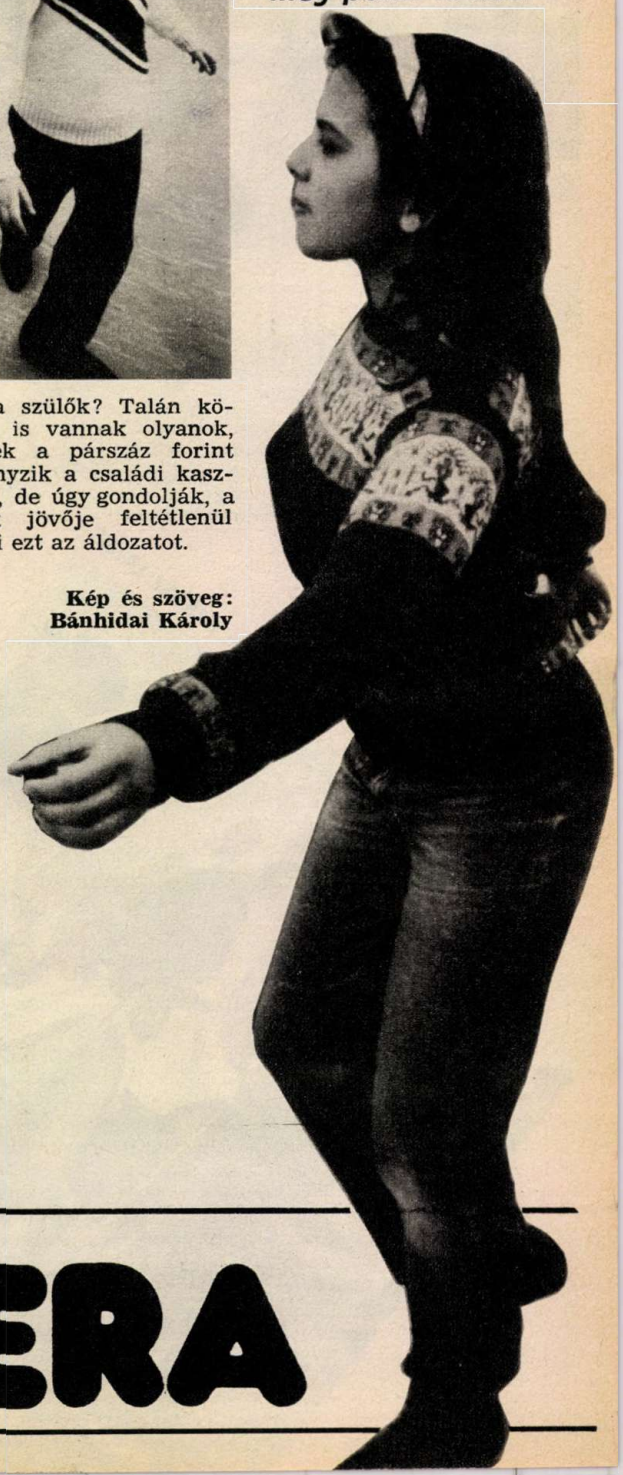

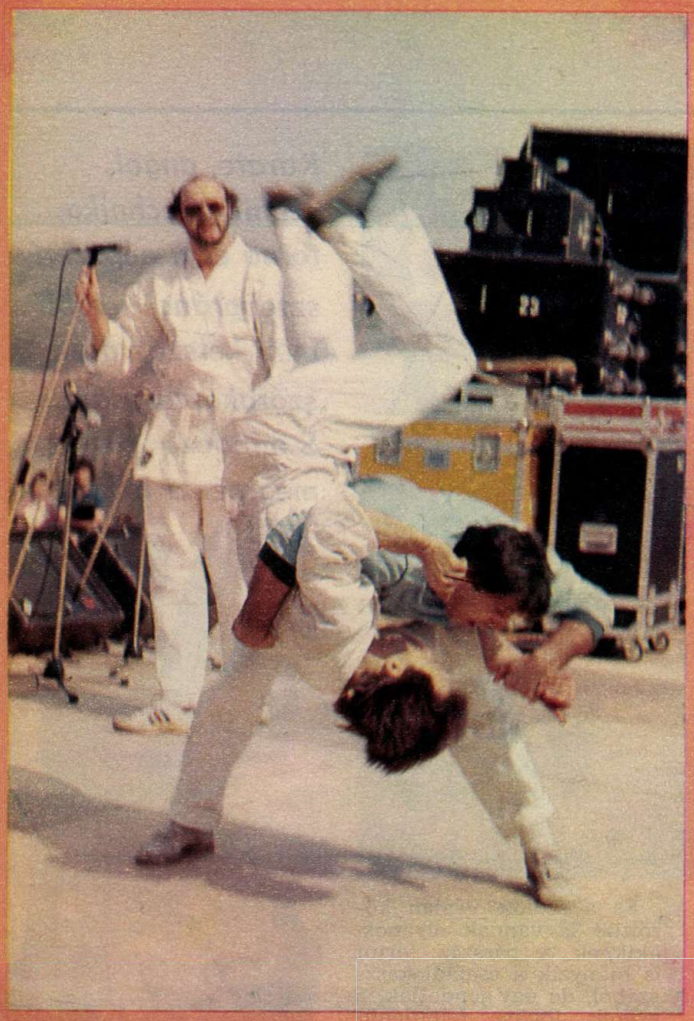

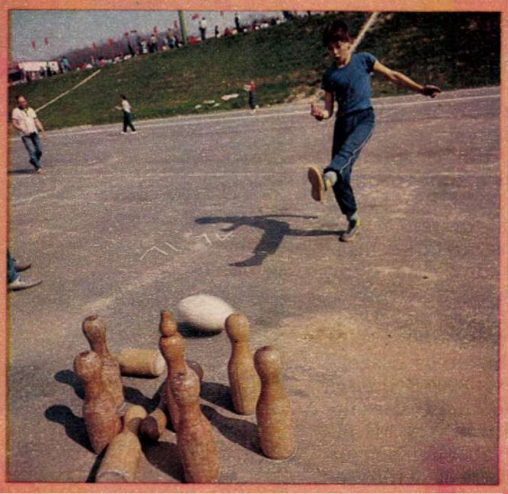

Láthattuk a Bujtor-filmekben is, hogy Randoriékra a játékos küzdelem jellemző. (Fodor Szilvi, Mráz Ildikó, Tázer Marianna)

FOTÓ: KARASZ LAJOS

Tessék, tessék, van itt minden! Azért családi majális. A fazekasokat, könyv- és lemezárusokat, bábosokat, a Pest Megyei Kőjál bemutatóját, a sportvetélkedőket a diák-tudósítók is fölkeresték: Albert Angéla, Bori Tamás, Engerth Gábor, Horváth Viorika, Jónás Móni, Nagy Nikoletta, Platschek Rita és Gábor, Regős Beatrix, Szőke Hajnalka, Szili Anna, Zabiák Mónika.

EZ A MI FORMÁNK

(Összeállították a Pest Megyei Úttörőelnökség diákújságíró-stúdiójának riporterei)

Miénk a Hungaroring címmel április végén egész napos, változatos programkavalkád várta az érdeklődő gyerekeket és felnőtteket Mogyoródon, a Forma–1 helyszínén. És mindenki megtalálta a kedvérevaló szórakozást! Volt kirakodóvásár, a Leg... leg... leg... vetélkedőn kerékpárugratás, hordógurító- és hordszéket vivő gyalogos verseny, Forma–1-es futás, gokart gyerekfutam, ügyességi játékok: gól-golf és asztalitenisz. S az indítótorony másik oldalán, a színpadon egymást váltották a legnépszerűbb együttesek, énekesek. Eszményi Viktória és Heilig Gábor, Benkő László, a Dolly Roll, a Step, a 100 Folk Celsius, a Modern Hungária és az R-GO. A rendezők szinte már pihenőnek szánták a Randori-kaszkadőrcsoport bemutatóját és a Karsai MIM Rt. pantomimjátékát.

Szóval, igazi előmajális volt ez a javából!

Mátyás Ferenc
7. o. Gyál

Világrekord, de otthoni használatra nemigen ajánljuk! (Csereklye Erzsi)

KEDVES ISMERŐS

MUTASD AZ ANYA-NYELVED!

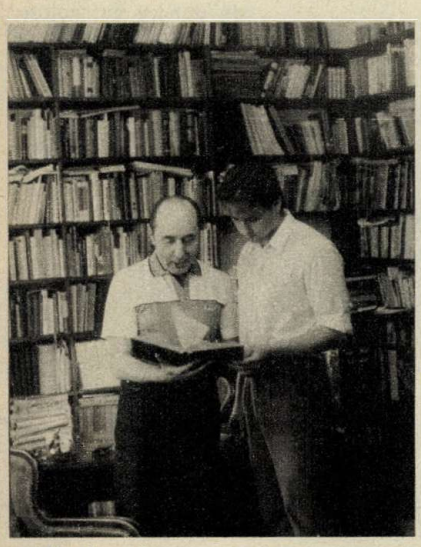

Akinek már gyerekkorában megragadja a fantáziáját egy ilyen talány, hogy „E talány", s órákig töpreng rajta, amíg megfejti, hogy ez voltaképpen annyit jelent, hogy nagy ebet üt a lány, az még nem biztos, hogy nyelvész lesz. Ám akinek hobbija a rejtvénykészítés, s nagy élvezettel játszik a szavakkal, azzal kapcsolatban már fölmerül a gyanú: lehet, hogy?

– Szó nincs róla. Nagyon sok gyerek élvezi a szójátékokat, de ez még nem jelent semmit. Jómagam már tízéves koromban keresztrejtvényeket készítettem, játszottam a szavakkal, a rímekkel, vidított és lelkesített, mennyi mindent ki lehet fejezni, mennyi szép gondolatot össze lehet rakni szép anyanyelvünk gazdag szókincséből. Ennek ellenére egyetemista koromig nem jutott eszembe, hogy nyelvész, azaz nyelvművelő legyek – mondta Grétsy László, akit otthonában, könyvei rengetegében kerestünk fel, s mindjárt hozzáteszem, igen kellemes, érdekes másfél órát töltöttünk el nála. Ennek nyilván az lehetett az oka, hogy nem valami komor, száraz nyelvtudós fogadott bennünket, hanem egy roppant jókedélyű, szívélyes és szellemes beszélgetőpartner.

A „Hogyan lesz valakiből nyelvész?" kérdésre nem vágta rá, hogy véletlenül, de azt sem állította, hogy már a pólyában a gyakorítóképzőkön gondolkodott, s az egyszerű óázás helyett -kod, -ked, -köd képzőket gügyögött. Kamaszkorában sem bújt a sarokba, hogy egyedül legyen kedves nyelvtankönyvével, ehelyett futott, úszott, birkózott, sakkozott, olvasott, verset faragott; vagyis csinálta mindazt, amit korabeli társai közül annyian. Az már más kérdés, hogy középiskolás éveiben a többieknél nagyobb áhítattal lapozta fel Pais Dezső „Ómagyar olvasókönyvét", s egyre inkább tudatosult benne, hogy az átlagnál jobban vonzódik az anyanyelvhez. Hamarosan azt is megérezte, hogy azon a számára egyetlen úton áll, amin elindulni, s amit végigjárni érdemes.

Hangja, arca ismerős

Magyar-történelem szakra felvételizett az egyetemre, ahol már az első évben „egyszakosodott" a nyelvre. Ezt olyan diákok tehették meg, akikről tanáraik úgy gondolták, hogy képesek tudós alapossággal elmélyedni egyetlen szakterület titkaiban.

Így lett Grétsy László nyelvész, pontosabban nyelvművelő, de mondhatom úgy is: nyelvőr, aki jókedvűen és bizakodva teszi a dolgát, annak ellenére, hogy igazi nagy derűre nem sok okot ad anyanyelvünk jelenlegi állapota. Már a beszélgetés első perceiben kialakult bennem a vélemény; vendéglátóm kiegyensúlyozott, boldog ember.

– Minden okom megvan arra, hogy elégedett és derűs legyek. Négy életrevaló gyerek apja vagyok (három lány, egy fiú) s a tetejében azzal dicsekedhetek, hogy a munkám egyben hobbim is. Kell ennél több?

– Bizonyára nem kell több, mégis megadatott még valami, amit kevés nyelvész mondhat magáénak. Ez a valami a népszerűség. Grétsy László neve, hangja – a tv jóvoltából az arca is ismert, s a népszerű ember véleménye, tanácsa mindenki számára fontos, megszívlelendő.

– Ha, mondjuk, csak nyelvtörténettel foglalkoznék, valószínűleg jóval kevesebben ismernének, s ez nem is lenne baj. De mivel nyelvművelő vagyok, föltétlenül szükségem van egyfajta mérsékelt népszerűségre ahhoz, hogy figyeljenek rám. A közfigyelem nélkül nem sokat érne a munkám.

– Tudom, hogy nem tartozik a túlságosan szigorú, szemellenzős nyelvészek közé, nagyon sok nyelvi változást megért, elfogad. Mégis, mi az e változások folyamatában, aminek nem örül, amiről szívesen lemondana?

– Nemhogy nem örülök, egy kicsit szomorú is vagyok amiatt, hogy a szóképzés iránti fogékonyságunk lassacskán elsatnyul. A minap kaptam egy levelet, amelyben egy vélt hibára hívták fel a figyelmemet. Az illető valahol olvasta e szót: tévedezés, és felháborodott miatta. Én viszont örültem neki, éppúgy, mint a párából képzett párásság szónak. Örültem, mert reményt adott, hogy mégiscsak élnek közöttünk olyanok, akik hajlamosak a szóképzésre, annak ellenére, hogy egyre több képzőnk holt képző lesz, például a -dos, -des, -dös gyakorító képzőket már alig használjuk.

– A szóképzésben tehát szegényedünk. Mely területen gazdagodunk?

– A szóalkotás egyéb területein, például a betűszók tartományában, ahol egyre több pévécé-, gyes-, tévé-, gyed-féle új szó terem.

A betegség gyógyítható?

– És mi a véleménye a rövidítésekről: a csokiról, a fagyiról, a pulcsiról, a magnóról?

– Elfogadom és természetesnek tartom ezeket a rövidítéseket, mi több, már az sem zavar, ha a borzasztó, a rettenetes, és az irtózatos jelzőket egy kellemes, jó fogalom erősítésére használjuk. Nem vészes ez, bár azt sem mondom, hogy „irtó klassz".

– Mint ahogy az sem „irtó klassz", inkább csak irtózatos, hogy szép anyanyelvünk egyre inkább elszennyeződik. Megrontja nyelvünket a trágárság.

– Sajnos, így van. A trágárság divatja világjelenség, és ebben mi sem akartunk lemaradni, nálunk is társadalmi divat lett a mocskos beszéd: a káromkodás. A téli könyvvásár idején jelenik meg „Nyelvi illemtan" című könyvünk, amelyet Deme László és Wacha Imre nyelvész kollégáimmal közösen írtunk, illetve szerkesztettünk. Ebben már ötvenoldalas fejezet foglalkozik a trágársággal. Persze, tudom, ez önmagában nem változtat meg semmit, a divat attól még divat marad.

– Miben reménykedhetünk?

– Abban, hogy jön majd egy új divat, amely elsöpri és felváltja a jelenlegit.

– Úgy hallottam, hogy az „Álljunk meg egy szóra" televíziós nyelvi műsor 14–15 százalékos nézettségi, s igen jó tetszésindexszel dicsekedhet. Ez remek dolog, mert azt jelenti, hogy csaknem másfélmillió ember figyel nyelvi gondjainkra. Kinek az ötlete volt, hogy végre a televízió is felvegye a harcot nyelvi pongyolaságaink ellen?

– A műsor Vágó István ötlete és érdeme, én csupán a címet adtam, ezenkívül készséggel társultam ehhez a nemes ügyet szolgáló munkához.

– Ezek szerint hisz abban, hogy apró, de szívós és kitartó munkával „lökést" lehet adni annak a bizonyos új divathullámnak, amelyet minden jóérzésű ember már nagyon vár?

– Ha nem hinnék benne, nem dolgoznék ilyen derűsen és elszántan azon, hogy anyanyelvünk visszanyerje eredeti szépségét, hogy gazdagodjon, s hogy mielőbb kiheverje betegségét, a trágárságot.

Magyar Katalin
Fotó: Karasz Lajos

PAJTÁS

GRÉTSY LÁSZLÓ

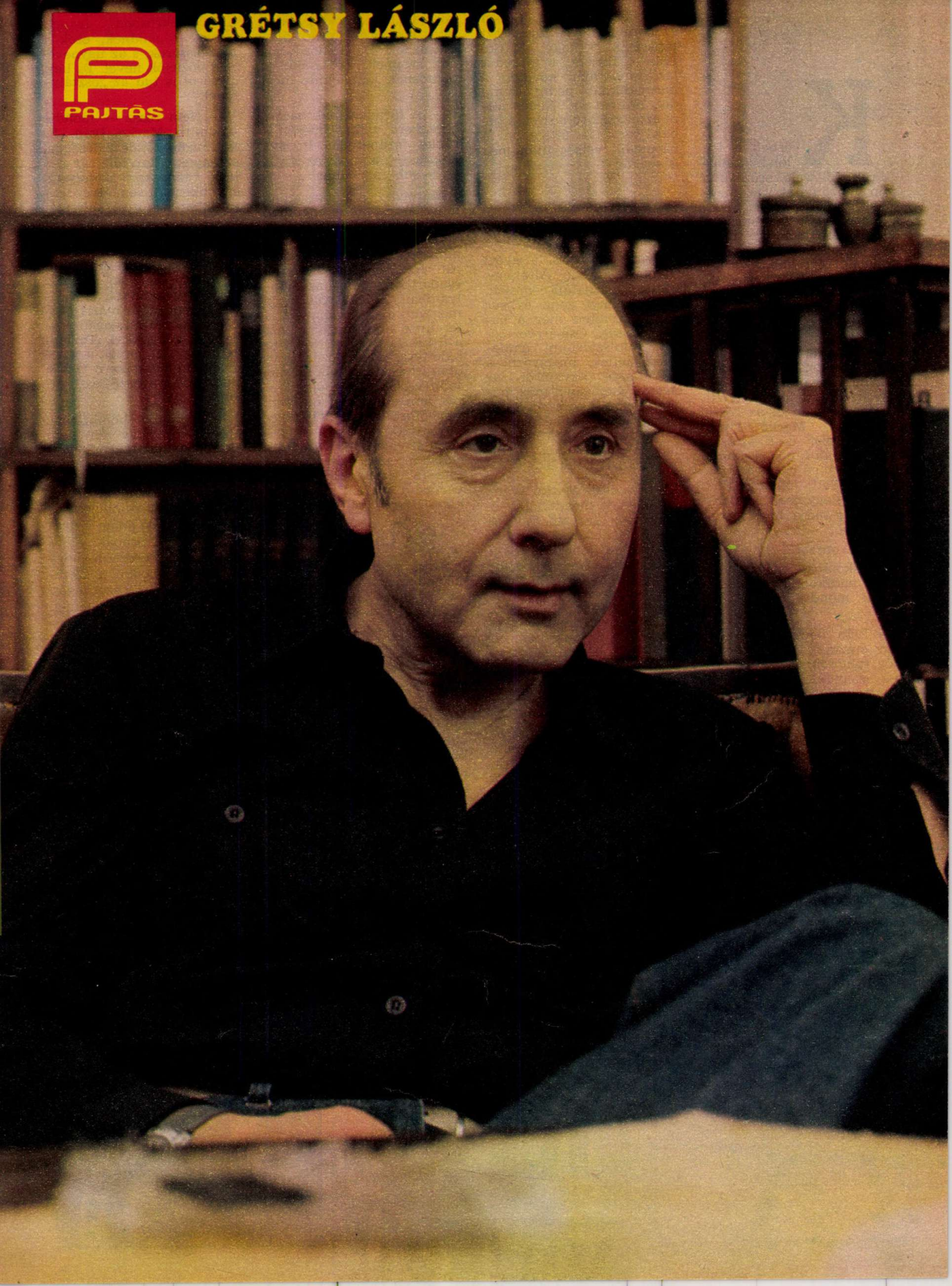

Körben a falon hatalmas tükrök. Megsokszorozzák a szép mozdulatot, de megsokszorozzák a hibát is. És a tengernyi kecses mozdulat ellenére akad azért hiba, ha egyelőre nem is túl gyakran. Már hatodik esztendeje annak, hogy a tizenkét hetedikes lány, s a két fiú balettozni kezdett. Azóta vérükké vált a gyakorlatok, s a különböző elemek sokasága, de az is hogy mekkora hibát okozhat, ha csak egy pillanatot, egy tizedmásodpercet lazít valaki. Máris szól az „osztályfőnök", Markó Iván. Igen, először csak szól, s kér. Hangját így is alig hallani a pattogó ritmusú muzsika mellett, jóllehet, akinek megjegyzéseit címezi, az mindig tudja, hogy miről is van szó.

És másodszor?

Az iskolában, még a délelőtti találkozásunk alkalmával mondta Szabó Judit:

— Iván bácsi semmiben sem érezteti velünk, hogy még tulajdonképpen gyerekek vagyunk. Úgy bánik mindegyikünkkel, mint a felnőtt táncosokkal, mint felnőtt emberekkel. Komolyan vesz bennünket, s komolyan is követel tőlünk . . .

Ezt a világhírű művészt a televízióban, vagy mondjuk az újságok fotóin általában fennkölt és szelíd tekintettel látja az ember. Éppen ezért most eléggé furcsa azt tapasztalni, hogy Markó Iván tekintete a második lazításnál már követel, a harmadiknál pedig szinte döf, mint a tőr. Nehéz állni ezt a szigorú nézést, a hibák sorozata általában a harmadik vétség után meg is szakad.

Nincs taps, nincs alvás...

Gyimesi Tamás, a győri Gombos Ferenc Általános Iskola igazgatója meséli, hogy mennyi gond és zűr között született meg a balett-tagozat. Osztályvezetőket, minisztériumi embereket kellett meggyőzni a vállalkozás hasznáról, az engedélyhez végül még magának a miniszternek a jóváhagyására és kézjegyére is szükség volt. Azóta már hat balett-tagozatos osztálya van az iskolának.

— Ezt csak Markó Iványnal lehetett megcsinálni — mondja az igazgató. Egy rózsaszín balettcipő van az asztalán. Mi lehet ez? Dísz? Vagy kabala? — Az ő elszántsága nélkül nem mentünk volna semmire, s az sem közömbös, hogy igazi példaképe tud lenni a gyerekeknek, úgy néznek rá, mint egy istenre. Egyébként magam is akkor szerettem meg igazán a balettet, amikor először láttam Iványt táncolni.

No, de vissza, a tükrös falak közé! Alaposan benne járunk már az időben, jó háromnegyed órája tart a foglalkozás. Szakadatlan szellemi koncentráció, véget nem érő mozgássorok, gyakorlatok. Az arcok, a tekintetek szemernyi fáradtságot tükröznek. De a mozdulatnak szépnek, kecsesnek és pontosnak kell lennie most is.

— A fáradtságnak három ellenszere van — meséli a röpke szünetben Popova Lészia —, a taps, az alvás és a sok marhahús . . .

Márpedig a társaságnak most nincs része egyikben sem, úgyhogy merítenie kell abból a tartalék készletből, amit úgy hívnak, hogy akarat. Aki itt van, ebben a csoportban, ebben az évfolyamban, annak volt ideje megtanulni azt, hogyan is teremtse meg magában ezt a titkos tartalékot. Naponta balettóra, foglalkozás délután itt a színházban Markó Iván vezetésével. Foglalkozás, ami eltart négyig, ötig, de előfordult már az is, hogy a lányokat, akik a nagytársulat valamelyik produkciójában szerepelnek, még este fél tizenegykor is ott várták a szüleik a színház kapujában.

Lészia

Nincs panasz a balettosokra az iskolában, ezt maga az igazgató is megerősíti.

— Semmilyen előjogokat nem élveznek — szögezi le Gyimesi Tamás —, csak a mozgásuk, a tartásuk az, amiről fel lehet ismerni őket a többiek között. Jól tanulnak, figyelnek az órákon, összefogottak. Ha valakinek mégis jelentős mértékben romlik a tanulmányi eredménye, akkor abba kell hagynia a balettot. Azért már erre is volt példa . . .

A „tükrösben" francia szavak röpködnek, ezek a mozgássorok, s az úgynevezett pozíciók nevei. És lám, dicsérni is tud az „osztályfőnök":

— Nem rossz — mondja valamire Markó Iván. Ez két kurta szó, de valósággal szárnyakat kap tőle egy-egy ifjú táncos. Előjogokat egyébként itt sem élvez senki. Még az olyan hírességek sem, mint Popova Lészia. Ez a tizenkét esztendős lány főszerepet táncol Markó Ivánnal a Prosperóban, úgyhogy, ha itt befejezi majd a gyakorlást, egy rövid pihenő után máris kezdődik számára a darab próbája a nagyokkal. Tartani kell a szintet, ennek a táncnak hatalmas sikere volt a Budapesti Tavaszi Fesztiválon.

— Bőgtem, bömböltem, hisztiztem, hogy én nem akarok balett-táncos lenni — emlékezik pályakezdésére Lészia. — Régen volt. Most, amikor megkaptam a főszerepet, megint valahogy félni kezdtem, de aztán a gyakorlások, a próbák alatt, amikor már éreztem, hogy el tudom táncolni a szerepet, tovatűnt ez a szorongás. A balett kitölti az életemet, csak az olvasásnak és a papagájomnak szorítottam még egy kis helyet benne . . .

„Éles fényű szeretet..."

Nemsokára elérkezik a szokásos év végi vizsga napja. Megmérettetik az iskola százharminc táncosa, készül mindenki, sokan ott-

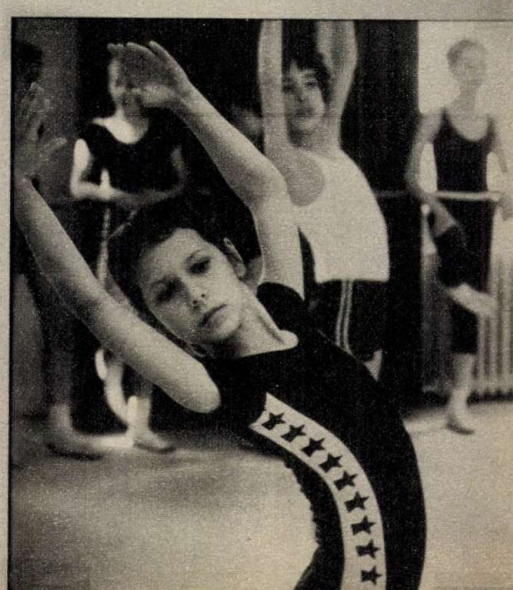

hon is rendszeresen gyakorolnak.

— A tükör előtt csinálom a gyakorlatokat — mesélte délelőtt a negyedikes Kántor Katalin, akinek már jutott egy villanásnyi szerep a Prosperóban. — Ahogy véget ér mondjuk a délutáni hegedűórám, már megyek is haza, kezdem a táncot. Korlátom sajnos, még nincs otthon, úgyhogy a szekrénybe kapaszkodom...

A vizsgára próbál most a Markó-csoport is, éppen egy kis etüd mozzanatait sulykolják. A tánc elején Sebestyén Ákos klarinétozik, fúj valami pásztordallamot, mire a lányok ártatlan tündérekből gonosz ragadozó madarakká válnak, elrabolják, széttépik Ákost. Minden mozdulat csupa lendület, Steve Reich repetitív (dallamtöredékek ismétléséből álló) zenéje iszonyú tempót diktál. És vannak olyan részletek, melyeket már ötödször próbál el a társaság ebben az iszonyú tempóban, de mégis felhangzik nyugodtan és kimérten ez a két szó:

— Újra kérem!

Markó Iván Kosztolányi Dezső szavaival fejezi ki saját pedagógiai hitvallását.

— „Éles fényű szeretet...", ezt mondja a költő — gondolkodik el a negyvenedik éve felé járó művész. — Követelni kell a gyerekektől, mindig jobb és lelkesebb, odaadóbb munkát. Csak így, csak ezzel szerethetjük őket igazán, csak így készíthetjük fel őket táncra, életre, bármire. Egyébként tökéletesen megbízom a gyerekekben, számomra egy pillanatig sem volt kétséges, hogy Lészia nagyszerűen el tudja táncolni velem a Prospero főszerepét. De tudja ezt a táncot, méghozzá nem is akárhogy, Szabó Judit is. Azt tervezem, hogy jövőre csinálok egy darabot, amelyben csak gyerekekkel táncolok majd. Ezzel megyünk talán a Budapesti Tavaszi Fesztiválra.

Fülledt izzadtságszag a „tükrösben".

— Köszönöm, mára elég volt — mondja egy jól sikerült gyakorlat után Markó Iván.

A lányok kifújják magukat, de nem mozdulnak.

— Táncoljunk még! — kérik szinte egyszerre.

Markó nemet int, de mosoly van az arcán, talán most először ezen a délutánon.

Sinkovics Ferenc
Fotó: Szalay Béla

AZ OSZTÁLYFŐNÖK:

MARKÓ IVÁN

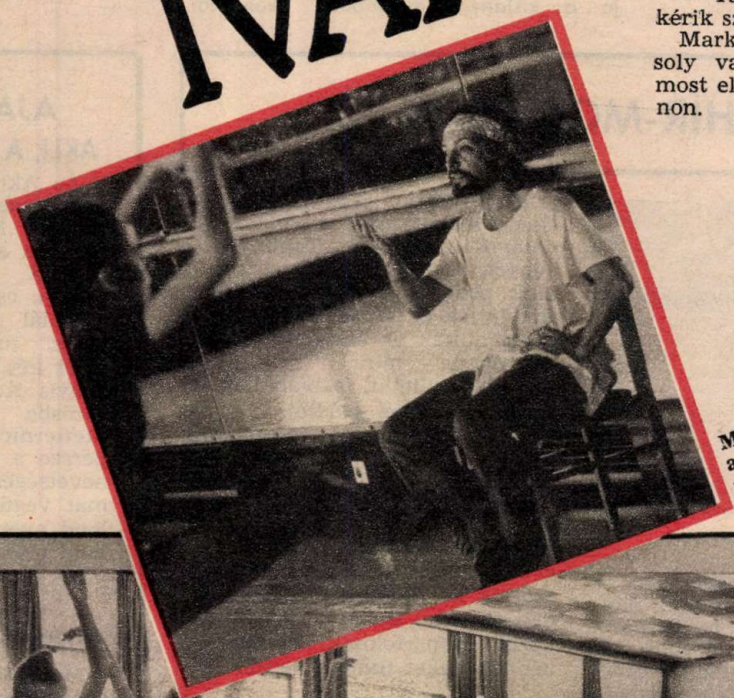

Markó Iván, a világhírű művész próba közben

JÁTSSZUNK ANGOLUL!

A művelődési ház kistermét zsúfolásig megtöltik a gyerekek. Harmadikos kortól járnak az általános iskolások a nyíregyházi, Honvéd utcai művelődési ház angol nyelvtanfolyamára.

– Nem vagytok fáradtak, így este fél hat körül? – csúszik ki a számon önkéntelenül a kérdés.

– Megszoktuk, hisz a napközben is eltelik az idő – adja meg a választ Homa Viktória, aki a Nyíregyházi 5-ös számú Általános Iskola ötödikese. – Nem mondom, hogy nem hosszú a nap, de önként vállaltuk, hogy angolul tanulunk...

Önként vállaltuk – mondja a kislány. Ám többen utaltak rá: anyu, apu akarta, hogy beíratkozzanak, sőt olyan is volt, akit előbb beírattak, és csak azután közölték vele a családi döntést. Hetente egy alkalommal, délután öttől hatig gyakorolják az angolt Szedlák Márta irányításával. Aki – érdekes módon – nem pedagógus, hanem felsőfokú nyelvvizsgával rendelkező személyzeti előadó a Nyírség Konzervipari Vállalatnál.

– Mire elég ez a heti egy óra?

– Semmiképpen sem szabad vérmes reményeket fűzni ehhez a kezdőknek indított nyelvtanfolyamhoz. Éppen csak megbarátkoznak a rendkívül nehéz kiejtéssel, beszélni tanulnak. Nyelvtannal nem akarom egyelőre a nyelvszeretetüket csökkenteni. Játszunk, beszélgetünk, dalokat, verseket, mondókákat tanulunk meg angolul. Mindezt a szakosított tantervű osztályoknak készült tankönyvből.

– Miért éppen az angolt választottátok? – kérdezem a köröttem álló gyerekektől.

– Anyukám németül tud, ő ajánlotta, hogy az angolt érdemes elkezdeni – így Vazorka Szilvia, a 2-es iskola hatodikosa. Benkő Tibor azt emelte ki: világnyelv az angol, bármerre utazik, hamar szót érthet e nyelv birtokában a külföldiekkel. Már második éve jár ide Nagy Zoltán és Szakács László, akik egyértelműen könnyebbnek ítélik az angolt, mint az iskolában az oroszt.

– Reméljük, annyit sikerül elérni ezen a tanfolyamon, hogy a gyerekek ráérezzenek a nyelv szépségére, ne a fáradtságot, hanem az örömöt vegyék észre a nyelvtanulás folyamatában. Később, a középiskolában már tudatosan választhatják második idegen nyelvnek az angolt – búcsúzott a nyelvtanár.

Tóth Kornélia

HÍR-MOR-ZSÁK

DSK — azaz Diáksportkör — alakult a kaszaperi Petőfi Sándor Úttörőcsapatnál is. Színünk a kék-piros, jelvényünk most készül. Korábban is szívesen sportoltunk, főleg labdajátékokban és atlétikában voltak kiemelkedő eredményeink. Ez az új forma még érdekesebb, még vonzóbb. Különösen népszerűek az alkalmilag összeállt csoportok bajnokságai (Tenisz Teri, Sport Rozi, Walaki stb.), a gyalog-, illetve kerékpártúrák. Év végén eredményt hirdetünk az „Arany húszasok" kategóriájában. Ide a legtöbb pontot gyűjtő tanulók kerülhetnek. Szeretnénk felvenni néhány DSK-val a kapcsolatot, hogy ötleteket cserélhessünk és hogy elindíthassuk a „Postaversenyt". Jelszavunk: Cél az egészség!

Hegyi Norbert, diákképviselő

RIPORTER szakkörünk 1986 őszén alakult meg a záhonyi általános iskolában. Többnyire a lányok készítik a riportokat, a fiúk pedig a technikusi teendőket látják el. Habár a lányok is megtanulták az eszközök kezelését éppúgy, mint a fiúk a riportok készítését. Iskolánknak jól felszerelt külön stúdiója van és minden teremben van hangszóró. Reggelente zenével várjuk a tanulókat, riportokat készítünk a gyerekekkel és tanárainkkal. Legutóbb arany-minősítést nyert énekkarunk versenyműsorát játszottuk le. Az iskola videoberendezését is mi kezeljük, így a napközis csoportoknak délutánonként filmeket tudunk vetíteni.

Borsodi Ildikó

TOLLASLABDA-pályát alakítottunk ki iskolánkban, Vanyarcon. A pálya tervrajzát egy szakkönyvből néztük ki. Először krétával rajzoltuk fel a pályát az iskolaudvar bitumenjére, majd fehér zománcfestékkel felfestettük a vonalakat. Most már bárki járhat ide tollasozni, s hamarosan nagy „csaták" színhelye lesz a pálya, ugyanis versenyt is szeretnénk rendezni.

Tóth Edit, úttörőtitkár

AJÁNLOM NEKED IS!

AKLI, A CSÁSZÁR

Az Akli Miklós könyvben is, filmen is egyaránt kiváló. S olyannyira megtetszett Napóleonnak, hogy az egész filmben szóhoz sem jutott. A történet a XIX. században játszódik, amikor Ferenc császár udvari bolondot keres, és talál Akli Miklós személyében. Az egész tulajdonképpen mesébe illő, mert két lovag harcol a királylányért, vagyis Kovács kisasszonyért. A csatározásba azonban beleszól Napóleon, Metternich, Kovács Ilonka öccse és persze a császár, no meg a komolyan nevetséges Szepessy báró is. A jutalmat végül a becsületes és kisebb bolond nyeri el, a hazug és nagyobb bolond elől.

Platschek Gábor, 7. o., Piliscsaba

FEHÉR TÖRZSFŐNÖK

Mexikóban fogadásból halálos mutatványt ad elő egy fiatalember, Carlos. Vágtába kezd, és a szakadék szélén állítja meg lovát. Lélegzet-elállító tettével kihívja a spanyol urak haragját. A harc kirobban. Carlos is — mint minden ifjú — szerelmes, szerencsétlenségére éppen egy hatalmasság lányába. Most már nemcsak az igazságért, hanem kedveséért, az édesanyja és húga életéért is harcol. Már-már a bukás küszöbén áll, mikor segítségére sietnek.

Thomas Mayne Reid: Fehér törzsfőnök című könyvében egy szép szerelem történetét olvashatjuk el.

Göncz Tünde, Érd 4-es számú Általános Iskola, 7. c.

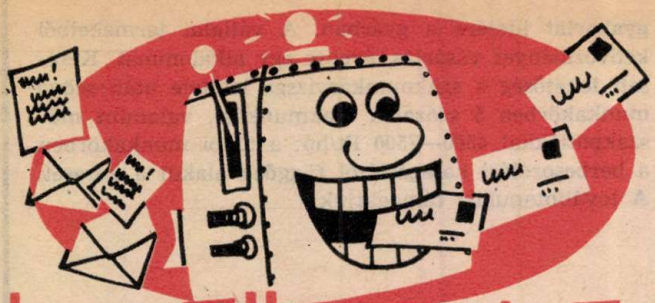

levélbontó

LEVÉLBARÁTSÁG

ÖTÖDIKESEKKEL LEVELEZNÉNEK: MÜLLER ANDREA, Solymár, Sallai u. 1. 2083; DALLOS ORSOLYA, Solymár, Marcibányi u. 22. 2083; FEKETE GYÖNGYI, Bátorliget, Petőfi u. 2. 4343; KARAJZ CSILLA, Kazincbarcika, Szabó Lajos u. 10. 3700; MÉSZÁROS JUDIT, Kaposvár, Léva-köz 4. 7400; BAKOS ENIKŐ, Elek, Vécsey sor 17/a 5742; BALOGH KATALIN, Jászjákóhalma, Kossuth u. 18. 5121; DEMETER HAJNALKA, Vaja, József Attila u. 3. 4562; IZSÁK KATALIN, Pilisvörösvár, Lőcsei u. 41. 2085; MERGL HENRIETTA, Városlőd, Hunyadi u. 24. 8445; BURKA SZILVIA, Jászberény, Szövetkezet u. 7. 5100; JAKAB KATALIN, Kincsesbánya, Kossuth u. 10. 8044; ANTAL ORSOLYA, Harc, Béke u. 263. 7172; SZOLÁR BEÁTA, Nyírtelek, Bedő bokor 42. 4461; KOZMA ÁGNES, Gyöngyös, Kolozsvári u. 18. 3200; FARAGÓ ORSOLYA, Kisgyőr, Kossuth u. 44. 3556; VARGA MÁRIA, Bölcske, Zrínyi u. 1. 7025; SZILVÁSI ZSUZSANNA, Karancság, Kossuth u. 13. 3163; SIVÓ ILDIKÓ, Békés, Tárház u. 82. 5630; PUSZTAI ESZTER, Sarkad, Sallai u. 64. 5720; DEMKÓ RITA, Pálháza, Dózsa Gy. u. 3. 3994; BIRINYI BEÁTA, Gyulaháza, Munkás u. 39. 4545.

HATODIKOSOK LEVELEIT VÁRJÁK: GYŐRI ANDREA, Székesfehérvár, Móri u. 39. 8000; KOVÁCS KATALIN, Zalaegerszeg, Hegyalja u. 39. 8900; KOVÁCS ERIKA, Zalaegerszeg, Hegyalja u. 39. 8900; PERESZTEGI TÍMEA, Öreglak, Nagy J. u. 8. 8697; LUKÁCS SZILVIA, Mezőtúr, Szabó L. u. 3. 5400; LUKÁCS ILDIKÓ, Hollóháza, Dózsa Gy. u. 12. 3999; VALKÓ TÍMEA, Öreglak, Szabadság u. 40. 8697; PÁNCZÉL PETRA, Fót, Dobi u. 2. 2151; EGRI ZOLTÁN, Dévaványa, Tompa u. 5/2. 5510; DIÓS TÜNDE, Dévaványa, Madách u. 1/1 5510; GYŐRI EDIT, Öcsöd, Lenin u. 23. 5451; BELLÓK SZILVIA, Göd, II. sz. KISZ-ltp. C/1. 2131; MAKRAI ESZTER, Göd, Bajcsy-Zsilinszky u. 14. 2131; BALLA MÓNIKA, Diósjenő, Csokonai u. 4. 2643; GALICS JUDIT, Szolnok, Jubileum tér 5. 9/4. 5000; RÁCZ JÁNOS, Gátér, Szegfű u. 4. 6111; KIS ERZSÉBET, Orosháza, Liget u. 5/b. 5900; SIMON ILDIKÓ, Bak, Ady E. u. 12. 8945; HÓBOR BEÁTA, Bak, Rákóczi u. 40. 8945; SÜMEGI MELINDA, Székesfehérvár, Bátky Zs. u. 3. 800; ELEKES BRIGITTA, Orosháza, Liget u. 4/a. 5900; GOMBIK SÁNDOR, Felsőpakony, Kun B. u. 6. 2363; JURÁSZIK SÁNDOR, Felsőpakony, Kossuth u. 24. 2363; HORÁSZ ÁGNES, Abaújszántó, Arany J. u. 11. 3881; PÁPAI ANNAMÁRIA, Kecskemét, Pacsirta u. 4. 6000; BESENYI JUDIT, Jászberény, Szövetkezet u. 9. 5100; MÉNKÜ ERZSÉBET, Kecskemét, Máriahegy 29. 6000; BORI ARANKA, Alsónémedi, Akácfa u. 25. 2351; OFELLA ANITA, Tápiószecső, Szőlő u. 3. 2251; BATA ÉVA, Cibakháza, Hősök tere 15. 5462; KAKUK KORNÉLIA, Mezőkövesd, Kavicsos u. 3. 4500; DOMOKOS ANDI, Dunaharaszti, Munkácsi u. 18. 2330.

ELMEBAJNOKSÁG BAGON

Az elmúlt hetekben többfordulós elmebajnokságot szerveztünk a bagi általános iskolában. Az első fordulóban irodalomból és nyelvtanból folyt a vetélkedés. Nyelvtanból Dudás Henrietta és Boda Anita érte el a legtöbb pontot. Irodalomból is nagy volt az érdeklődés, Arany János, Móricz Zsigmond és József Attila életéből készültek a versenyzők. A második fordulót földrajzból és biológiából rendeztük. Biológiából ketten az őserdő állatairól igyekeztek minél többet megtudni. Földrajzból nyolcan versenyeztek a következő témákban: Észak-Európa, a Benelux-államok, az NSZK gazdasági élete, az Alföld, a Kisalföld ipara, mezőgazdasága, Kanada természeti adottságai. E forduló legjobbjai Palya Tamás és Gergely Szabolcs voltak. A harmadik fordulóban történelemből indultak a legtöbben: tizenkilencen. Dénes Tamás volt a legeredményesebb versenyző, no meg a legnépszerűbb is, mivel humoros válaszai hallatán gyakran tört ki a nevetés a népes hallgatóság soraiban. A versenyek egyre népszerűbbek, hiszen nemcsak a résztvevők tanulnak sokat a felkészülés során, hanem a szemlélődők is a válaszokat hallva.
szokat hallva.

Palya Krisztina

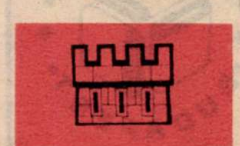

VÁRJÁTÉKOK kezdődnek május 21-én a diósgyőri várban. Nagy Lajos király udvarának 3 napját elevenítik fel a színészek és gyerekek, 1381-ből. Legendákat idéznek, lesz lovagi torna, apród- és kardhordozó-avatás, és eljátsszák a vár történetének legfontosabb eseményét, a torinói békekötést is. Dramatikus játékok, vásári forgatag, követek fogadása, a király megjelenése is részei lesznek a múltidézésnek.

Az 1987/88-as tanévre a 14. életévüket betöltött és általános iskolát végzett **lányokat szövő szakmára** beiskolázunk szakmunkástanulónak. Tanulmányi idő 3 év. Juttatások: 500 Ft alap, társadalmi ösztöndíj, plusz 100—200 Ft — tanulmányi eredménytől függő — tanulmányi pótlék; 200 Ft kiemelt szakmapótlék; tanulmányi ösztöndíj a tanulmányi eredménytől függően: I. évben 50—450 Ft, II. évben 50—540 Ft, III. évben 50—820 Ft. **Fiúkat villanyszerelő, forgácsoló, géplakatos, textilipari gépszerelő szakmára** iskolázunk be szakmunkástanulónak. Tanulmányi idő 3 év.

Juttatások: 500 Ft alap, társadalmi ösztöndíj, plusz 100—200 Ft — tanulmányi eredménytől függő — tanulmányi pótlék; tanulmányi ösztöndíj, a tanulmányi eredménytől függően: I. évben 50 Ft-tól 400—500 Ft, II. évben 50 Ft-tól 500—600 Ft, III. évben 50 Ft-tól 800—900 Ft.

Ingyen munkaruha. Elhelyezés kollégiumban. Ebédet 4 forintért biztosítunk az iskolában és az üzemi gyakorlat idejére a gyárban. A vállalat termékeiből kedvezményes vásárlás, évente egy alkalommal. Kereseti lehetőség a szakmunkásvizsga letétele után szövő munkakörben 5 százalék szakmunkás-, valamint műszakpótlékkal 4500—7500 Ft/hó; a többi munkakörben a bérbesorolási kategóriától függően alakul a kereset. A továbbtanulást támogatjuk.

Jelentkezni lehet személyesen: hétfőtől csütörtökig. 8—15 óráig, a személyzeti osztályon.
PATEX Angyalföldi Szövőgyár, Budapest, XIII., Fáy u. 81—83. — 1135
Levélre részletes tájékoztatót küldünk.
Cím: Budapest, Pf. 391. — 1394

FIATALOK, FIGYELEM!

A BUDAPRINT Kelenföldi Textilgyár korszerű gyárrészlegei — fonoda, szövöde, kötő-hurkoló — az 1987—88-as tanévre felvesz általános iskolai végzettséggel rendelkező lányokat fonó, szövő, kötő; fiúkat textil- és ruházati ipari gépszerelő szakmunkástanulónak 16 éves korig.

Felvételi vizsga nincs! Tanulmányi idő: 3 év.

Ösztöndíj: a tanulmányi eredménytől és az évfolyamtól függően, **havi 250—800 Ft.**

Juttatások:

— társadalmi alapösztöndíj 500 Ft/hó, plusz a tanulmányi eredménytől függően 150—250 Ft tanulmányi pótlék a teljes tanulmányi időre;

— kollégiumi elhelyezést valamennyi vidéki tanulónak biztosítunk;

— iskolaköpenyt, munkaköpenyt, munkacipőt, tornafelszerelést füzetcsomagot a gyár, tankönyvet az iskola biztosít;

— egész évben kedvezményes textilvásárlás a vállalat termékeiből.

Szakmunkásvizsga után:

— kereseti lehetőség 3500—5500 Ft;

— leányotthonunkban a vidékiek elhelyezését havi 150 Ft-ért biztosítjuk;

— a továbbtanulást támogatjuk.

További részletes tájékoztatást adunk szóban vagy írásban. Érdeklődők részére üzemlátogatást szervezünk.

Cím:
BUDAPRINT
Kelenföldi Textilgyár,
személyzeti-oktatási osztály,
Budapest XI.,
Budafoki út 111—113. — 1117.
Telefon:
868-955/191 mellék.

FIATALOK, FIGYELEM!

A BUDAPRINT Magyar Pamutipar általános iskolát végző lányokat fonó, szövő; fiúkat textilgépszerelő, géplakatos, villanyszerelő, csőszerelő szakmunkástanulónak iskoláz be.

Felvételi vizsga nincs. Tanulóidő: 3 év.

Tanulmányi ösztöndíj: 50—750 Ft/hó, a tanulmányi előmeneteltől függően; a III. évben szakmunkásbér: 2500—3500 Ft/hó.

Társadalmi ösztöndíj: tanulmányi szerződés alapján, a tanulmányi eredménytől függően 500—750 Ft/hó.

Kollégiumi elhelyezést, teljes ellátást és egyéb juttatásokat biztosítunk tanulóink részére.

Kereseti lehetőség a szakmunkásvizsga után:
lányoknak 4500—7500 Ft; fiúknak 4000—5500 Ft.

Jelentkezni lehet munkanapokon: 7—15 óráig.

Levélre részletes tájékoztatót küldünk.

Címünk: BUDAPRINT Magyar Pamutipar, személyzeti és oktatási osztály, Budapest, Lahner Gy. u. 30. — 1046

Telefon: 693-847 vagy 693-111/115 mellék.

LÁNYOK, FIÚK, FIGYELEM!

Ha még nem döntöttetek arról, hogy milyen szakmát tanuljatok, fogadjátok meg tanácsunkat, jelentkezzetek

TEXTILKIKÉSZÍTŐ

szakmunkástanulónak.
E szép szakma egyik ágát, a TEXTILFESTŐ és -KIKÉSZÍTŐ szakmát egyaránt ajánljuk lányoknak és fiúknak, a TEXTILNYOMÓ szakmát csak fiúknak. Szakmunkástanulóink tanulmányi ösztöndíja 50—800 Ft/hó, a tanulmányi eredménytől és az évfolyamtól függően.

A társadalmi ösztöndíj két részből áll. **Alapösztöndíjból,** mely havonta 700 Ft, és **tanulmányi pótlékból,** ami a tanulmányi eredménytől függően változik, az alapösztöndíj 30—50%-a lehet. Tanulmányi pótlékot a közepes, vagy annál jobb tanulók kapnak.

Vidéki tanulóink kollégiumi elhelyezéséről gondoskodunk.

Az elméleti oktatás a Than Károly Vegyipari Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézetben, a gyakorlati oktatás tanműhelyben, majd a vállalat gyáraiban folyik.

I. éves tanulóink 1500 Ft értékben ruházkodási segélyt is kapnak.

Érdeklődésre részletes, színes képekkel tarkított tájékoztatót küldünk.

Jelentkezni, érdeklődni lehet:
BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat
személyzeti és oktatási főosztálya,
Budapest III., Fényes Adolf u. 19—21. 1036.
Telefon: 687-834.

Mindenkinek szüksége van egy jó barátra!

MI
A DIAFILMET
AJÁNLJUK NEKED,...

...mert elröpít
a mesék birodalmába,
mert izgalmas és fantasztikus,
mert segít a tanulásban,
és fölfedezheted vele
a világot.

Ez a mozi
csak a tiéd!

DiA

DIAFILM MINTABOLT
Budapest, Tanács krt. 2. 1052.
Telefon: 176-158.

PÁLYAVÁLASZTÓ FIATALOK!

A PAMUTTEXTILMŰVEK BUDAI GYÁRA az 1987—1988-as tanévre felvesz általános iskolát végzett lányokat **fonó és szövő; fiúkat textilgépszerelő, lakatos, villanyszerelő, esztergályos** szakmára szakmunkástanulónak.
TANULMÁNYI IDŐ 3 ÉV.

FELVÉTELI VIZSGA NINCS!

Ösztöndíj: a tanulmányi ösztöndíj az eredménytől függően 500—960 Ft, a társadalmi ösztöndíj egységesen 500 Ft havonta, +100, 150, 200 Ft tanulmányi pótlék.

Juttatások: 4 Ft térítésért teljes ellátást biztosítunk (napi háromszori étkezés); ingyenes kollégiumi elhelyezés; iskolaköpenyt, füzetcsomagot, munkaruhát térítésmentesen adunk; évente kedvezményes vásárlás a gyár termékeiből; a tanulók részére 50%-os utazási kedvezményt biztosítunk; a III. éves tanulókat teljesítménybérben foglalkoztatjuk.

A szakmunkásvizsga után jó kereseti lehetőség. A lányokat 160 Ft-os térítés ellenében modern leányszállókon, a fiúkat gyári albérletben helyezzük el. A továbbtanulásra szakirányú középiskolában lehetőséget biztosítunk.

Jelentkezés:
PTM Budai Gyára
személyzeti osztály,
Budapest, Pf. 43. — 1502
Telefon: 662-688.

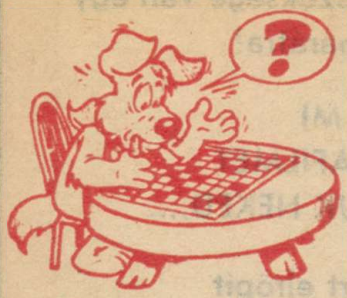

TÖPRENGŐ

SZERKESZTI:
V. SÓLYOM ERZSÉBET

Rejtvényeink megfejtését postai levelezőlapon küldd be. Ha csak kettőt tudsz megfejteni – és azok jók –, már részt vehetsz a heti jutalomsorsoláson.

Beküldési határidő: május 28.

Címünk: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397.

A levelezőlapra írd rá: „TÖPRENGŐ".

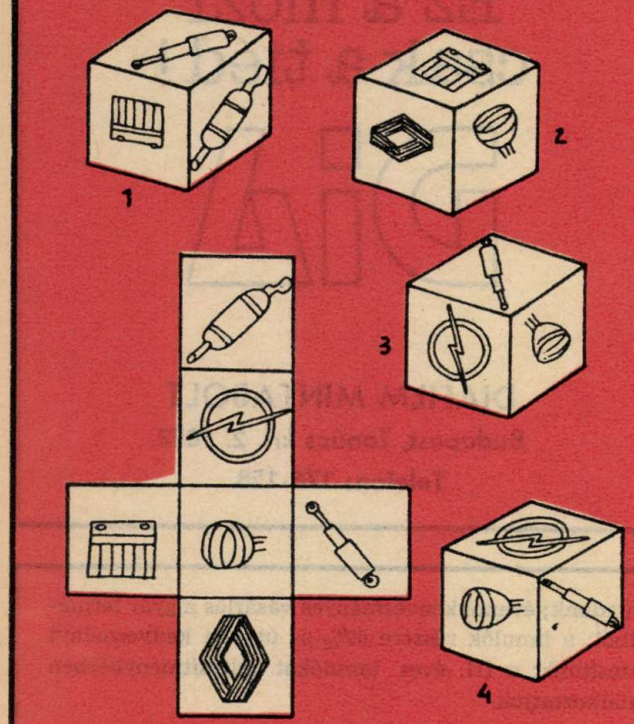

A NÉGY ÁBRA közül csak egynek a hálója nem egyezik a kiterítettével. Szerinted melyik az?

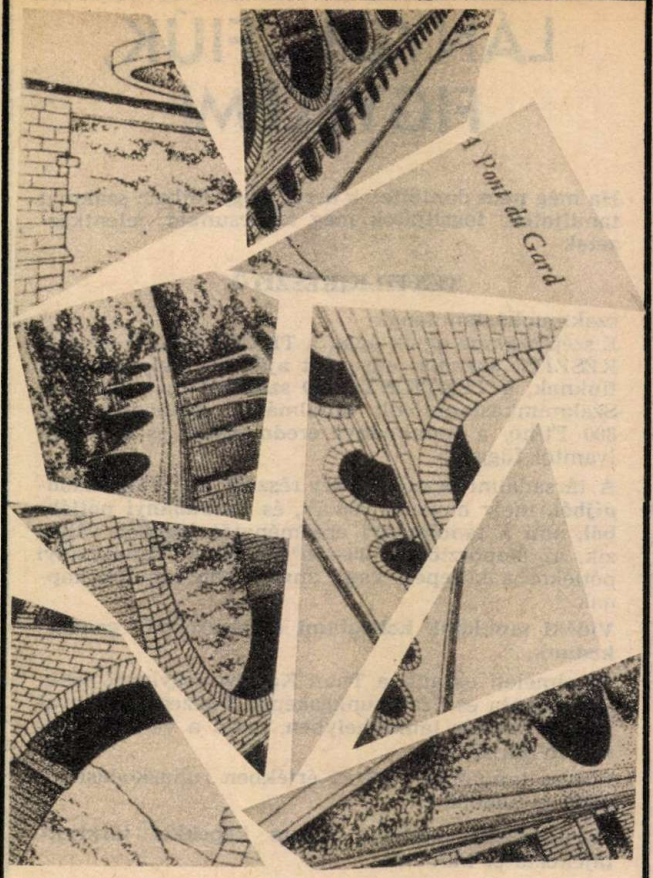

RAKD ÖSSZE A HIDAT! Ha helyesen illeszted össze a mozaikrajz részleteit, a római kor máig fennmaradt csodálatos építészeti emlékét, a Pont du Gard nevű hidat kapod. A háromszintes híd a Dél-Franciaországban levő Grand folyó völgyét íveli át, i. e. 19-ben építették, s vízvezetékrendszert vezettek át rajta.

JÚNIUS	4
NOVEMBER	30
JÚNIUS	27
JÚLIUS	26
MÁRCIUS	7
MÁJUS	25
OKTÓBER	29

NÉVNAPOK. Írd be az üres mezőkbe a dátumoknak megfelelő névnapokat, majd olvasd össze a nevek kezdőbetűit! Megfejtésül egy földrajzi nevet kapsz.

MEGFEJTÉSEK: Az 1987/17. szám Töprengőjében megjelent rejtvények megfejtései: Szemüvegek: a 2-es és a 10-es. — Csak egy részlet: a 4-es jó. — Hány téglával: 29 db. — Rendhagyó kakukktojás: a savas szó kivételével visszafelé olvasva valamennyi szó más értelmet nyer. — Keresztrejtvény: zöldár, fata morgana, túzok, ördögszekér. — Milyen sorrendben?: 4—1—5—3—6—2.

NYERTESEK. A 87/16. számunk rejtvényeinek helyes megfejtéséért jutalmat kapnak: Ajtai Hajnalka, Hitzgern Brigitta, Páros György, Rózsahegyi Lukács, Budapest; Csalava Orsolya, Komárom; Gábor Katalin, Siklós; Hegedűs Csaba, Kecskemét; Hérincs Csaba, Celldömölk; Homoki Nagy Zoltán, Kecskemét; Ilku Brigitta, Érd; Magyar Katalin, Patosfa; Makra István, Balotaszállás; Nesz Károly, Szakály; Pelczhoffer Mónika, Jászberény; Petrovics Etelka, Miskolc; Pintér Teodóra, Bakonyszentlászló; Rajnai Katalin, Oroszlány; Réfi-Oszkó Nóra, Székesfehérvár; Röth Szilvia, Balmazújváros; Vargyas Katalin, Kapuvár.

A nyereményeket postán küldjük el.

ÁRNYKÉP. Hány eltérés van a rajz és árnyképe között?

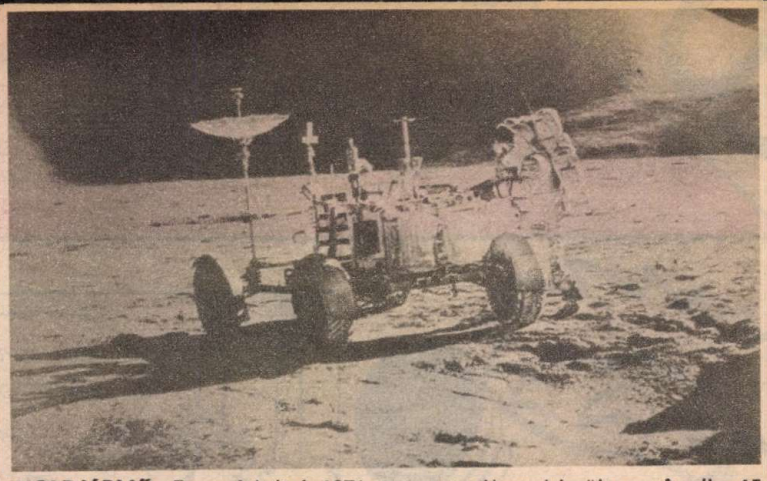

HOLDJÁRMŰ. Ez a felvétel 1971 augusztusában készült az Apollo–15 holdautójáról, a Holdon lévő Hadley-szakadéknál. Vajon mi hajtotta ezt a járművet?

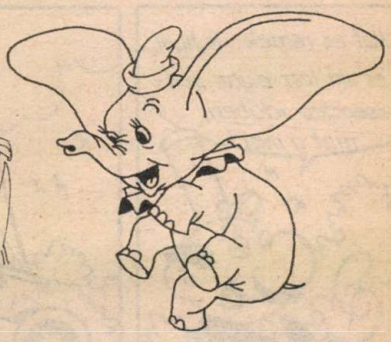

MESEHŐSÖK. Ugye ismerősök ezek a figurák? Bizonyára nemcsak a könyvekből, hiszen valamennyit láthattuk a mozikban, Walt Disney filmjeiben is. Sorold fel, hogy mely filmekből valók!

Gyakran kértek tőlünk rajzfilmrészleteket, hogy lemásolhassátok a mesefigurákat. Itt az alkalom, próbáljátok meg lerajzolni e kedves mesehősöket!

BOR	VAS	TOR
LÓ	TÁR	AD
MAR	MA	TAG
PAD	BÁLA	NAP

KETTŐBŐL EGYET. Az ábrán látható tizenkét szóból újabb hat értelmes szó rakható össze. Melyek lesznek az új szavak?

*

SAKK. A 13. számban közölt sakkfeladvány kulcslépése: 1. Hd2—b1! — A megfejtők közül jutalmat nyertek: Balogh Sándor, Nagykereki, Krizsán Viktor, Érsekvadkert és Szőllősi Tibor, Mikepércs.

A tanév elején közöltük, hogy a legeredményesebb fejtők közt az év végén könyvjutalmakat fogunk kisorsolni. Mivel e sorok írásakor egy feladvány megoldása még esedékes, a verseny eredményét csak szeptemberben tudjuk közölni.

LEO ÉS A SZÉLLELBÉLELT AUTÓ

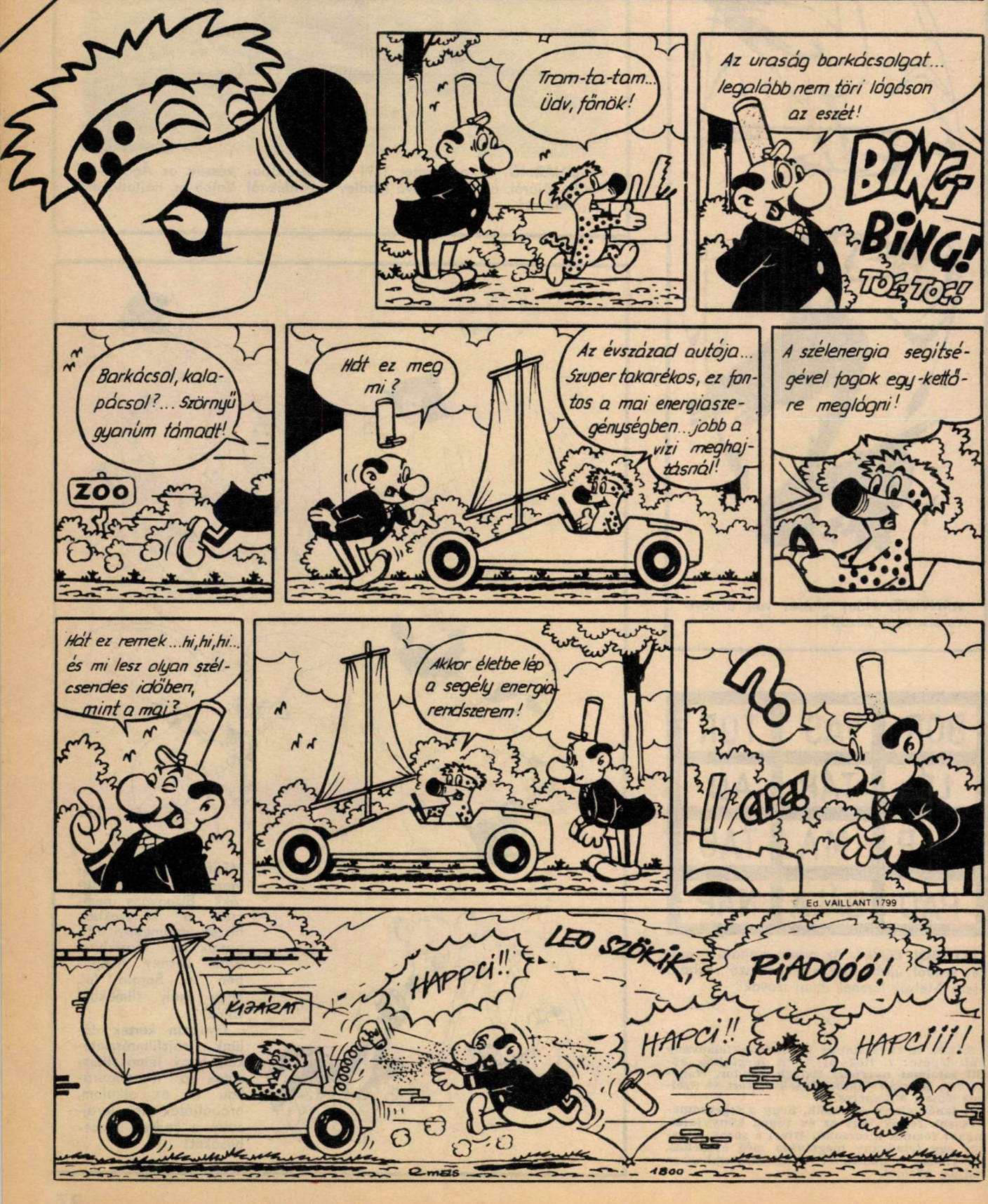

MACSKÁK

Nem mindenki azért nyávog, mert kényes. Lehet, hogy csak macska szegény. Zseboroszlán. Lehet, hogy rémítő, falrengető oroszlánüvöltésre készült – nyávogás lett belőle. Így van ez: a kistestvér legyen csak aranyos, és ne akarjon fenevad lenni. A közelmúltban rendezett nemzetközi macskakiállításon azért volt nyávogás bőven. Mindenki hallatta a hangját. A hatalmas szőrmókok, a hiúzképű ravaszak, a felpumpált kandúrok, az unott perzsamacskák, a boszorkányképű fekete cicák . . .

Hogy kerül a csizma az asztalra? A válasz egyszerű: csizmás kandúrral együtt! A szigorú zsűri aztán méricskél, fület vakar, bundát ráncigál – és ítéletet mond. A gazdák pedig olykor igazat adnak a zsűrinek, máskor szörnyű nyávogásba kezdenek, hogy „de kérem! . . . méghogy az én macskám?! . . . Hogy ez kövér?! . . ." Aztán a cicák és a gazdák nyávogása összevegyül, és megszólal az igazi macskazene – kan-dúrban . . .

(T. Z.)

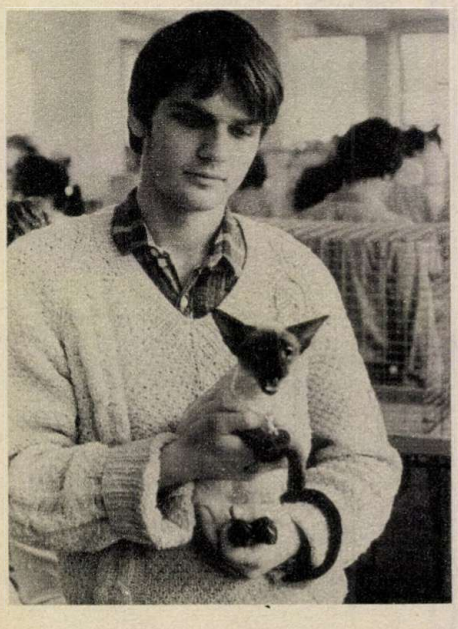

En vagyok
az új pajtásotok,
a VASGYÚRÓ.
Bizonyára láttatok már.
Én reklámozom a

VASÉRT

Vállalatot.

VASGYÚRÓ VERSENY

Elhatároztam, hogy a VASÉRT 40. születésnapjára részvételetekkel óriási VASGYÚRÓ versenyt rendezek.

PÁLYÁZZ TE IS! VERSENYEZZ A VASGYÚRÓVAL!

Beküldési határidő: 1987. június 30.

TEHÁT FIGYELEM!

Feladatotok a következő: készítsétek el bármilyen anyagból a VASGYÚRÓt és küldjétek el a VASÉRT Vállalat Vevőszolgálatához. Budapest VIII., Üllői út 32. 1085. Telefon: 130-230.

A beérkezett pályázatokat zsűri bírálja el. A legjobb VASGYÚRÓ készítője — 1 hétig, augusztus utolsó hetében — a BALATON partján a VASÉRT üdülőben nyaral!

A többi nyertes értékes tárgynyereményt kap.

A nyerteseket levélben értesítjük, a nyereményeket postán küljük el.

bármilyen anyagból a VASGYÚRÓt, és befolyt összeget a GYERMEKEK A GYERMEKEKÉRT akció számlájára fizetjük be.

A nyertesekről a Pajtás egyik szeptemberi számában fényképes riportot közlünk.

ÖSSZEL ISMÉT A PAJTÁSBAN A VASGYÚRÓ!

10 PERC SZÜNET

BÜNTETŐSZÉK

KORAI FÜRDŐZÉS

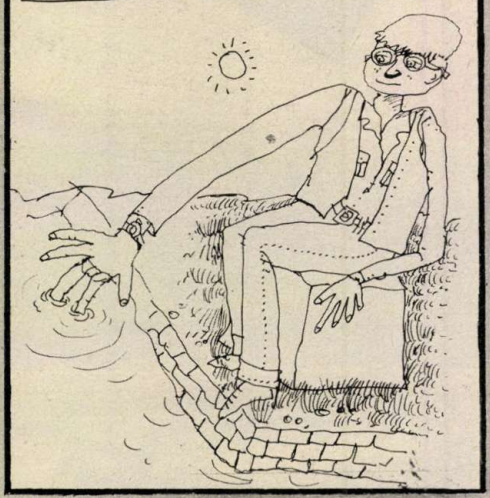

DIÁK KITÜNTETÉS

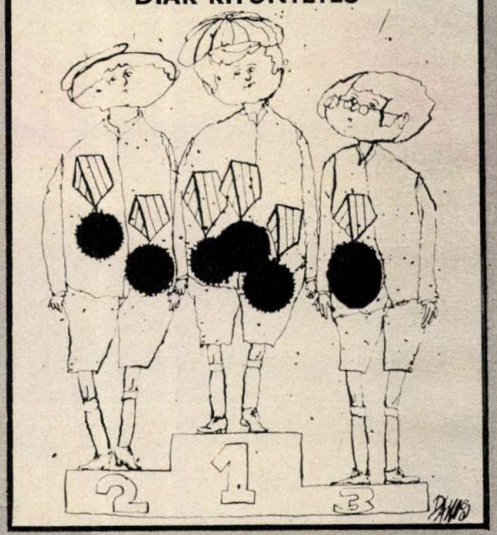

TERVEZÉSI HIBA

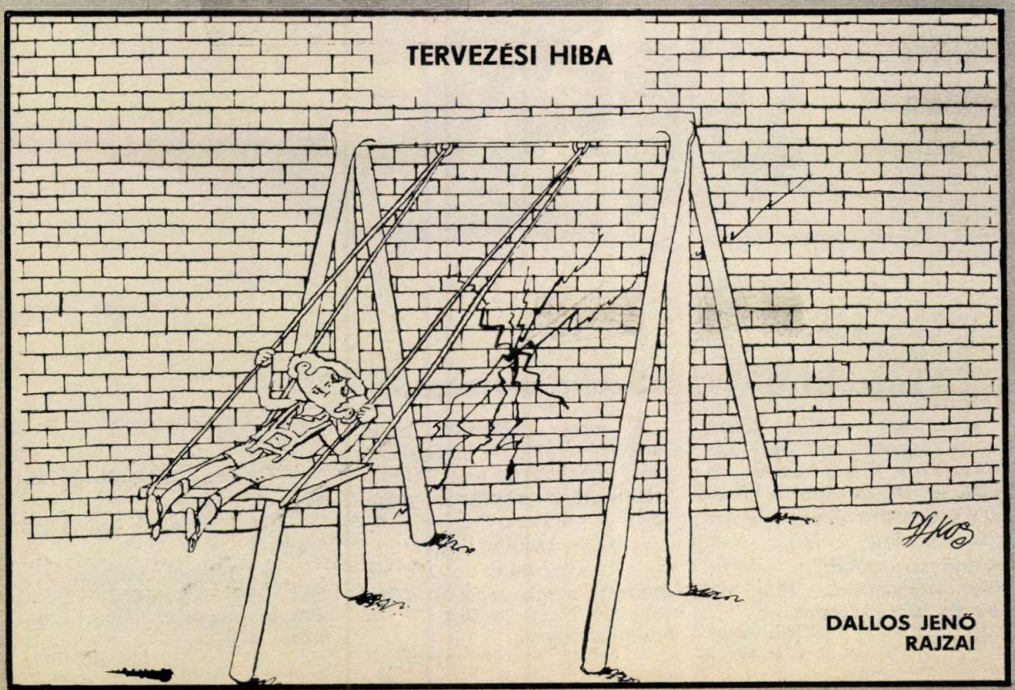

DALLOS JENŐ RAJZAI

PAJTÁS

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat

Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY
igazgató

87.0700

Athenaeum Nyomda Budapest
Felelős vezető:
SZLÁVIK ANDRÁS
vezérigazgató

Főszerkesztő:
HORVÁTH MIHÁLY

* * *

Főszerkesztő-helyettes:
BŐCS FERENC
Olvasószerkesztő:
BOGÁTI PÉTER,
CSER GÁBOR

Művészeti szerkesztő:
CZIFFERSZKY BÉLA,
FORRAI JÁNOS

Szerkesztőség:
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397
Telefon:
321-987, 321-988, 321-989
Postafiók:
Bp. 62. Pf. 508.
1397
Kiadóhivatal:
Budapest,
Révay u. 16. 1065
Telefon: 116-660
Terjeszti
a Magyar Posta.
Előfizethető
bármely hírlapkézbesítő
postahivatalnál,
a Posta hírlapüzleteiben
és a Hírlapelőfizetési
és Lapellátási Irodánál
(HELIR)
Budapest V.,
József nádor tér 1.
1900
közvetlenül vagy
postautalványon,
valamint átutalással
a HELIR 215-96162
pénzforgalmi
jelzőszámra.
Előfizetési díj:
egész évre
153 Ft,
I. félévre 85 Ft,
II. félévre 68 Ft.
HU ISSN 0030—9583
INDEX: 25 695
A beküldött
kéziratokat, fotókat
és rajzokat nem
őrizzük meg és nem
küldjük vissza.

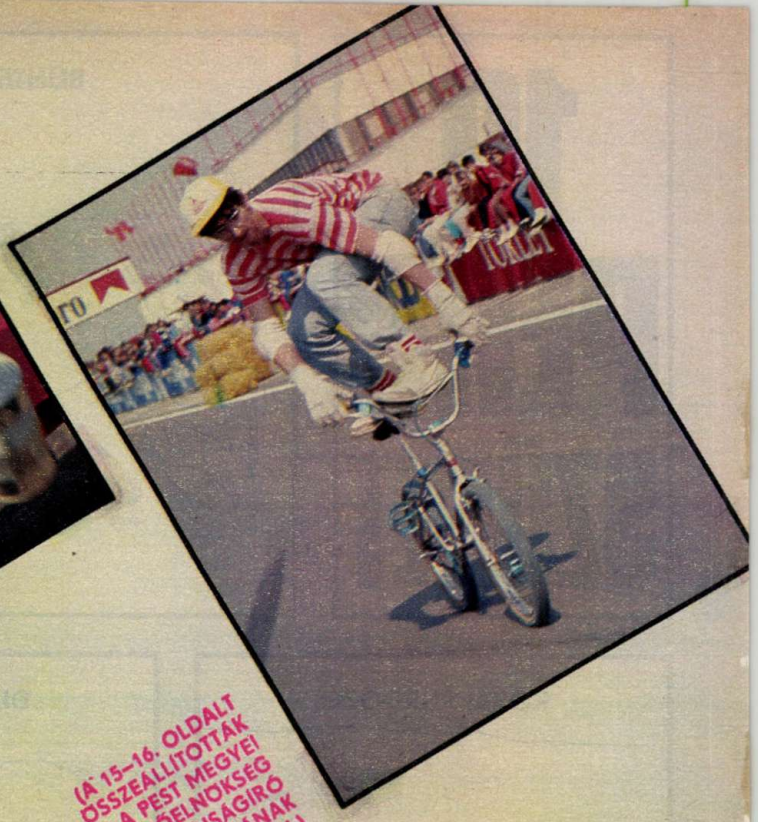

EZ A MI FORMÁNK

(A 15–16. OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTÁK A PEST MEGYEI ÚTTÖRŐELNÖKSÉG DIÁKÚJSÁGÍRÓ STUDIÓJÁNAK RIPORTEREI.)

Legyen jövőre is!

– Bringával tekertünk le idáig. Előtte Pesttől a megállóig hévvel jöttünk. A tizenhatodik kerületből vagyunk – meséli Tisza Árpád. – Ő a haverom, Potz Ágoston. Ez a lány pedig Finta Veronika.

– Ki a kísérőtök?

– A technikatanárunk, Tóth István. Rajong a túrákért. Minden évben többször is elvisz bennünket valahová.

– Szüleitek mit szólnak a kiruccanásokhoz?

– Már megszokták.

– Hogy tetszik a majális a Hungaroringen? – fordulok a lányhoz.

– Frankó az egész! Szerintem nagyon érdekes. Jó lenne minden évben megismételni!

Pecsuk Ottó
6. o. Gyál

*

Világrekord

Húsz, két sorban fekvő srácot ugratott át BMX-kerékpárjával Grósz Zoltán, a Bokányi Dezső Ipari Szakmunkásképző Intézet tanulója. A Leg... leg... leg... vetélkedő szenzációja egyébként világrekord. Még a Guiness Book szerint is!

Dóka Péter
7. o. Gyál

*

Szelíd motorosok

A motor bömbölt, majd hirtelen leállt. A nyergében ülő kilencéves Kiss László kívánságára édesapja megigazítja motorosruháját.

– Hogy kerültél ide?

– A papámnak csuda jó ötletei vannak, most is ő javasolta, hogy jöjjünk ki a Hungaroringre.

– Eddig milyen motorjaid voltak?

– Ötéves koromtól Jávám van.

– Nem kezdted egy kicsit korán?...

– Á, dehogy, csak a motort kell kicserélni, hogy mindig nagyobb legyen alattam.

Jószai Szilvia
7. o. Gyál

87/19
XLII. ÉVF. • 1987. MÁJUS 28. • ÁRA: 4,50 Ft
PAJTÁS

DOBPERGÉS
KÉSZÜLŐDÉS, AZ ÚTTORŐ-OLIMPIÁRA

A VÖRÖSINGESEK FÉSZKE VOLT ...

KÉSZ CIRKUSZ!
MŰVESZEK A PORONDON

FOLYTATÓDIK A VAKÁCIÓ-AKCIÓ

FOCI ÉS FÓKA
GYŐZELEM AUSZTRIÁBAN

ÚTTÖRŐHÁZA EGER

A VÖRÖS INGESEK FÉ

Szeretném, ha e sorokat azok is olvasnák, akik hivatalból felelősek azért, hogy a gyerekek játszhassanak

„A kőfal mögül ijesztően meredtek feléjük a nagy fák, melyek most kezdtek lombosodni. A szél zúgott a friss lomb között, sötét volt, és ahogy elterült előttük az óriás Füvészkert a maga titokzatos zárt kapujával, rejtelmesen susogva, megdobbant a szívük... befordultak a sötét kis utcába, ahol a kőfalat csakhamar deszkapalánk váltotta fel. Itt baktattak a palánk mellett, keresve valami alkalmas helyet, ahol be lehetne mászni...”

Oázis a kőrengetegben

Molnár Ferenc híres könyvét, A Pál utcai fiúkat, Budapesten a Lenhossék utcai iskolában is sok gyerek olvasta, de közülük csak kevesen tudták hogy iskolájuktól egy ugrásnyira még megtalálható a regényben szereplő Füvészkert.

— Nem a gyerekek hibája, hanem a miénk, hogy alig ismernek bennünket. Sajnos, kevés a pénzünk hirdetésre, pedig ott kellene lenni minden újságban, útikalauzban, minden műsorfüzetben, hogy a Kun Béla tér melletti botanikus kert nemcsak a tudomány műhelye, hanem bárki megtekintheti. Csodát, egy darabka Dél-Amerikát, Ázsiát, Szibériát, Afrikát, oázist láthat a kőrengetegben — mondta dr. Isépy István, aki 1981 óta vezetője a kertnek.

— Ma is áll még a deszkapalánk, ahol a Pál utcai fiúk beugráltak ide?

— Eltűnt. És nem létezik a vörösingesek fészke, a várrom, a sziget és a kis tó sem, ahol Nemecseket egykor megfürdették, s ahol a grund közkatonája olyan hősiesen viselkedett, hogy ellenfelei is tisztelegtek előtte — mesélte.

Egy régi térképet terített az asztalra.

— A Semmelweis Orvostudományi Egyetem Klinikájának építésekor kiszárították a tavat, beépítették a szigetet. A tizenkét holdnyi kertből csupán három és fél hold maradt meg.

Állj a védők közé!

Zsozsó éles füttye jelezte, hogy a Lenhossék utcaiak megkezdték a Füvészkert újratérképezését.

— Azt hallottam, hogy a nagy pálmaház ugyanaz, mint amelyikben Boka, Csónakos és Nemecsek elbújt üldözői elől. Ha dolgozatot írok arról, hogy ott jártam, ahol ők, magyarból biztos egy ötös — magyarázta lelkesen Hinti, a Trabant őrs tagja.

Szada leintette.

— Te ide nemigen menekülhetnél be, mert néha még nappal is zárva az ajtaja.

A miértre a kert vezetője adta meg a választ.

— Ötezer különböző növényfajtát honosítottunk meg, őrzünk itt. Közöttük olyanokat is, amelyek kipusztulóban vannak. Ilyen például a pilisi len, ami sehol máshol a világon, csak nálunk és még a pilisi hegyek közt található. Vagy a magyarföldi husáng, meg a tátorján. Létrehoztunk egy különleges szolgáltatást, eladásra is termesztünk olyan növényritkaságokat, amelyek virágüzletekben nem kaphatók. Ennek ellenére állandó veszélyben van kertünk minden élőlénye. Felügyelet nélkül az üvegházban képes lenne egy-egy gyerek felmászni a banánfára, és letördelni a leveleit, csakhogy megszerezze félérett gyümölcsét. Szerencsére, vannak iskolások, akik önkéntes növényvédőnek jelentkeztek nálunk. Az lenne a jó, ha a nyári vakáció idején többen követnék példájukat. Mert így még bővíthetnénk is a nyitvatartási időt.

— Most meddig fogadnak látogatókat?

— Hétköznap reggel kilenctől délután négy óráig. Vasárnap pedig egy óráig. A felnőtteknek öt, a gyerekeknek két forint a belépőjegy ára, de ha iskolások csoportosan érkeznek, akkor ingyen bejöhetnek.

Törvénybe kell iktatni

Aki egyszer látta, az visszavágyik a Füvészkertbe. Megnyugtató, hogy területe nem zsugorodik tovább, mert védetté nyilvánították. De csak sétálgatni, ábrándozni, bámuldozni lehet itt. Játékra nem alkalmas, mint régen.

— Ti hol szoktatok játszani? — faggattam Szada Gabit.

— Iskolánknak nincs udvara. A tanteremben szorítunk magunknak helyet. Délutánonként, ha van időnk, elmegyünk az Asztalos János Parkba.

Petke Lóránt vette át tőle a szót.

— Nekem van egy kis csapatom. Együtt ütjük el az időt az utcán.

Ha lenne olyan díj, amellyel jutalmazni lehetne a gyerekek leleményességét, az elsőt Szada Gabiéknak adnám. A vörösingesek vagy Pál utcaiak helyett Fradinak és Vidinek nevezik ugyan magukat, de ugyanúgy betartják a küzdelem nemes szabályait, mint a regény szereplői. Kidolgoztak maguknak egy mini futball játékot, amit tenyérnyi helyen, a tanterem bármelyik szögletében is lehet játszani. Hol az egyik, hol a másik csapat győz, de a küzdelem véget nem érő. Akárcsak az Orgon vezette nyolcadik bések, és a Nagy vezette nyolcadik ások csatája. Ők a lányok előtt villogva a tornateremben is meg akarják mutatni, hogy ki a legény a gáton, pontosabban a korláton, vagy a bordásfalon.

„Mi?! — kiáltott Boka. — Ide házat építenek?

— Házat — mondta egykedvűen a tót —, nagy, háromemeletes házat... akié a grund, az csináltatja a házat...

Bokával fordult egyet a világ. Most már előtörtek szeméből a könnyek. Sietett, aztán rohanvást futott a kapu felé. Menekült innen, erről a hűtlen darab földről, amelyet ők annyi szenvedéssel, annyi hősiességgel védtek meg, s amely most hűtlenül elhagyja őket, hogy egy nagy bérkaszárnyát vegyen a hátára örök időkre.” — írta Molnár Ferenc.

Nemcsak a Pál utcaiak, a Lenhossék utcaiak bánatát is megfogalmazta, hiszen a grundok innen is eltűntek. Sem az iskolában, sem a környéken nincs olyan hely, amely az egyik, vagy a másik csapat birodalma lehetne, ahol zavartalanul játszhatnának.

Nálunk legféltettebb kincs a gyermek. De az még „törvénybe iktatásra” vár, hogy mindannyiuk számára mozgás- és játéklehetőséget kell biztosítani.

Faragó György

Fotó: Tóth András

SZKE VOLT

DOBPERGÉS A PRODUKCIÓ ELŐTT

KÉSZÜLŐDÉS AZ ÚTTÖRŐ-OLIMPIÁRA

Szinte már hallható a produkció előtti dobpergés, annyira közeli az időpont. Talán már a műsorközlők is köszörülik a torkukat, hogy bejelentsék: „Következik a XXIII. Nyári úttörő-olimpia Kecskeméten, június 14. és 19. között!"

Nem hiszem, hogy a bejelentés váratlanul érné a versenyzőket. Ők már jó ideje készülnek a nagy megméretésre, többnyire túlestek a különböző színtű selejtezőkön. Lesznek, akik már jó néhány éve ismerik a döntő izgalmas légkörét, de jócskán akadnak ebben az esztendőben is újoncok, akiknek most ért be a munkája. Bizony kár lenne tagadni, közöttük nem kevés az olyan, aki az igazi nagy munkát nem az iskolai testnevelésórán, vagy a sportköri foglalkozáson végzi, hanem a különböző egyesületek edzésein. Ők „profik". Szereplésük jogossága örök téma. Egyfelől jogosan éreznék magukat hátrányban, ha netán ezentúl az úttörő-olimpiákat csak amatőrök számára írnák ki, hiszen ők nem tehetnek róla, hogy mások nem járnak egyesületbe sportolni. Másfelől bizonyára azoknak is igazuk van, akik amiatt keseregnek, hogy „amatőr" létükre a döntőig jutva, simán kikapnak az egyesületi versenyzőktől. Az úttörő-olimpiák körüli kérdések legtöbbje bizonyára megoldódik hamarosan, hiszen a Magyar Diáksport Szövetség megalakulásával számtalan okos javaslat kerülhet a felszínre. Nos, mindezt csak azért mondtam el elöljáróban, mert a készülődés híreit figyelve, nem kevés „profival" találkoztunk.

A budapesti Szemere Utcai Általános Iskolában például mindjárt egy csapatravalóval.

— Tavaly az úszók fiú ötvenméteres csapatversenyében lettünk elsők — kezdi Ducsay Tamás. — Remélem, ebben az esztendőben is kamatozik a munkánk, hiszen a mi iskolánkból nagyon sokan úsznak versenyszerűen.

— Tudom, rossz érzés kikapni az olyan fiúnak, aki nem úszik egyesületben — teszi hozzá Végh Ákos —, de szerintem ezt inkább úgy kellene felfogni, hogy tanulni is lehet a jobbtól. Én például szívesen versenyeznék Darnyiékkal, mert az ő teljesítményük ösztönözne még több munkára.

A Szemere utcaiak idén is győzni szeretnének.

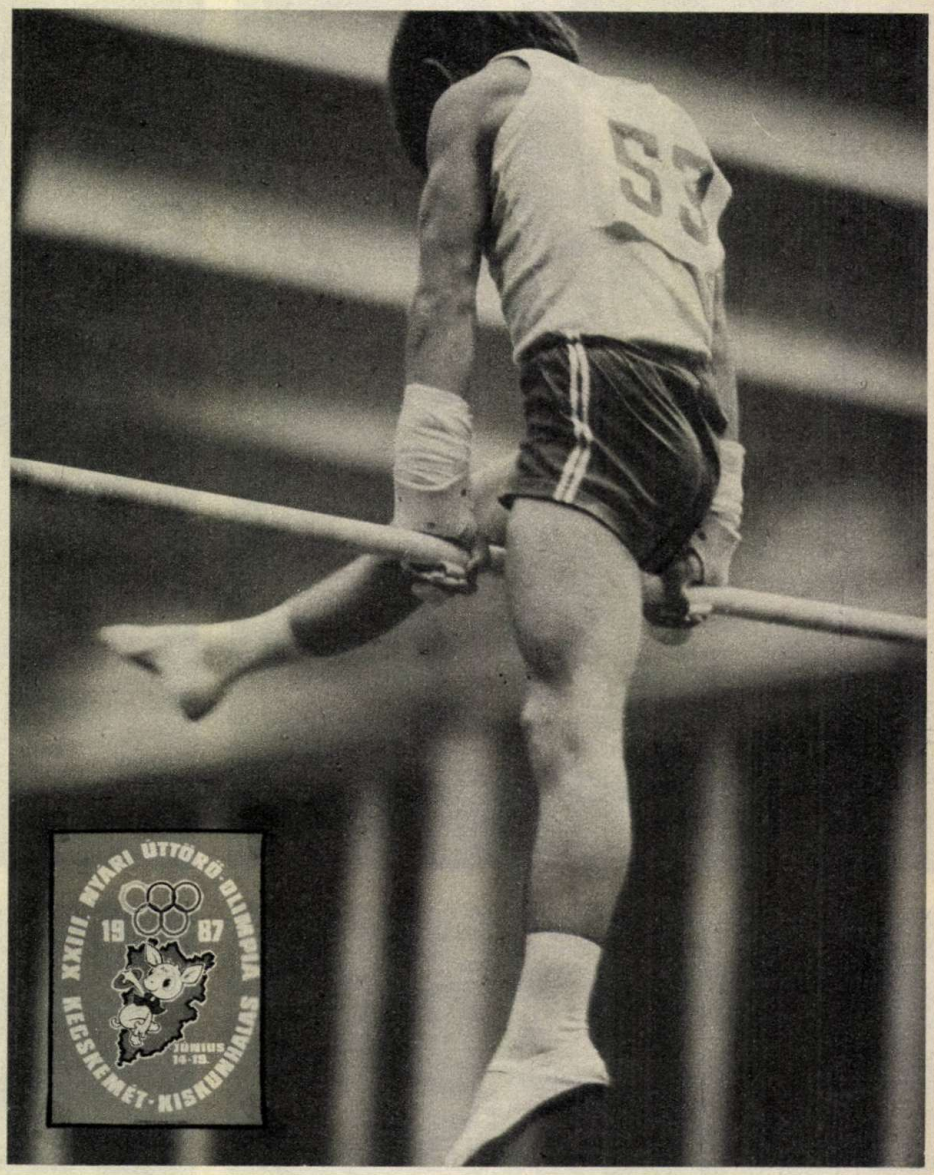

— Én tizenhét éve tanítom ebben az iskolában tornázni a gyerekeket és kb. 200-an tanultak meg magas szinten tornázni; „mellesleg" kinőtt innen egy Magyar Zoltán is... — mondja Vígh László, aki a budapesti Mester Utcai Általános Iskolában, felesége segítségével készíti fel az iskola diákjait az olimpiára, akik közül sokan a tanítási idő után az FTC szorgalmas tornászaivá válnak. Az egyik legtehetségesebb, Vígh László fia, Vígh Ákos.

— Tavaly nyertem csapatban és egyéniben is — mondja —, de hát elég sok munka fekszik ebben. Napi két edzés, nyolc éve.

Ákost hallgatva eszembe jutott a népszerű film főhőse, Bill Bixby, a bűvész. Egy fantasztikus trükkjét szerette volna megtanulni valaki. „Mennyit kell ezt gyakorolni?" kérdezte a bűvészt, aki nem habozott a válasszal: „Csak néhány órát." Aztán az egyre lelkesebb érdeklődőnek még hozzátette: „Tíz évig. Mindennap..."

T. Z.

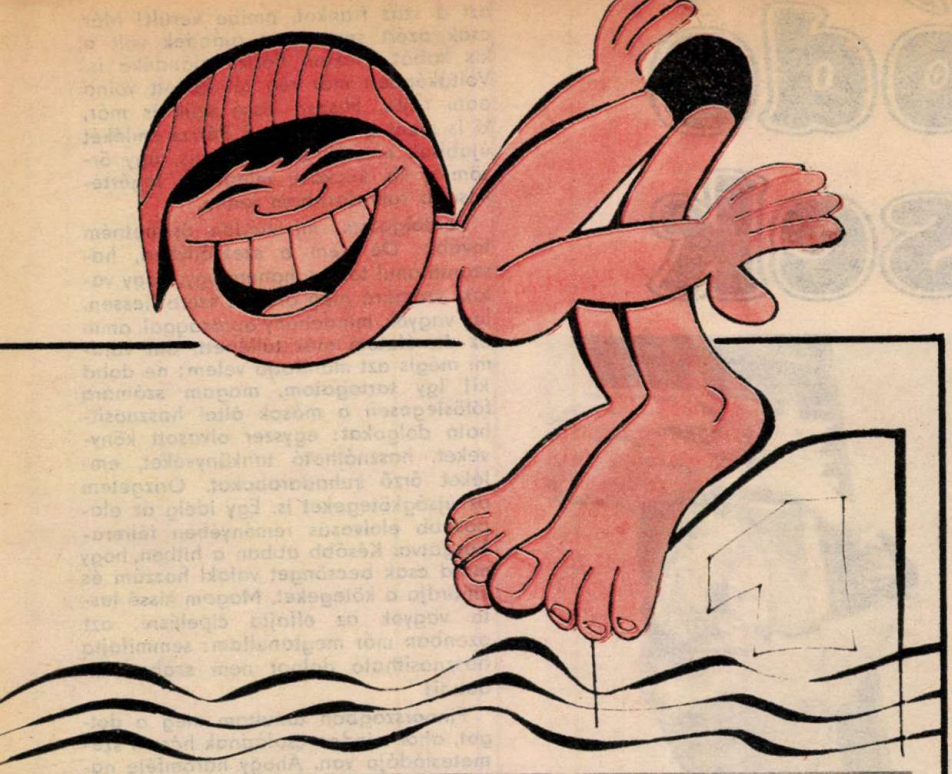

Névadó

Papp György, az úttörőszövetség osztályvezető-helyettese mondta: elkészült a szövetség egészségnevelési programja. Csakhogy van egy bökkenő! A programnak nincs neve. Ötletnek persze, a mozgalom felnőtt vezetői sincsenek híján. A kicsik – a kisdobosok – programjára érkezett a Napfény elnevezés. A nagyobbaknak szóló ötlet: Éltető, Szívszólító.

A legjobb azonban, tanácsolta az úttörőszövetség munkatársa, ha a legilletékesebbektől, maguktól a gyerekektől kérünk tanácsot.

Mi sem egyszerűbb, gondoltam. Elég egy telefon a XVII. kerületi Akácvirág úti iskolába. Kolláth Ferenc osztályfőnök hetedikesei amúgy is a szívprogram résztvevői.

– Sajnos, nincs jó hírem – mondta néhány nap elteltével az osztályfőnök. – A gyerekeknek nem sok új jutott eszükbe, pedig még egy fél matekórát is rászántam a dologra. Mások biztosan ötletesebbek lesznek. De ugye nincs harag?

Harag nincs, de az idő sürget. Éppen kapóra jön hát az úszósziak Olimpiai Otpróbája. Nemhiába sportoló diákokról van szó, akad néhány ötletük.

Szűcs József: – Játsszunk együtt!

Oláh Zsolt: – Sportoljunk az egészségért!

Petrik Helga: – Győz az egészség!

Az újszászi ötletek egyetlen, ám közös nagy baja, hogy – egyik sem új. Meg hogy felnőttes. A jászapáti Hudák Henriett előbb végigfutotta a 10 kilométert, majd még fújtatva kibökte:

– Borda!

– Tessék?!

– Borda. Legyen ez a név. Vagy valami ilyesmi. Miközben futottam, néztem az előttem járó fiúkat. A trikójuk fölhúzódott és kilátszott a bordájuk. Erről jutott eszembe, miért ne lehetne ez a mozgalom neve?

Nem tudom, hogy Henriett ötlete mennyire nyeri meg a bírálók tetszését. Arra mindenesetre jó, hogy újra belássuk: a sport nem csak fizikailag erősít, gondolkodni is segít.

Kallódó kincsek

Olvasgatom a MÉH legutóbbi tájékoztatóját, és magamban eljátszadozom a számokkal: 1986-ban – így az írás – 122 tonna papírt gyűjtöttek össze lakóterületen. Ugyanabban az évben az összegyűjtött vas súlya: 279 tonna. A tájékoztatóból még azt is megtudhatom: mindkét hulladék esetében 200 százalék fölötti az emelkedés. Azaz, hogy ennyivel szorgalmasabbak voltunk az elmúlt évben 1980-hoz képest.

Igazából nem tudok mit kezdeni ezekkel a számokkal.

Nem tudom, mennyi kétszáz tonna. Ha vennék egy tízemeletes házat és megtölteném papírral, akkor beleférne-e ez az irdatlan mennyiség? Kétszáz tonna.

Az ember, hacsak nem számtani szakértő, nehéz helyzetbe kerül, ha mennyiségeket kell viszonyítania. Lám, a kétszáz tonnának még az értékét sem tudom felmérni. Hány forint, hány dollár lehet? Vagy hány ember munkája, perce, órája, éve fekhet kétszáz tonnányi értékben?

Azt viszont ugyancsak tudom, mit jelent nekem az a piroskockás kis kabát, aminek láttára újra meg újra megállok a szekrény előtt. Dehogy csak azt a száz frankot, amibe került! Már csak azért sem, mert ajándék volt a kis kabát. Nekem Párizs ajándéka is. Voltaképpen már rég túl kellett volna adni rajta. Hiszen kissé szűk is már, ki is ment a divatból. S Párizs emlékét újabbak mosták el. És mégis, úgy őrzöm a kis kockást, mintha a legértékesebb ruhadarabom lenne.

Fontolgatom, mi módon őrizhetném tovább. De nem a szekrényben, haszontalanul tartva, hanem úgy, hogy valaki számára még örömet szerezhessen. Így vagyok, mindahány aprósággal, amin az én életem már túllépett, ám valami mégis azt mondatja velem: ne dobd ki! Így tartogatom, magam számára fölöslegesen a mások által hasznosítható dolgokat: egyszer olvasott könyveket, használható tankönyveket, emléket őrző ruhadarabokat. Őrizgetem az újságkötegeket is. Egy ideig az alaposabb elolvasás reményében félrerakosgatva. Később abban a hitben, hogy majd csak becsönget valaki hozzám és elhordja a kötegeket. Magam kissé lusta vagyok az effajta cipelésre, azt azonban már megtanultam: semmifajta hasznosítható dolgot nem szabad kidobni!

Finnországban tanultam meg a dolgot, ahol minden családnak három szemetesládája van. Ahogy háromféle nagyobb szeméttartóval rendelkezik minden ház is. Egy a visszavihető papírok (újságok), a másik az elégethető dolgok, a harmadik pedig a nehezen felszámolható műanyagholmik és fémdobozok számára. A hétvégi házakból a finnek hazáig cipelik a telken el nem égethető, nem elásható, a madaraknak eledelül nem szolgáló maradékot.

A finn iskolákban láttam azt is, miként gyűjtik össze év végén a tankönyveket az iskolában, hogy aztán szeptemberben újra kiosszák – másoknak. Vásároltam iskolai kiárusításokon. Még egy kicsi felárat is fizettem az egyébként igen olcsó használt cikkért, hiszen tudtam: a diákok ebből a pénzből mennek majd kirándulni. S bújtam barátaimmal együtt az ócskáspiacokat, ahol filléres holmit vásároltam. Ilyenkor eszembe jutott a kis kockás kabátom. De jó lenne valami módon másra átörökíteni.

Eszembe jutott persze az is, hogy a nálunk sokkalta gazdagabb országokban miért sokkalta óvatosabbak értékeikkel az emberek? Jólétük nem abból (is) adódik-e, hogy kincseiket nem hagyják elkallódni. Hogy jobban értik és tudják: egy áru értéke nem csupán az ára. Hanem az a munka, amit készítője belefektetett.

Valami ilyesfajta gondolkodásról néha már itthon is hallani. Az alakuló Nagycsaládosok Egyesülete gyerekruhákat, játékokat, bútorokat akar átörökíteni ekképp. A MÉH pedig éppen az elmúlt időben hívta fel a lakosság figyelmét a megszokott fém-papírgyűjtésen túl újabb hulladékok megmentésére.

Olvastam: annak idején, a gyerekek hétezer tonna vasat gyűjtöttek össze, s ebből épült föl az Erzsébet-híd. A tonnák értékeléséhez nem mindenki ér föl. De valahányan átérezhetjük egy szeretett könyv, egy kedves játék, avagy egy emléket őrző kockás kabát fontosságát.

(Major)

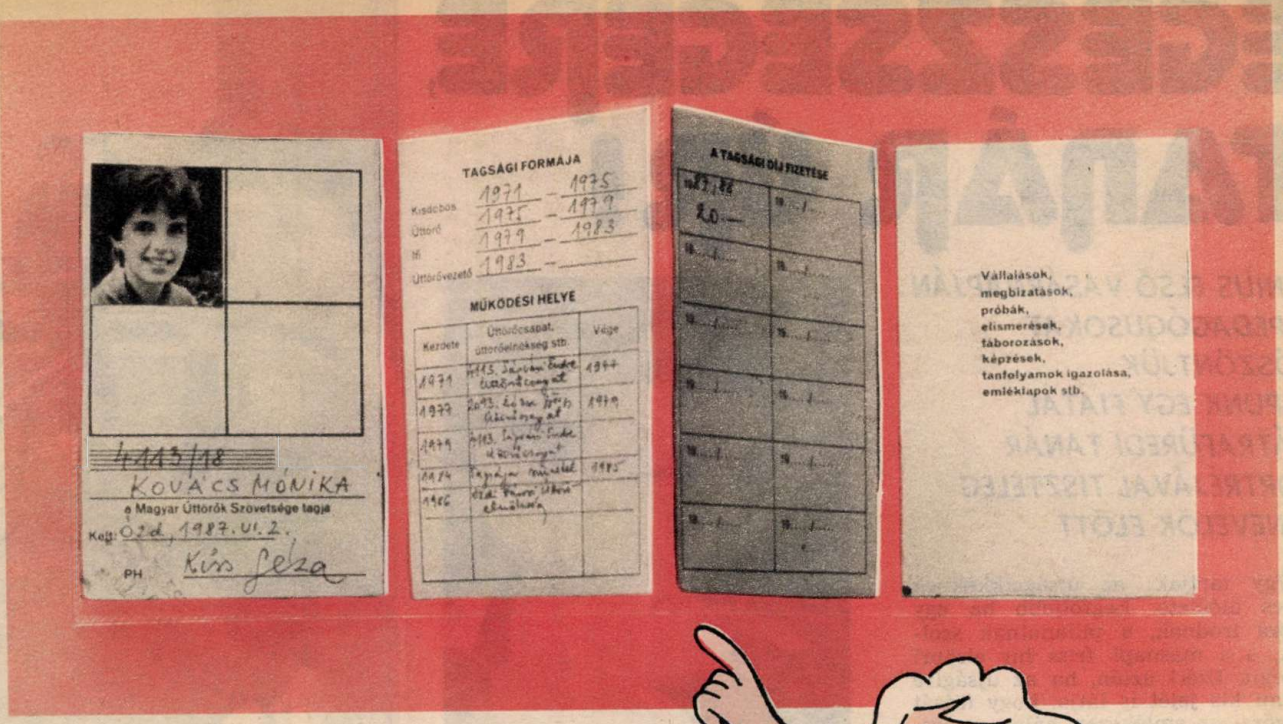

ILYEN LESZ az igazolványom

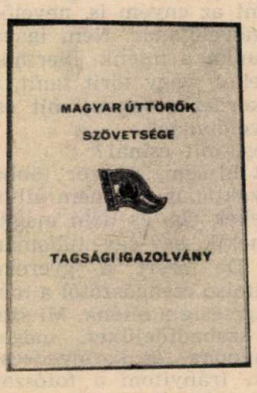

Úttörő vagy? Akkor van tagsági könyved is.

Igenám, de a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Elnöksége új igazolvány bevezetéséről döntött. Eszerint május 1. után az 1986/87-es úttörőévben felavatott kisdobosok és úttörők, már az új igazolványt kapják kézhez. Az 1990/91-es tanév végére az úttörőszövetség minden tagjának — ifiknek és úttörővezetőknek is — birtokában lesz ez a szétnyitható, nyolcoldalas, fehér alapon mélybordó színnel nyomott kis „könyvecske", hovatartozásunk jelképe.

S most ismerkedjünk meg vele közelebbről.

A négy darab 72 × 112 mm-es lap műanyag leporelló-tokban helyezkedik el. Első oldalán a MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGE TAGSÁGI IGAZOLVÁNY cím és a szövetség jelvénye. Másodikon neved, fényképed, igazolványszámod; harmadikon tagsági formád és működési helyed; negyediken a tagdíj befizetésének igazolása; ötödiken pedig mozgalmi életutad nyomon követése. A 6., 7. és 8. oldalon a Magyar Úttörők Szövetsége Alapszabályának szövege.

S mi van akkor, ha emlék- vagy igazolólapokat kapsz?

Új igazolványod rekeszeiben nyugodtan elhelyezheted őket! Ezentúl itt együtt lehet egészségügyi lapod, táborozások, képzések, tanfolyamok, próbák, vállalások igazolása. Vagyis az igazolvánnyal azonos méretű betétlapjaid. Természetesen, aki „a tagság meghatározott időre való felfüggesztése," vagy „kizárás az Úttörőszövetségből" fegyelmi büntetést kap, attól az igazolványát is bevonják. Aki tagságát szünetelteti, megtarthatja igazolványát.

S mi lesz a sorsa a tulajdonodban lévő megszokott, de kedves úttörő tagsági könyvednek? Először is: míg az újat nem veszed át, érvényes. Aztán pedig tedd el emlékbe! Sok-sok év után már történelem lesz. Kamaszkorod legszebb éveinek tanúja és bizonyítéka.

EGÉSZSÉGÉRE, TANÁR ÚR!

JÚNIUS ELSŐ VASÁRNAPJÁN A PEDAGÓGUSOKAT KÖSZÖNTJÜK. LAPUNK EGY FIATAL MÁTRAFÜREDI TANÁR PORTRÉJÁVAL TISZTELEG A NEVELŐK ELŐTT

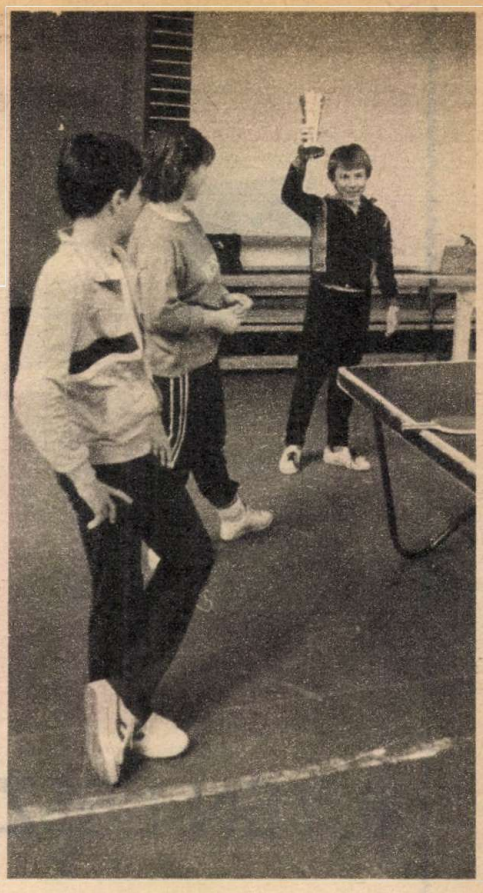

Úgy tartják: az újságcikkeknek nincs utóélete. Legföljebb ha egy napra íródnak, a pillanatnak szólnak, s a másnapi friss hír elsöpri a régit. Ezért aztán, ha az újságíró bármi kis jelét is látja, hogy írását megőrzi az emlékezet, hálás a sorsnak. Még akkor is, ha az egykori riportalany azt mondja, amit Kádár Ferenc kollégiumi nevelőtanár Mátrafüreden:

— Nehéz helyzetbe hozott az az írás.

A cikk a mátraszentimrei gyerekek életéről szólt. Arról az igyekezetről, amivel az ország legmagasabban fekvő települése igyekszik visszaszerezni iskoláját. Egészen pontosan: az általános iskola felső tagozatát. Az írás Kádár Ferenc szavaival végződött, aki úgy nyilatkozott: szívesen elmenne Mátraszentimrére.

— Nem így hangzott el a dolog?

— Így, és mégsem. Különös, hogy az ember számára másképp hangzik, amit mond, és másképp fest ugyanaz a szöveg írásban. Azt mondtam: elmennék én Imrére. Csakhogy ennek volt előzménye, meg még utána is mondtam pár mondatot. Abban a szövegkörnyezetben más íze lett volna a dolognak. Nekem nem is tűnt fel a mondat jelentése, annál inkább másoknak!

— Kiknek?

— Ismerősöknek. A füredieknek, akik megkérdezték: tényleg elmegyek-e? Meg a szentimreieknek, akik már szinte maguk közé tartozóként kezeltek. És a gyerekek! Másnap már jöttek és kérdezték: ugye, tanár bácsi, nem megy el?!

Engedékenység és megértés

Nincs harag Kádár Ferenc arcán, nem is olyan ember, aki tudna haragudni. Megérti azt is: semmifajta hátsó gondolat nem volt szavainak kiemelésében. S maga sem tagadja: még jól is esik neki gyerekei ragaszkodása. Ami ragaszkodást az újságíró is kiolvashatott abból a tizenhét (!) felkiáltójelből, ami Kádár tanár úr neve mellett volt olvasható a kollégium ügyeletesi táblájában.

— Engedékeny lehet a ti tanárotok, ha ennyire szeretitek! — faggatom a füredi kollégistákat. Tudva tudván, persze, hogy a gyerekek igazából nem a haverkodós tanárokat szeretik. Hanem a szigorúságban következetest. Az olyat, akire akár barátként is lehet számítani. Egy kollégium életében az ilyen ember különösen fontos.

— Feri bácsi nem engedékeny, de megértő. Elég szigorú is, de azért mindent meg lehet vele beszélni — mondták a diákok.

Így ismerkedtem meg Kádár Ferenccel.

Amikor másodjára leültünk beszélgetni — immár a bizonyos cikk megjelenése után —, már tudtam róla: Hatvanba való, ott járt iskolába. Egerben tanult a főiskolán. Bujákon tanított, majd Mátrafüreden lett kollégiumi nevelőtanár.

— Gyerekfejjel is pedagógus akart lenni?

— Sokáig nem tudtam, mi legyek. Mígnem egyszer elvállaltam gyengébb társaim korrepetálását matekból. Akkor mondta a tanárom: Feri fiam, belőled tanár lesz! Ez megmaradt bennem, ahogy a matematika szeretete is. Szerencsére osztályfőnökeim az általánosban és a gimnáziumban is matematika tanárok voltak, ők sokat lendítettek az elhatározásomon. Szívem szerint történelmet is tanultam volna, de a fizikával jobban ment a párosítás.

A mátrafüredi kollégiumban azonban nem tanít se matekot, se fizikát. Tantárgyi tudásának legföljebb helyettesítéskor, vagy a gyerekek felkészülésének segítésekor látja hasznát. Kádár Ferenc fiatal ember létére nehezebb, ám nem kevésbé nemes feladatot vállalt: kollégiumi nevelőtanár.

Hiányzik az otthon

— Képeznek erre a munkára tatárokat?

— Dehogyis. Ki-ki valamilyen szakon végez, aztán, ha úgy hozza a sorsa, mint az enyém is, nevelődhet belőle nevelőtanár. Nem igazán elismert munka a miénk. Merthogy valaki matekot, vagy törit tanít, az igen! De, kérdezik sokan, mit csinál egy nevelőtanár?

— Tényleg, mit csinál?

— Én azt hiszem, sokszor többet, mint egy szaktanár. Jó, nem állunk oda a gyerekek elé, és nem magyarázgatjuk nekik egy-egy tudomány rejtelmeit. De azért a gyerekek gondja az utolsó csengőszótól a másnapi becsöngetésig a miénk. Mi szervezzük a szabadidejüket, magam például pingpong- és karateedzéseket vezetek. Irányítom a fotószakkört és a számítógépes szakkört. Együtt vagyunk délután a tanulószobán. Megbeszéljük az elmúlt napokat, segítek a felkészülésben. És akkor még ott az este. Ha éjszakás vagyok, akkor együtt tévézünk, ha kell mesélek. Vagy csak lekapcsoljuk a villanyt és a félhomályban beszélgetünk.

— Akkor nem is elég, hogy csak a tanáruk legyen. Pótolni kell a szülői házat.

— Különösen az első időkben észre kell venni, ki az, akinek jobban

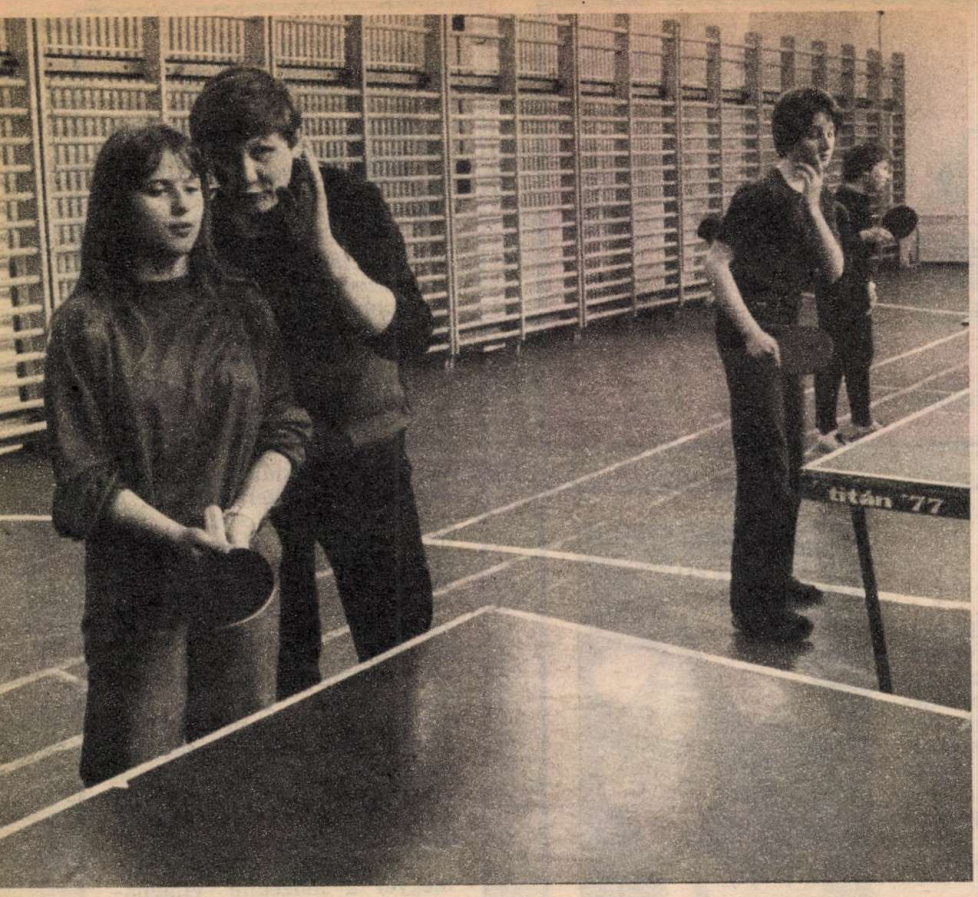

hiányzik az otthon. Merthogy hiányzik, nem vitás. Tízéves korukban kerülnek el a gyerekek otthonról, nehezek az esték a szülők, testvérek nélkül. Nem jó megoldás, de egyelőre ilyen körülmények között kell együtt élnünk. És nekünk, nevelőknek az a dolgunk, hogy ez az együttlét hangulatos, jókedvű legyen.

Győztesnek kézfogás

Hangulatban és jókedvben a délutáni pingpongedzésen nincs hiány. A vidámságot csak fokozza: a füredi kollégisták most nyerték meg a csapatbajnoki címet asztaliteniszben. No és igazán ritka a pillanat, amikor egy tanárt büntetlenül lehet „verni".

Kádár Ferenc örül tanítványai minden jól sikerült poénjának. Megtapsolja a diákok mozdulatát, a győztesnek mosolyogva gratulál.

— Nekem is jólesik a mozgás — mondja két játszma között. Pingpong után tanulószobára megy, egyenként kérdezi ki gyerekeitől az elmúlt napok jegyeit. Kihez-kihez van egy jó, vagy éppen rosszalló szava. Az ötös jutalma pedig egy férfias kézfogás. Estefelé karateedzést vezet, s a lefekvés idején beül gyerekeihez egy-egy jó szóra.

De most még ott játszik tanítványai között. Mintha diák lenne ő is. Amikor a diákok leszerelik a hálót, összerakják az asztalt és ütőjüket a hónuk alá szorítva elindulnak a tornateremből, meg-megállnak a küszöbön. „Egészségére, tanár úr!" — mondják.

Major Árvácska
Fotó: Karasz Lajos

KÉSZÜL AZ ÚJ ZSEBKÖNYV

Az úttörők szeptemberben megjelenő évkönyvének ZSEBTÁR lesz a címe. S hogy benne legyen korosztályod szinte minden kívánsága, arról egy gyermek szerkesztőbizottság is gondoskodik.

Morze abc, titkosírás, eseménynaptár mellett múltfaggató expedíciónkkal bekalandozhatod a letűnt századokat is. Kevésbé ismert, vagy eddig még nem közölt adatok váltogatják egymást. Híres emberek mondják el, mit tehetsz, ha unatkozik az őrs. S hogy sikeresen teljesíthesd vállalásaidat az új mozgalmi évben is, elkalauzolunk a világ első szocialista államába, a 70. születésnapját ünneplő Szovjetunióba, bemutatjuk a 30 éves CIMEA-t, s egy térkép segítségével az 1848—49-es szabadságharc híres csatáinak színhelyeit, vezéreit.

Kihez fordulhatsz, ha bajban vagy? Mi illik és mi nem az őrsi, vagy a szülinapi bulin? Ki segíthet, ha kirándulni, táborozni mégy? Erre is választ kapsz.

És következnek a leghíresebb autómárkák, a legnevesebb autóversenyzők. Meg a világ, a haza új „leg"-jei, rekordjai. Te is felléphetsz a családi mikroszkóp színpadon, előadhatod mulatságos jeleneteit, villámtréfáit.

A ZSEBTÁR meglepetése: egy teljesen új játék, amit ketten és tizenketten is játszhattok. Ez is a tiéd lehet szeptemberben, s ha szerencséd van, jövőre táborozhatsz is, mert a fejtörők megfejtői között jutalmul tábori beutalókat sorsolunk ki.

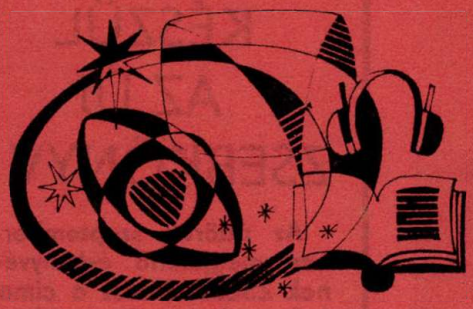

NÉZD, HALLGASD, OLVASD!

Összeállította: Sinkovics Ferenc

KÖNYV

A gyermeknapon meglephetnéd kisebb testvéredet valami szerény ajándékkal. Itt van például a Kisdobos melléklete, a Kivágós papírjátékok című kiadvány. Huzogatós lepke, kezét-lábát mozgató bohóc, vagy például saját készítésű zsebszínház. Ilyen különlegességeket kínál a keményfedelű kis füzet, mely a jó szórakozáson kívül adhat még valami pluszt is, fejlesztheti például testvéred kézügyességét.

*

Szintén a Kisdobos munkatársainak közreműködésével jelent meg egy másik érdekes kiadvány, az Űrfürkész című űrhajós játék is. A huszonegy lépés, melyet ez a játék tartalmaz, beavatja a játékost az űrrepülés titkaiba, bemutatja a kozmonauták felkészítésének főbb mozzanatait. Az Űrfürkészővel egyébként az első szputnyik felbocsátásának harmincadik évfordulója előtt szeretne tisztelegni a szerkesztőség. A játék komolyságát nemcsak hiteles dokumentumok, fotók és más illusztrációk erősítik, hanem az is, hogy az Űrfürkész összeállításában részt vett Magyari Béla, kiképzett űrhajós is.

*

A szakemberek féltik a magyar nyelvet. Féltik, mert egyre több jel utal arra, hogy csodás nyelvünk, amely a dolgok és jelenségek oly árnyalt kifejezésére is alkalmas, elszegényedik. Zilált szerkezetű mondatok, lapos kifejezések, unalomig koptatott jelzők, trágár szavak... Ezek a betegség tünetei, melyek kikezdték anyanyelvünket. Hernádi Sándor Szórakoztató szóra késztető című kötete pedig pont nyelvünk gyógyítására született, sőt többet is vállal ennél. A klasszikus és kortárs magyar irodalomból választott példáival nemcsak a szép és tiszta, kifejező beszédre, hanem az értelmező, célszerű olvasásra is megtanít.

A rend és a rendetlenség. Ez a címe Polcz Alaine könyvének, mely az Én világom sorozatban jelent meg. Témája roppant érdekes: a körülöttünk és a bennünk lévő rend, vagy rendetlenség összefüggéseit kutatja ez a munka.

(Mindkét kötet az ünnepi könyvhétre jelent meg a Móra Kiadó gondozásában.)

KIÁLLÍTÁS

Valószínűleg idén nyáron is lesz néhány nap, amikor borult, esős idő köszönt ránk. Az ilyen időszakot érdemes felhasználni arra, hogy a múzeumok, kiállítótermek legújabb bemutatóival megismerkedhessünk. Íme néhány a legérdekesebbek közül:

Budapest: tavasszal megnyílt a Mentőmúzeum, a Vasarely Gyűjtemény (a Zichy Kastélyban), a Kína Múzeum felújítás utáni első kiállítása „Kínai és japán művészet" címmel. A múzeumi világnapon (V. 18.) nyitották meg a Magyar Nemzeti Múzeumban azt az ékszerkiállítást, ahol válogatás látható a múzeum XVI—XX. század közötti ékszereiből. Júliustól látogatható a Néprajzi Múzeum „Életmód és kultúra a felvilágosodás korában Magyarországon" című kiállítás. Szintén júliustól ismerkedhetünk meg a Baranya megyei Nagytótfalu Tájházában az iskolatörténeti és helytörténeti gyűjteménnyel.

Opusztaszeren (Csongrád megye) a múzeumi világnapon nyitják meg a Nemzeti Történeti Emlékparkban a Jegyzőházat és a „Közigazgatás- és postatörténeti kiállítást".

Sopronban május 18-tól újra látogatható a Storno-ház.

Egerből 300 ével ezelőtt verték ki a törököket, és erre az évfordulóra (VII. 31.) készül el a „Fegyvert s vitézt énekelek..." című kiállítás. Május végétől megtekinthető a Telekessy patikamúzeum is.

Debrecenben a Déri Múzeumban május 31. és szeptember 5. között tart nyitva a „Munkaeszközök művészete" kiállítás, ahol régészeti, történeti, néprajzi, iparművészeti emlékek láthatók.

Tatabányán májustól iskola- és úttörőtörténeti kiállítás is lesz.

ZENE

Az Operaház gyermekkórusa — zömében a Szív Utcai Általános Iskola tanulói — nemrégiben felajánlást tett a beteg gyermekek javára. Az énekkar tagjai, több mint százan, így kívánják kivenni részüket a „Gyermekek a gyermekek egészségéért" akcióból. A felajánlást rögzítő dokumentumot a kórus

TELEVÍZIÓ

A pantomim egyetlen eszköze a mozdulat. A mozdulattal, azaz a mozdulatok sorával fejez ki, ábrázol mindent, egy eseménytől, egy történéstől kezdve az emberi kapcsolatokon keresztül egészen a legelvontabb gondolatokig. Ehhez néha segítségül hívja a zenét, vagy segítségül hív különböző tárgyakat is, de sokszor ezeket is a „puszta" emberi mozdulattal jeleníti meg. A mozdulattal, ami néha nem több, mint mondjuk egy arcizom mozdulata. E mozdulatok, a dolgok, jelenségek, gondolatok „mímeléséről", a pantomim titkairól készített sorozatot a televízió. A Telemim első hét részének sugárzását a nyáron kezdi meg a televízió, az első fejezet, mely a Megszólal a kéz címet viseli, júniusban kerül a képernyőre. A műsor szerkesztője, Takács Vera egyébként tizenhat részesre tervezi a sorozatot, e napokban folyik a Telemim további részeinek forgatása.

Figyelmetekbe ajánljuk még a televízió Gyertek velünk című nyolcrészes adását. Az ajánlóműsor először június 27-én jelentkezik, s természetesen nem csak televíziós műsorokra, hanem más érdekességekre, kulturális programokra, rendezvényekre is felhívja a figyelmet.

RÁDIÓ

Néhány érdekesség a nyári műsortervből:

Június 2-án négyrészes vetélkedőt indít a Kossuth adó. A műsor szerkesztői a Hajós vetélkedő címet adták a programnak, mely egy sor jelentős adatot, érdekességet villant majd föl a hajózás történetéből, illetve a hajósok életéről. Ugyancsak sok érdekességet kínál a „Két keréken" sorozat újabb epizódja is, amely a Fertő vidékére röpíti a hallgatót, június 4-én a Kossuthon.

Tízrészes sci-fi rádiójáték kezdődik június 12-én, szintén a Kossuth adó hullámhosszán: Szíriusz kapitány keveredik mindenféle untalan fantasztikus kalandokba. Több mint egy hónappal később, július 13-án kerül adásba a híres tudósnő, Madame Curie életét és munkásságát bemutató hatrészes műsor első fejezete a Kossuthon.

Július 23. kínálata pedig: szintén egy sorozat első része a Kossuthon. A „Messze, messze..." régi magyar utazók, például báró Eötvös József, vagy Erdélyi János életéről és híres világjárásairól mesél. Könnyű vidám perceket ígér G. Szabó Judit Megérjük a pénzünket című rádiójátékának három fejezete augusztus 18-án, 20-án és 21-én.

S végül egy rövidke kedvcsináló már szeptemberből. A hónap negyedik napján kezdődik a Kossuth adón a nemzetközi rádiójáték-fesztivál...

FILM

Herbie egy képtelenség. Ezen felül persze Herbie nagyon aranyos és bájos kis autó, s amikor nézzük a *Kicsi kocsi legújabb kalandjai* című filmet, el is feledkezünk Herbie képtelen voltáról. Ez a bogárhátú Volkswagen jóságos és érzékeny lelkű csodaautó. Csak akkor dühödik meg, ha azt látja, hogy rosszarcú és sötétlelkű pasasok ártatlan embereket macerálnak. Mint például azt a kisfiút is, akit Herbie a sorozat legújabb filmjében pártfogásába vesz, s nemcsak hogy megleckézteti az aranycsempész bandát, hanem le is buktatja őket. Vidám fordulatok, szellemes megoldások jellemzik Vincent McEveety filmjét, mely akarva-akaratlanul is emléket állít korunk egyik legkedveltebb népautójának. Emléket, merthogy a bogárhátú családot, melyből Herbie is kikerült, már nem gyártja az NSZK-beli cég.

*

Frantisek karnagy igen nehéz helyzetbe kerül. Csupa kamaszlányból álló kórusa két nappal a fesztivál előtt érkezik meg a nagy vetélkedés színhelyére. Hiába a szorgalmas, buzgó próbarend, nehéz a lányokat pórázon tartani, főleg akkor, ha már amúgy is megjelentek a kórus körül az ólálkodó környékbeli kamaszok... Nagyjából ennyit érdemes kedvcsinálóként elmondani a csehszlovák rendező, Josef Pinkava filmjéről, a *Simogasd meg a macska fülét* c. alkotásról. S a többi? Legyen meglepetés!

tagjai közül Kálmán Andrea, Lovas Gabriella és Varga Mónika írta alá szüleivel együtt, társaik nevében.

— Rengeteg beteg gyerek él a világon, akiken csak sok pénzért lehetne segíteni — mondja a nyolcadikos Varga Mónika. — Elhatároztuk, hogy koncertjeink bevételéből támogatjuk őket és azokat a gyerekeket, akik káros szenvedélyeikből, mint a kábítószer-fogyasztás, szeretnének kigyógyulni. A felajánlással kapcsolatban Csehák Judit miniszterelnök-helyettes fogadott bennünket, akivel egy csésze tea mellett elbeszélgettünk. Országos koncertsorozatokat tervezünk, amelyekre minden segíteni kész gyereket és felnőttet szeretettel várunk!

*

Egy ajánlat a Filharmónia nyárra tervezett hangversenyeiből.

Bach, Brahms, Mendelssohn és Reger orgonaműveiből játszik Kovács Endre június 12-én a Mátyás templomban.

KÉSZ CIRKUSZ

AVAGY SZÍNÉSZEK, TÉVÉSEK A PORONDON

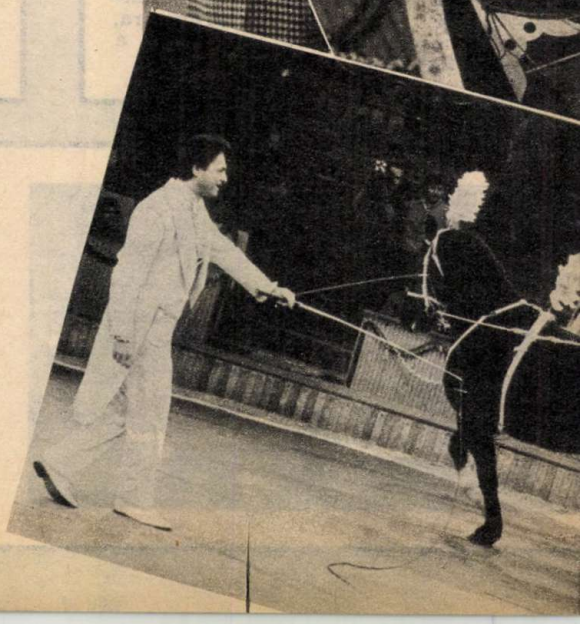

Chrudinák Alajos éppen itthon van, vállalhatta tehát az idomár szerepét. Büszke tartású, szép léptű paripákkal mutat be egy számot. Persze nincs egyedül, rajta kívül még számos híres ember jelenik meg e helyen, hogy valamilyen mutatványban produkálja magát. Lehet, hogy most néhány Vágó-rajongó elsápad, mert azt hiszi, hogy a szemüveges műsorvezető ezentúl már csak a cirkuszban lép fel, és ezzel véget ér a különböző kérdezz-felelek, kvízek, s hasonló mókák folyama... De szerintem szívükhöz kapnak a Sas-hívek is, s ajkukon mormolják az aggódó imát: mi lesz veled, dicső Mikroszkóp?!

Nem kell félni, ezt a fellépést azért senki sem gondolta olyan halálosan komolyan. Ez a színes kis kavalkád, ahol a manézsba lépett többek között Szombathy Gyula, Csala Zsuzsa, Mikó István, ahol olyan jót mókázott még Antal Imre, Kabos László, Kudlik Júlia, ahol olyan bátran ült az elefánton Nyertes Zsuzsa és Balogh Erika, csupa vidámság, csupa kacagás. Könnyű percek, kis ügyetlenségek, bohóságok, s általuk, talán még híresebbek lesznek e híresség.

Fotó: Szalay Béla

A kesztyű lángol,
a bűvész mosolyog.
A győztes,
a nyolcadikos fiú,
pedig azt mondja:
ez csak játék!

LÁNGOLÓ KESZTYŰBEN

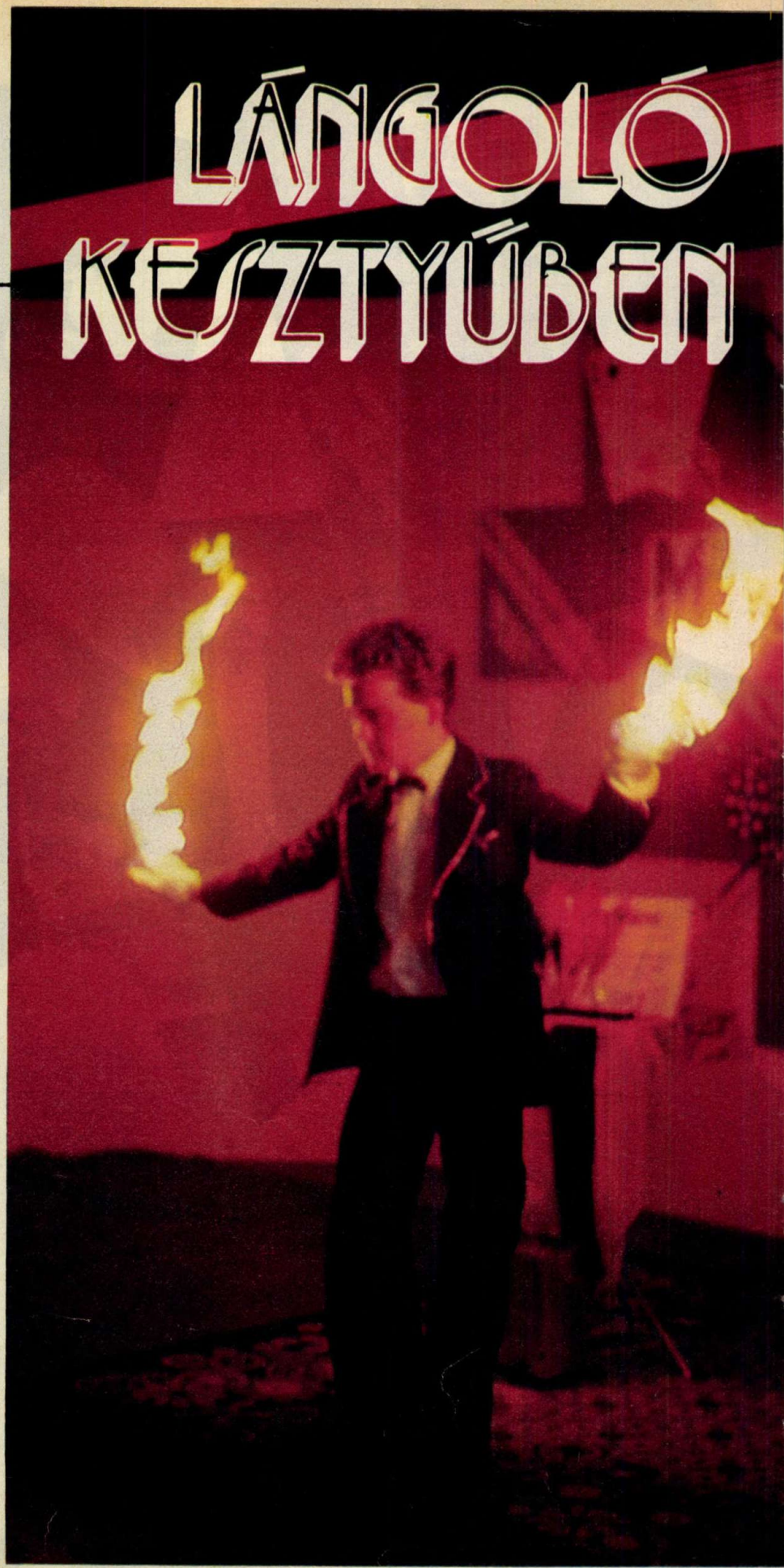

JUNIOR MÁGUSVERSENY

Ács Károlynak mindkét kesztyűje lángol. A széksorokban felszisszennek, Karcsi meg mosolyog. Aztán elfújja a lángot, a hófehér kesztyűnek természetesen kutya baja, és Karcsi keze sem égett meg. Csoda történt? Az. Mi más történjen egy mágusversenyen?!...

Mágusversenyt hirdetett a XVII. kerületi Derkovics Gyula Úttörőház. Csillogó bűvészkellékek, lebegő golyók, a semmiből előtűnő selyemkendők, átváltozó kártyák, színüket változtató tollcsokrok, remegő kezek, olykor kapkodó kis suta mozdulatok. Kattogó fényképezőgépek, az első fellépést megörökítő szülők, barátok. Fontosak lesznek ezek a fényképek egyszer? Azok. Mi más lehetne egy bűvész első fellépését megörökítő, talán addigra már rég kifakult fotó?!...

A verseny győztese Kulcsár Dénes nyolcadik osztályos, és a bűvészkedés szerinte csak játék. Aztán elbizonytalanodva teszi hozzá, hogy azért komoly játék. Mondhatja, ő már két éve gyakorol. Tóth Zoli azonban még kezdő. Harmadik osztályos, és egyelőre több a szeplője, mint a bűvészkelléke. „Rendőr leszek" jelenti ki, aztán hozzáteszi „De jó lenne, ha a bűnözőket csak úgy egyszerűen el lehetne varázsolni!" Komoly szavak? Hát persze, hogy azok. Mert mit is mondhatna mást egy rendőrnek készülő mágus?!...

T. Z.

Fotó: Bánhidai Károly

VAKÁCIÓ AKCIÓ

Baranya Megyei Úttörőelnökség
7623 Pécs, Rét u. 4.
Bács-Kiskun Megyei Úttörőelnökség
6000 Kecskemét, Május 1. tér 1.
Békés Megyei Úttörőelnökség
5600 Békéscsaba, Szabadság tér 11–17.
Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Úttörőelnökség
3501 Miskolc, MSZB tér 1.
Csongrád Megyei Úttörőelnökség
6722 Szeged, Rákóczi tér 2.
Fejér Megyei Úttörőelnökség
8000 Székesfehérvár, Dózsa György tér 10.
Győr-Sopron Megyei Úttörőelnökség
9021 Győr, Tanácsköztársaság u. 51.
Hajdú-Bihar Megyei Úttörőelnökség
4028 Debrecen, Simonyi u. 14.
Heves Megyei Úttörőelnökség
3300 Eger, Széchenyi u. 18.
Komárom Megyei Úttörőelnökség
2800 Tatabánya, Felszabadulás tér 36.
Nógrád Megyei Úttörőelnökség
3101 Salgótarján, Kossuth L. u. 8.
Pest Megyei Úttörőelnökség
1126 Budapest, Nagy Jenő u. 5.
Somogy Megyei Úttörőelnökség
7400 Kaposvár, Lenin u. 14.
Szabolcs-Szatmár Megyei Úttörőelnökség
4400 Nyíregyháza, Szarvas u. 1–3.
Szolnok Megyei Úttörőelnökség
5000 Szolnok, Vörös Csillag u. 8.
Tolna Megyei Úttörőelnökség
7100 Szekszárd, Beloiannisz út 2.
Vas Megyei Úttörőelnökség
9700 Szombathely, Kisfaludy u. 1.
Veszprém Megyei Úttörőelnökség
8200 Veszprém, Münnich F. tér 1.
Zala Megyei Úttörőelnökség
8901 Zalaegerszeg, Kisfaludy u. 7–9.
Budapesti Úttörőelnökség
1081 Budapest, Köztársaság tér 27.

1	2	3
7	8	9
13	14	15
19	20	21
25	26	27
31	32	33
37	38	39

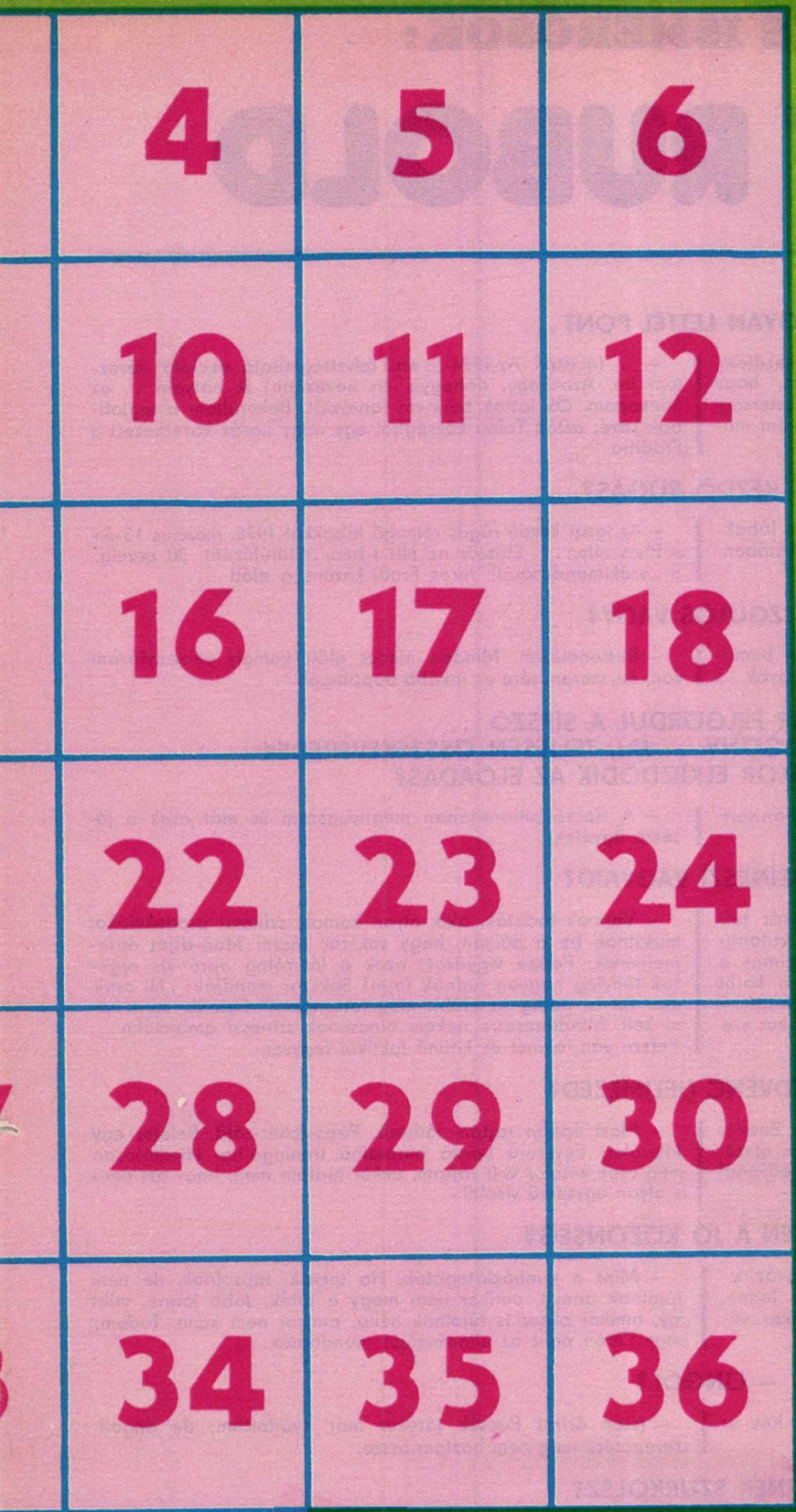

Pecsét-vadászat

Izgalmas nyári kaland? Mindenképpen! Természetesen munka is tartozik hozzá. Játék? Leginkább annak nevezhetjük. Olyan országos társasjáték, amely elfoglaltság a nyárra, kinek-kinek külön, illetve a szünidő idején is együtt maradó közösségeknek.

Vegyél elő egy tollat és már most tegyél a naptárban egy hatalmas felkiáltójelet a június 15-ét jelölő naphoz! Ekkor kezdődik ugyanis az augusztus 31-ig tartó VAKÁCIÓ AKCIÓ.

Most pedig jó alaposan nézd meg az itt közölt emblémát! Megnézted? Ha igen, akkor biztosan emlékezni fogsz rá, amikor majd a lakóhelyed környékén lévő művelődési ház, könyvtár, úttörőház, mozi, termelőszövetkezet, bolt, sportpálya, úttörőelnökség, tanácsháza, KISZ-klub zeneiskola, napközistábor vagy strand ajtaján, ablakán megpillantod. Ha ezekre a helyekre bekopogsz, akkor megtudhatod, hogy a VAKÁCIÓ AKCIÓ keretében miben segíthetsz az ott élőknek, dolgozóknak. Munkád elvégzése után a segítségért a mellékelt lap négyzeteinek valamelyikébe értékes bélyegzés jár, erről ne felejtkezz meg! Mert ez a játék lényege: te segítesz az emblémával megjelölt helyen, ott pedig bélyegzővel igazolják a munkádat.

És ez még nem minden!...

Lehet túrát, őrsi tábort, hétközi és hétvégi természetjáró programot, sportprogramot szervezni, társadalmi munkát végezni, múzeumot, mozit, színházat, kiállítást, emlékhelyet, sporteseményt felkeresni, az ott látottakat feldolgozni és az esemény helyszínén az elvégzett feladatot az intézmény bélyegzőjével „hitelesíttetni".

És ez még mindig nem minden!...

Szervezhetsz műsorokat, szolgáltathatsz programokat, s ahol mindezt lebonyolítod, ott is kérhetsz pecsétet.

Mielőtt azonban útnak indulsz, ezt az újságból kiemelt dupla oldalt, amely majd a vakáció végére a pecsétekkel bőségesen ellátott igazoló lap lesz, előbb ragaszd fel egy kemény kartonra. Így nem rongyolódik el addig, amíg a megyei vagy a budapesti úttörőelnökséghez eljuttatod. Postára adás előtt a megjelölt helyre feltétlenül írd rá a nevedet, a címedet, vagy ha többen szereztétek a pecsétet, akkor valamennyiőtök nevét és egy olyan címet, ahol mind megtalálhatók vagytok. Azonban akár külön, akár csoportosan (őrs, raj, család, testvérpár, nyári baráti kör stb.) készült a pecsétes vakációnapló, csak egyet küldjetek el – így „fair play", így illik...

Mindezt el ne feledd, mert a játék végén következik a SORSOLÁS! A nyeremények: kerékpár, kisköyvtár, labda, tollasütő, emblémás trikó, mozi- és színházjegy, rajfelszerelés és még számtalan értékes dolog!

Figyelem! Rövidesen indul a pecsétvadászat, a VAKÁCIÓ AKCIÓ!

A vakációzó(k) neve: .....

Címe: .....

.....

KEDVES ISMERŐSÖK:

A KÉT RUBOLD

– HOGYAN LETTÉL PONT...

– ... színész? Kizárásos alapon. Eminens tanulóként kezdtem, műszaki egyetemistaként folytattam, aztán rájöttem, hogy semmi más nem érdekel igazán, csak a színészmesterség. Így aztán nemcsak a többi lehetőséget zártam ki, hanem magamat is a műszaki egyetemről...

– ... focista? Az 1974-es első tehetségkutató akcióra neveztem be. Azazhogy, dehogyis én neveztem! A bátyám... az édesapám. Ők láttak bennem fantáziát. Bekerültem a legjobbak közé, aztán Tolna községből egy nagy ugrás következett a Fradiba.

– KEZDŐ RÚGÁS?

– A műszaki egyetem Szkéné Színpadán. Remegő lábakkal, egy Weöres Sándor darabban, egy szál ágyékkötőben, háttal a közönségnek, 13 percig és némán...

– Az igazi kezdő rúgás remegő lábakkal 1978. március 15-én a Pécs ellen... Először az NB I-ben, zöldfülűként, 30 percig, a „szókimondásáról" híres Fradi-közönség előtt...

– IZGULÓS VAGY?

– Rettenetesen. Izgatottan készülök a szerepekre, a bemutató előtti pillanatokban meg se élő, se holt nem vagyok...

– Rettenetesen. Minden meccs előtt komoly versenylázam van, de szerencsére ez inkább doppingol.

– ÉS AMIKOR FELGÖRDÜL A SÍPSZÓ... VAGYIS MEGSZÓLAL A FÜGGÖNY... JAJ, TELJESEN ÖSSZEKEVEREDEK ... SZÓVAL: AMIKOR ELKEZDŐDIK AZ ELŐADÁS?

– Az első pillanatok a közönség előtt egy új darabban sorsdöntőek... Olyankor szerintem minden színész izgul.

– A sípszó pillanatában megnyugszom és már csak a játékra figyelek.

– SZÍNÉSZI VÁGYAID?

– Olyan szerepek, amelyekben valóban lehet figurát formálni. Mostanában több helyre hívtak, grófnak, meg katonatisztnek, mert a rendezők szerint erre különösen alkalmas a fizimiskám. Markáns arcú, kék szemű... De én nem korhű háttér akarok lenni, hanem színész. Így hát visszautasítottam jó néhány szerepet... még az is lehet, hogy haragosokat szerezve így a rendezők között....

– Vannak focisták, akik olyan komoly színészi produkciókat mutatnak be a pályán, hogy sokszor Jászai Mari-díjat érdemelnének. Persze vigyázat: azok a látszólag apró kis rúgások tényleg nagyon tudnak fájni! Sokszor mondják: „Ni csak, már fut is, pedig az előbb még fetrengett!" Futunk, mert futni kell. Mindenesetre nekem nincsenek színészi ambícióim... Persze van, akinél ez kitűnő taktikai fegyver.

– KEDVENC (JEL)MEZED?

– Most éppen Bak Lukács jelmeze, Tamási Áron: Énekes madár című darabjából. A napokban volt a bemutató, ötször közbetapsolt a közönség... persze, hogy most ez a kedvenc! Jó szerep, lehet benne jellemet formálni!

– Most éppen rajtam látható. Piros-fehér-zöld. Felette egy látszólag egyszerű bordó alapszínű tréningruha. Hivatalosan még csak kétszer volt rajtam, akkor tudtam meg, hogy ezt nem is olyan egyszerű viselni...

– MILYEN A JÓ KÖZÖNSÉG?

– Mint a jó focidrukkerek. Ha tetszik tapsolnak és ovációznak, ha nem tetszik az előadás, akkor fújolnak. Jobb lenne, mint így, amikor akkor is udvariasan tapsolnak, amikor végigunatkozták az előadást.

– Mint a színházlátogatók. Ha tetszik, tapsolnak, de nem fújolnak annyit, amikor nem megy a játék. Jobb lenne, mint így, amikor akkor is fújolnak néha, amikor nem kéne. Tudom, hogy Ödön pont az ellenkezőjét mondhatta...

– ÖNGÓL?

– Vagyis bukott darab? Volt. Például a Goldoni: Két úr szolgája.

– Isten őrizz! Pocsék játékot már nyújtottam, de öngólt szerencsére még nem hoztam össze.

– KINEK SZURKOLSZ?

– Rubold Péter drukker vagyok. Pétertől annyi csúnya dolgot hallottam a foci kulisszái mögül, hogy most már csak neki drukkolok. Szerencsére egyre több jót hallani felőle, a válogatottban is nagyon hajt és jól is játszik.

– Az FTC-nek. Csodálkozol? Igen, most a Rába ETC-ban játszom, de a Fradiban nőttem fel. Nem kell persze azt hinni, hogy az FTC ellen nem hajtok, hiszen Győrben keresem a kenyeremet, tehát ezt nem engedhetem meg magamnak...

– TESTVÉRED ALAKÍTÁSAI KÖZÜL MELYIK TETSZETT LEGJOBBAN?

– A Minszk elleni meccsen igazi, „teljes" focit játszott. Beszáguldotta a pályát, támadott, védekezett. De hát amikor a meccseit nézem, nem tudom elfelejteni, hogy ő a bátyám...

Fotó: Karasz Lajos

– A Zilahy-darab a Várszínházban, nagyon jó volt az István, a királyban és a Te rongyos élet! című filmben is jól játszott. Akkor játszik igazán jól, ha közben eszembe sem jut, hogy most a bátyámat látom.

Trencsényi Zoltán

RUBOLD
ÖDÖN

PAJTÁS

RUBOLD
PÉTER

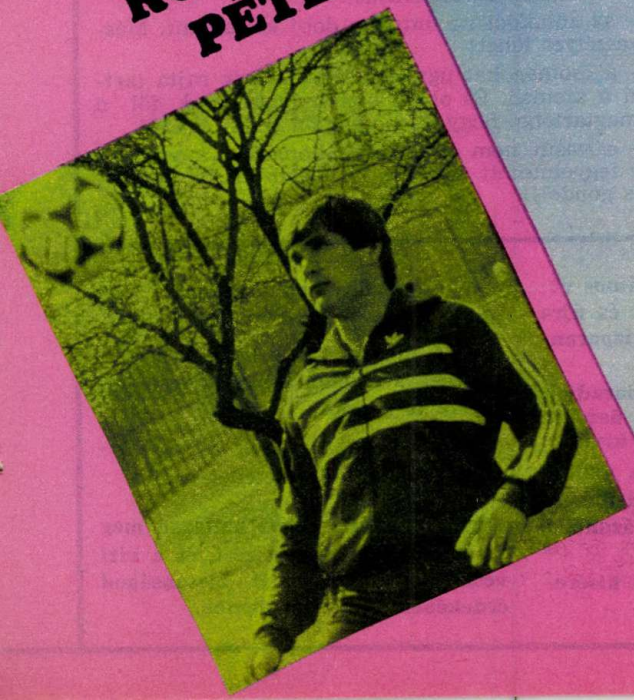

Ha jön a nyár, megérkezik a szokásos vészjelzés is. Közlekedési összeállításunk ezúttal sem rettenteni akar. Csupán gondolkodtatni. Hogy a vakáció mindannyiotok számára valóban gondtalan és örömteli legyen.

A PAJTÁS MEGKÉRDEZTE...

...mekkora biztonságot jelent a zebra, a kijelölt gyalogátkelőhely?

Válaszol: Pap Jánosné, a Közlekedéstudományi Intézet tudományos főmunkatársa:

— Kevesebbet, mint az emberek általában hiszik. Sőt, a statisztikát nézve azt is mondhatjuk: az egyik fő baleseti forrás éppen az úttest csíkozott része.

— Pedig mi, gyalogosok úgy hisszük: akár csukott szemmel is átkelhetünk a zebrán.

— Éppen ez a baj! Még a felnőttek is így tanítják a gyerekeket. Ám azért, mert ez a terület az átkelésre kijelölt rész, még nem jelenti azt, hogy nem kell figyelni. A szabályok fokozott figyelmet követelnek a gépjárművezetőktől is. Ám hiába a legnagyobb óvatosság, egy meggondolatlanul a zebrára lelépő gyalogos esetében sokszor még a legelővigyázatosabb vezető sem sokat tehet.

— Mi tehát a teendő?

— Meg kell állni a járdán, nyugodtan körül kell nézni. Föl kell mérni a közeledő jármű sebességét, s ha csupán nagy fékcsikorgás árán tudna megállni, inkább várjuk meg, míg elmegy. Ha már leléptünk a járdáról, nyugodt, határozott léptekkel haladjunk át a zebrán. Ne beszélgessünk, ne olvassunk, ne együnk ráérősen! Még akkor se, ha ez jó heccnek tűnik a vezetőkkel szemben. Mindez még a zöld jelzésre is vonatkozik! A közlekedési táblák, lámpák, útjelek biztonságot adó jelek, de nem mentenek föl bennünket saját elővigyázatosságunk alól.

HOL A HIBA?

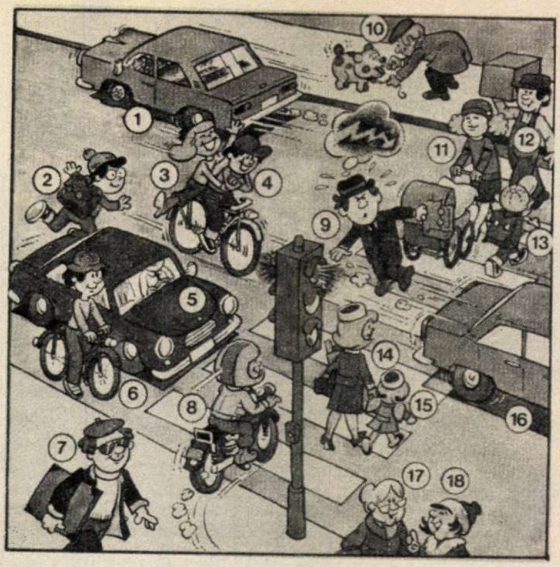

Tanulmányozd a képet, és gyűjtsd össze: ki, hol hibázott.

VIGYÁZZ, HA JÖN A VONAT!

A címnek szánt mondat valaha a vasúti átjárók tábláján volt olvasható. Napjainkra mintha megfogyatkoztak volna ezek a táblák. Meglehet azért, mert a tábla tudói azt is tudják: az emberek úgysem vigyáznak.

Pedig még nyáron sem szabad elfelejteni, hogy:

— a síneken a legbiztonságosabb a kijelölt átkelőkön vagy sorompóval ellátott helyen áthaladni!

— a fényjelző piros színe nem tréfa! Olyankor tényleg jön a vonat. Tessék vigyázni!

— a vonat érkezésekor, indulásakor ne állj a peron szélére! Mozgó vonatra ne ugorj föl, mozgó vonatról már ne szállj le!

— időben érj ki az állomásra, és időben készülődj a leszálláshoz!

— kellemesebb nagy melegben nyitott ajtóval, ablakkal utazni, de ne állj huzatba! A kiadós megfázás elronthatja vakációdat!

— az ablakból ne önts, ne dobj ki semmit. Másra veszélyes lehet!

— a csomagokat úgy helyezd el, hogy rajta tarthasd a szemed. És olyan biztonsággal rakd föl a csomagtartóba, hogy ne potyogjon senki fejére!

— a vasút nem játék. Az állomáson, a vonaton légy fegyelmezett. Ne csak a magad, mások épségére is gondolj!

VÍZKÖZELBEN

A víz nyaranta szintén számos veszélyt jelent. Nem elég újra és újra hangsúlyozni az alábbi „vízparancsolatokat":

○ Aki nem tud úszni, maradjon partközelben. Ám még a jó úszó se merészkedjék látótávolságon kívülre.

+ A csónak, a matrac, a vízibicikli látszólag ártalmatlan jármű. A parttól messzire sodródva azonban nem nyújt biztonságot.

○ Csónakba csakis felnőtt kíséretében ülj be.

+ Felhevült testtel ne ugorj vízbe!

○ A medence nem ugrálásra való. Ne csak a magad, a mások testi épségére is gondolj.

+ Ne vedd tréfának a veszélyjelző táblákat. Az életedet védik!

○ Vízreszállás előtt hallgasd meg a meterológiai előrejelzést, és a vízi veszélyjelzéseket saját biztonságod érdekében vedd figyelembe.

ÚTRAVALÓ

KEZDŐ KERÉKPÁROSOKNAK

Egyszer mindenkinek el kell kezdeni . . .

Ám, aki már biztos a dolgában, annak sem haszontalan gyakorolnia az alábbiakat:

1. Elindulni és közben hátrafelé körülnézni.

2. Szűk helyen fel- és leszállni.

3. Lassan, egyenesen, a lehető legkevesebb kormánymozdulattal haladni.

4. Kormányozni egy kézzel, s közben körülnézni. (Ezt ne folyamatosan gyakorold!).

5. Biztos hegymenet felfelé és lefelé.

6. Gyorsan, céltudatosan fékezni.

INDULJ, KANYARODJ!

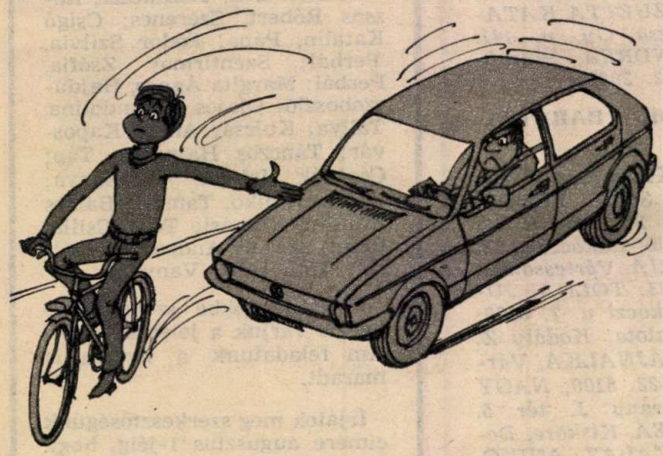

A szakemberek véleménye szerint a kerékpárosnak elsősorban elindulni és kanyarodni kell megtanulnia. E két fontos tudnivalóhoz a KRESZ értelmében ajánljuk az alábbi receptet:

Indulási vagy kanyarodási szándékodat időben jelezd! Csak akkor haladj az új irányba, ha a közlekedési helyzet áttekinthető!

Indulásnál jelezz, és figyeld a hátulról jövő forgalmat.

Ott állj meg, ahol az megengedett és veszélytelen.

Időben adj figyelmeztető jelzést a helyzetváltoztatásra.

A világítás folyamatos használata életet menthet!

Vedd figyelembe a rendőri karjelzést, a lámpát és a jelzőtáblát. Az utasításoknak megfelelően cselekedj.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A kerékpárosok közlekedésbiztonsági helyzetének javítása érdekében az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács, a Magyar Természetbarát Szövetség, a Magyar Autóklub, az Állami Ifjúsági és Sporthivatal, a KISZ Központi Bizottsága a kerékpáros klubok számára pályázatot hirdet.

A pályázat díja 25 000 Ft, amelyet a pályadíjas klub saját, működésével kapcsolatos célokra fordíthat.

Pályázati feltételek: a pályázatra jelentkezhet minden olyan szervezett keretek között működő kerékpáros klub, sportegyesületi szakosztály, túrakerékpáros iskolai és úttörőházi szakkör, diák sportköri, munkahelyi egyesület, amely az alábbiak figyelembevételével a kultúrált, balesetmentes közlekedés érdekében vállalja a kerékpárosok mozgósítását:

– a tavaszi, az őszi és a téli időszakban a klub tagsága részére rendszeresen szervez és tart közlekedésbiztonsággal kapcsolatos képzést, továbbképzést, esetenként közlekedési vetélkedőket szervez, illetve tagjait az ezekben történő részvételre mozgósítja;

– a klub tagjai vállalják, hogy példamutató magatartásukkal mindent megtesznek a balesetmentes közlekedésért, ők maguk nem okoznak közúti közlekedési balesetet;

– a klub tagjai az egészséges életmód érdekében minél több szervezett túrán (országos találkozók és túrák, sportegyesületi és önálló rendezvények stb.) vesznek részt;

– a szervezett kerékpárosok számának növelése céljából a kerékpárral közlekedők közül minél több új tagot toboroznak;

– a klub a pályázat elbírálásához szükséges adatokat a megjelölt határidőig az értékelő bizottság rendelkezésére bocsátja.

A pályázatra levélben lehet jelentkezni, az OKBT Titkársága címén: Budapest, Pf. 314/15. 1903.

A jelentkezők ezt követően postán kapják meg a részvételhez szükséges úgynevezett adatszolgáltató lapokat.

A pályázat elbírálásának alapja a pályázó klub 1987. március 1-től december 31-ig végzett tevékenysége.

A pályázat eredményhirdetésére, a díjak átadására 1988. január hónapban kerül sor.

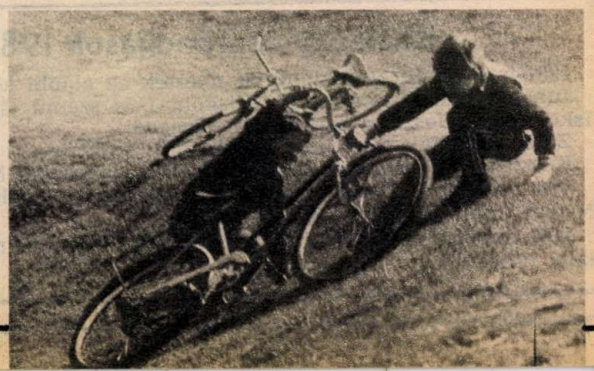

LEVELBARÁTSÁG

Bízunk benne, hogy lapunk segítségével sokan találtak levelezőtársra a tanév folyamán. Tartós és tartalmas levelezést kívánunk nekik! Mivel a vakáció idején nem jelenik meg a Pajtás, csak szeptemberben küldjék el címeiket a levelezni szándékozók.

ÖTÖDIKESEKKEL LEVELEZNÉNEK:

KOVÁCS ZSUZSA, Bodony, Virág u. 3. 3243; RETTER CSABA, Zagyvarékas, Arany János u. 22/1 5051; MÓZES ÉVA, Murakeresztúr, Alkotmány u. 32. 8834; HORVÁTH KLAUDIA, Hatvan, Arany J. u. 46/A 3000; CSÁSZÁR MÓNIKA, Fülöp, Arany J. u. 83. 4266; PAP NOÉMI, Budapest, Arany J. u. 20. 1191; TÓTH ORSOLYA, Taktaharkány, Vörösmarty u. 7. 3922; DANCSI ILDIKÓ, Apátfalva, Maros u. 72. 6931.

HATODIKOSOK ÍRJANAK:

PETROHÁN TAMÁS, Pécs, Deák F. u. 98. 7628; ROSTA KRISZTINA, Bakonynána, Kossuth u. 11. 8422; KOLTAI ADRIENN, Sajóbábony, Kossuth u. 98. 3792; BACSÓ HENRIETT, Sajóbábony, Erkel F. u. 23. 3792; RADICS MARIANNA, Kübekháza, Rózsa u. 444. 6755; GÁL ÉVA, Mezőkovácsháza, Kodály Z. u. 30/a 5800; ILCSIK GÁBOR, Gyöngyös, Berze Nagy János u. 4. 6111; BIRKÁS MAGDOLNA, Jászapáti, Damjanich u. 69/A 5130; ZIEGLER KITTI, Pilisvörösvár, Sallai Imre u. 9. 2085; KNOLL ÉVA, Barcs, Szentesi u. 31. 7570; NÉMETH EDIT, Szombathely, Váci u. 37. 6/25 9700; SZABÓ EDINA LORETTA, Budapest, Kiscelli u. 62. 1032; CSOMBÓK GABRIELLA, Szolnok, Dr. Csanádi Gy. krt. 12. 5000; ÁDÁM ILDIKÓ ERZSÉBET, Hajdunánás, Vasvári u. 33. 4080; ADLER BEATRIX, Veszprém-Kádárta, Kőalja u. 10. 8411; SZEKRÉNYES ÉVA, Markaz, József A. u. 6. 3262; IMRE ILDIKÓ, Nagyhalász, Kossuth u. 23. 4485; PÁLÓCZI MÓNIKA, Nagyhalász, Ady E. u. 14. 4485; JANKÓ ANITA, Győr, Vörös Hadsereg u. 5. 9024.

HETEDIKESEK BARÁTSÁGÁT KERESIK:

KULCSÁR MÓNIKA, Törökszentmiklós, Ősz u. 21. 5200; HEGEDÜS EDIT, Tiszafüldvár, Bacsó Béla u. 5. 5430; SZABÓ LÁSZLÓ, Nagyatád, Zola Imre u. 3/b 7500; OLTYÁN KATALIN, Szentes, Kossuth u. 34. 6600; TÓTHSZEGI ERZSÉBET, Szokoly, Felszabadulás u. 17. 4234; HERNÁDI ANIKÓ, Leninváros, Jedlik Ányos u. 8. 3580; CSONKA KATALIN, Ságújfalu, Zrínyi u. 15. 3162; OROS ANIKÓ, Püspökladány, Hunyadi u. 4. 4150; MADARÁSZ ESZTER, Mosonmagyaróvár, Bartók B. u. 3. 9200; DUDÁS TÍMEA, Cibakháza, Kölcsey u. 1. 5462; EZSIÁS TERÉZ, Jászberény, Kossuth L. u. 109. 5100; KISS SZILVIA, Hévízgyörk, Ady E. u. 119. 2192; MÍLE IZABELLA, Püspökladány, Úttörő u. 21/1 4150; KOVÁCS GABRIELLA, Varbó, Szemere u. 40. 3778; OROSZ TÍMEA, Bátonyterenye, Népköztársaság u. 45. 3070; TÖLGYESI ANNAMÁRIA, Hercegszántó, Kossuth u. 29/B 6525; SZÉKELY GABRIELLA, Debrecen, Böszörményi u. 77. 4032; KULCSÁR JULIANNA, Törökszentmiklós, Ősz u. 21. 5200; SZABÓ ÉVA, Törökszentmiklós, Ősz u. 3. 5200; KULCSÁR MÓNIKA, Törökszentmiklós, Ősz u. 21. 5200; DEÁK KRISZTINA, Gátér, Petőfi S. u. 57. 6111; BÉKI TÜNDE, 9200; TAKÁCS ANDREA, Mosonmagyaróvár, Móra F. u. 5. A/1 9200; HORVÁTH ANDREA, Szabadegyháza, Felszabadulás u. 22. 2432; VARGA ISTVÁN, Magyarnándor, Arany J. u. 26. 2694; SOPRONYI ZITA, Szigetcsép, Szabadság u. 104. 2317; BAGOLY ERIKA, Dévaványa, Kör u. 2. 5510; CSEREPES ZSUZSA, Tokaj, Terebes u. 7. 3310; FARKAS ZSUZSA, Karcag, Sárrétudvari, Vörös Hadsereg u. 50. 4171; TAKÁCS JUDIT, Aszód, Mokörös u. 39. 5300; MOLNÁR ENIKŐ, solygó u. 8. 2170; SZUETTA KATALIN, Pálháza, Dózsa Gy. u. 141. 3994; KIMMEL ANDREA, Pilisvörösvár, Puskin u. 42. 2085.

NYOLCADIKOSOK BARÁTSÁGÁT KERESIK:

TOLNAI ÁGNES, Kunbaracs, Daruhát u. 105. 6043; SOÓS TÜNDE, Elek, Batthyány u. 2. 5742; RIGÓ ILDIKÓ, Vértessomló, Rákóczi u. 72. 2823; VEITEN MÁRIA, Vértessomló, Ságvári E. u. 3. 2823; TOLNAI JUDIT, Várpalota, Rákóczi u. 7. 8100; KIS VIRÁG, Várpalota, Kodály Z. u. 12. 8100; KISS HAJNALKA, Várpalota, Kismező u. 22. 8100; NAGY EDIT, Kisköre, Arany J. tér 5. 3384; TÓTH ANDREA, Kisköre, Dobó u. 53. 3384; SZALAY ANIKÓ, Baja, Szántó u. 6/C 6503.

Kazinczy-ösztöndíjasok 1987-ben

1987-ben Kazinczy-ösztöndíjat nyertek az alábbi közösségek:

Juhász Gyula Tanárképző Főiskola 1-es számú Gyakorló Általános Iskolájának Beszélni nehéz köre (Szeged).

Zamárdi Általános Iskola Könyvbarát szakköre.

Keszthelyi 25-ös számú Csány László Úttörőcsapat Nyelvész szakköre.

3860-as számú Dózsa György Úttörőcsapat Beszélni nehéz köre és Nyelvi játék szakköre (Szentistván).

3167-es számú Hámán Kató Úttörőcsapat kisdobos nyelvművelő szakköre (Miskolc).

PRÓBAKÖR

Akik figyelemmel kísérték Próbakörünket, megismerkedtek néhány újságírói műfajjal, feladatainak megoldásával próbára tehették íráskészségüket, s minden bizonnyal „értőbb" újságolvasókká váltak. Híreik, tudósításaik közül jó néhányat Levélbontónkban is megjelentettünk. A legtöbb színvonalas írást beküldők közül az alábbiak jutalmul júniusban részt vehetnek Zánkán a riporter-táborban:

Marton Éva, Tiszakeszi; Rozsos Róbert, Szerencs; Csigó Katalin, Pápa; Fodor Szilvia, Perbál; Szentirmay Zsófia, Perbál; Margita Ágnes, Hajdúszoboszló; Olajos Mirandolina, Tállya; Kulcsár Anita, Kaposvár; Tánczos Hajnalka, Táp; Csernák István, Tatabánya; Kovács Ildikó, Tamási; Balázs Katalin, Tamási; Tóth Csilla, Pécel; Székely Andrea, Előszállás; Tóth Edit, Vanyarc.

Próbakörünkbe szeptemberben is várjuk a jelentkezőket! Ám feladatunk a nyárra is maradt.

Írjátok meg szerkesztőségünk címére augusztus 1-jéig, hogy mi volt számotokra a nyár MEGLEPETÉSE! Ez lehet egy utazás alkalmával ért örömteli meglepetés, egy táj, épület, barátság, ajándék. De lehet például a nyaralás során benneteket ért kellemetlen meglepetés is. Reméljük hogy a tanév elején sokszínű összeállítást készíthetünk majd írásaitokból. Mi természetesen:

CSUPA-CSUPA ÖRÖMTELI MEGLEPETÉST KÍVÁNUNK A VAKÁCIÓRA!!

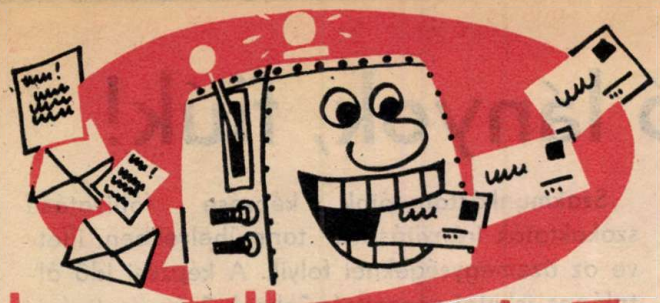

ISKOLÁNK CENTENÁRIUMA

Nemrég ünnepeltük iskolánk, a rudabányai általános iskola alapításának 100. évfordulóját. Iskolánkat 1886-ban építtette a Borsodi Bányatársulat. Az oktatás magyar és német nyelven folyt. Egy 1934-es újságcikk szerint Zombori Erzsébet és Gál Piroska tanítónők főző- és hímzőtanfolyamokon oktatták a bányászok kislányait. A harmincas évek elején iskolánk a Rimamuránvi Salgótarjáni Vasmű Rt. kezelésébe került. Ekkor már az ingyenes oktatás mellett a tanszereket is biztosították, és karácsonyi ajándékként ruhát, cipőt kaptak a szegényebbek. Iskolánk államosítása után, 1949-ben nálunk is megalakult az úttörőszervezet, akkor még leány- és fiúcsapattal, zászlójukat ma is őrizzük. A bányaüzemmel kialakult kapcsolatunk ezután is jó maradt, amit az is bizonyít, hogy jelenleg is „Jó szerencsét!" köszönéssel búcsúzunk el tanárainktól a tanítás befejezése után.

1958-ban új szárnnyal bővült az iskolaépület, s egy év múlva zenei tagozat alakult. 1981-ben már szép sportcsarnokot és tanuszodát avattunk. Az évszázad során olyan pedagógusok oktattak itt, akik helytörténeti, néprajzi gyűjtőmunkát is végeztek, jó néhány tanulmány ma is őrzi munkájuk eredményeit. Az egykori tanulók közül pedig többen váltak országos hírű tudósokká, művészekké: pl. Tarján Jenő nyelvész, Veres Árpád atomfizikus, Dufula József belsőépítész, Kolosai Zoltán festőművész, Vincze Ildikó keramikus, Viktor Gyula költő és néprajzkutató.

Az ünnepség alkalmával iskolatörténeti kiállítást rendeztünk, ahol az iskola 100 éves történetének dokumentumait tekinthetik meg a látogatók. **Viktor Anett, 7/a**

EZER ŐRS PÁLYÁZOTT!

Miért káros az alkohol a gyerekeknek? Miért nem érdemes szipózni? Milyen a helyes életrend? Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre kellett válaszolni azoknak az őrsöknek, amelyek neveztek a Szabolcs-Szatmár megyei Vöröskereszt vezetősége és a megyei alkoholizmus elleni bizottság által meghirdetett pályázatra. Közel ezer őrs küldött be pályamunkát. S ha átlagban egy őrsben tíz pajtás törte a fejét a helyes megoldásokon, akkor körülbelül tízezer gyermek ismerkedett a megyében a helyes életvitel fontos tudnivalóival.

Izgalmas feladatokat kaptak a versenyzők. Plakátrajzot készítettek, amely megítélésük szerint hatékonyan mozgósít az alkoholfogyasztás ellen. Interjút készítettek az őrsök egy általuk kiválasztott szakemberrel a káros szenvedélyek testet, lelket romboló hatásáról. Egészségügyi totót töltöttek ki és jelmondatot is szerkesztettek.

A pályázatokat ünnepélyes körülmények között értékelték. A rengeteg helyes megfejtés közül sorsolták ki a szerencsés ötven őrs nevét, amelyek jutalomban részesültek.

MÚLTIDÉZŐ BARKOCHBA

Ifjúságtörténeti vetélkedőt rendeztek a kisvárdai 5-ös számú iskolában a KISZ megalakulásának 30. évfordulója alkalmából. A 7. és 8. osztályos pajtások háromfős csapatai vetélkedtek: ki ismeri alaposabban a KISZ-t és a létrejötte előtt megalakult ifjúsági szervezeteket. A versenyre már hetekkel ezelőtt megkezdték a felkészülést.

Marczinkó István, az iskola igazgatója és helyettese, Tóth László vezette le a sokfordulós, izgalmas csatározást. A résztvevők totót töltöttek ki, az ifjúsági szervezetek címereit rajzolták le, és megpróbálkoztak a barkochba-játékkal. Mozgalmi vezetők, kommunista mártírok és a tevékenységükkel összefüggő fogalmak nevét kellett kitalálniuk két perc alatt. (Talán még a zsűritagoknak sem sikerült volna mindet időre kitalálni . . .)

Az ötletes feladatok megoldása során bebizonyosodott: a gyerekek alaposan áttanulmányozták az ifjúsági mozgalom történetét, s tisztában vannak a KISZ mai törekvéseivel is.

„KERESSÜK A SZLOGENT"

— eredményhirdetés —

A Móri Állami Gazdaság reklámszöveg-pályázatának **I. helyezettje:** Papp Gabriella, Budakalász. A díjnyertesnek kitűzött 5000 Ft pályadíjat a **„CSODÁS ÍZEK, ÍZES CSODÁK, EZ A MÓRI SZÖRPCSALÁD"** reklámszöveggel nyerte.

A II. díjat – 3000 Ft-ot – Kovácsik László (Gyál) nyerte.

A III. díjat – 2000 Ft-ot – Persa István Zsolt (Miskolc) nyerte.

A IV–X. helyezettek 23–23 palack móri szörpöt nyertek: Sebők Edit, Kistelek; Farkas Klára, Siófok; Lampert Mónika, Mór; Mikóla Anna Mária, Kenderes; Gyergyói László, Salgótarján; Varga Fruzsina, Marcali; Sümegi Szilvia, Siófok.

A zsűri 1000 Ft-os különdíját Sümegi Szilvia (Siófok) nyerte.

A nyereményeket a Móri Állami Gazdaság postán küldi el.

Pályaválasztó lányok, fiúk!

A Budapesti Elektromos Művek az Ipari Minisztérium felügyelete alatt működő közüzemi vállalat. Felelős – ellátási területén belül – a villamosenergia-szolgáltatással kapcsolatos tevékenység végzéséért. Vállalatunk műszaki-gazdasági feladatait három, egymástól jól elkülöníthető tevékenységi csoportba sorolhatjuk.

1. A vállalat kezelésében levő hálózatok, épületek, gépek, berendezések üzemeltetése, a szükséges fenntartási és karbantartási munkák végzése.

2. Energiagazdálkodási tevékenység, ezen belül a fogyasztók energiaigényének kielégítése.

3. Hálózatfejlesztés. Az áramszolgáltatási területen jelentkező hálózatfelszerelési, -építési igény kielégítése.

Szakmunkástanulóink képzése főhivatású szakoktatók irányításával tanműhelyekben, illetve az üzemegységeknél folyik. A képzési idő általános iskolai végzettségűeknek 3 év, érettségizetteknek 2 év. A tanulóévek alatt elsajátítják a villanyszerelő szakma legfontosabb technológiáit.

Szakmunkástanulóink minden őket megillető juttatást – tanulmányi és társadalmi ösztöndíjat, munkaruhát, étkezést – megkapnak. A vidéki tanulók részére kollégiumi elhelyezést biztosítunk.

A III. éves tanulókat szakmunkásbérben foglalkoztatjuk. A továbbtanulást támogatjuk.

Az iparágban dolgozók energia-árkedvezményben és egyéb juttatásokban részesülnek.

Az alábbi szakmákra várjuk jelentkezéseteket: villanyszerelő, műszerész, vízvezeték-szerelő, kőműves, festő-mázoló.

A továbbtanulási jelentkezési lapra írjátok rá, hogy a Budapesti Elektromos Művekhez jelentkeztek. Minden érdeklődőt szeretettel vár a Budapesti Elektromos Művek oktatási központja. Cím: Budapest VI., Weiner Leó u. 7. – 1065. Telefon: 126-011.

Az 1987/88-as tanévre a 14. életévüket betöltött és általános iskolát végzett **lányokat szövő szakmára** beiskolázunk szakmunkástanulónak. Tanulmányi idő 3 év. Juttatások: 500 Ft alap, társadalmi ösztöndíj, plusz 100—200 Ft — tanulmányi eredménytől függő — tanulmányi pótlék; 200 Ft kiemelt szakmapótlék; tanulmányi ösztöndíj a tanulmányi eredménytől függően: I. évben 50—450 Ft, II. évben 50—540 Ft, III. évben 50—820 Ft. **Fiúkat villanyszerelő, forgácsoló, géplakatos, textilipari gépszerelő szakmára** iskolázunk be szakmunkástanulónak. Tanulmányi idő 3 év.

Juttatások: 500 Ft alap, társadalmi ösztöndíj, plusz 100—200 Ft — tanulmányi eredménytől függő — tanulmányi pótlék; tanulmányi ösztöndíj, a tanulmányi eredménytől függően: I. évben 50 Ft-tól 400—500 Ft, II. évben 50 Ft-tól 500—600 Ft, III. évben 50 Ft-tól 800—900 Ft.

Ingyen munkaruha. Elhelyezés kollégiumban. Ebédet 4 forintért biztosítunk az iskolában és az üzemi gyakorlat idejére a gyárban. A vállalat termékeiből kedvezményes vásárlás, évente egy alkalommal. Kereseti lehetőség a szakmunkásvizsga letétele után szövő munkakörben 5 százalék szakmunkás-, valamint műszakpótlékkal 4500—7500 Ft/hó; a többi munkakörben a bérbesorolási kategóriától függően alakul a kereset. A továbbtanulást támogatjuk.

Jelentkezni lehet személyesen: hétfőtől csütörtökig. 8—15 óráig, a személyzeti osztályon.
PATEX Angyalföldi Szövőgyár, Budapest, XIII., Fáy u. 81—83. — 1135
Levélre részletes tájékoztatót küldünk.
Cím: Budapest, Pf. 391. — 1394

HIRDETÉS